

คู่มือ แนวทาง
การปฏิบัติตาม
มาตรฐาน
การจัดการ
การท่องเที่ยว
อย่างยั่งยืน

คำนำ

คู่มือแนวทางการปฏิบัติตามมาตรฐานการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ฉบับนี้จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานให้กับองค์กรที่มีบทบาท หน้าที่ในการกำกับดูแลและรับผิดชอบการบริหารจัดการและส่งเสริมการท่องเที่ยว โดยจะเน้นกระบวนการดำเนินงานที่สอดคล้องตามรูปแบบมาตรฐานสากล และการมีส่วนร่วมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียรวมทั้งมุ่งหวังที่จะให้เกิดการบรรลุผลตามเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งถือเป็นเรื่องสำคัญที่องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน) หรือ อพท. ยึดถือเพื่อพัฒนาศักยภาพและขีดความสามารถในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ มีการสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยวและพื้นที่ใกล้เคียง มีการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงมีการอนุรักษ์และคงไว้ซึ่งสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม และอัตลักษณ์ท้องถิ่นที่ดึงดูดอย่างยั่งยืน

สำหรับคู่มือแนวทางการปฏิบัติ ฉบับนี้ ได้มีการปรับปรุงให้เป็นไปตามมาตรฐานการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ฉบับปี ๒๕๖๑ ซึ่งสภาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนโลก (Global Sustainable Tourism Council: GSTC) ได้พิจารณาความสอดคล้องของมาตรฐานการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนของ อพท. กับหลักเกณฑ์การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนสำหรับสถานที่ท่องเที่ยวของ GSTC (GSTC-Recognized) และ GSTC ได้ให้การยอมรับว่า “มาตรฐานการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน” มีความเทียบเท่ากับหลักเกณฑ์ดังกล่าว (Equivalent to the GSTC Destination Criteria) อพท. หวังว่า คู่มือแนวทางการปฏิบัติ ฉบับนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อทุกองค์กรที่มีบทบาท หน้าที่ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวทั้งภาครัฐและเอกชน ตลอดจนชุมชนท้องถิ่น นักวิชาการ นักพัฒนาและบุคคลทั่วไปที่สนใจการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบและยั่งยืนตามมาตรฐานการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ได้นำไปประยุกต์ใช้และต่อยอดการพัฒนาให้มีระบบบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวที่ดีและยั่งยืนต่อไป

องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษ
เพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)

พฤษภาคม ๒๕๖๓

สารบัญ

ส่วนที่ ๑ บทนำ

ภาพรวมของมาตรฐานการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	๑
๑ ขอบข่าย	๒
๒ คำศัพท์และคำนิยาม	๓
๓ หลักการดำเนินงาน	๔
๔ ข้อกำหนด	๖

ส่วนที่ ๒ แนวทางการปฏิบัติตามมาตรฐานการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

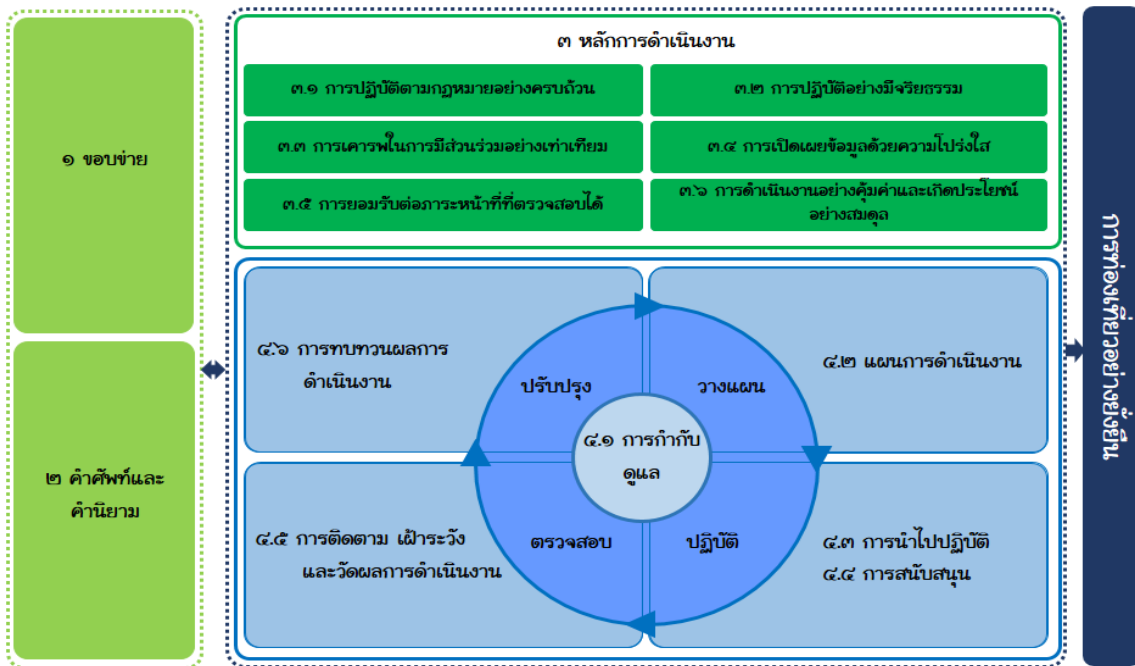
๔ ข้อกำหนด	๑๘
๔.๑ การกำกับดูแล	๑๘
๔.๑.๑ คณะกรรมการกำกับดูแล	๑๘
๔.๑.๒ ทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	๒๓
๔.๑.๓ คณะทำงานการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	๓๒
๔.๒ แผนการดำเนินงาน	๓๕
๔.๓ การนำไปปฏิบัติ	๓๘
๔.๓.๑ การสนับสนุนการมีส่วนร่วม	๓๘
๔.๓.๒ การสนับสนุนศักยภาพชุมชน	๔๔
๔.๓.๓ การจัดการสิ่งแวดล้อม	๔๗
๔.๓.๔ การจัดการด้านความปลอดภัย	๖๑
๔.๓.๕ การจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก	๖๕
๔.๓.๖ การส่งเสริมการตลาด	๗๒
๔.๓.๗ การติดตามความเปลี่ยนแปลง	๗๔
๔.๓.๘ การส่งเสริมแนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน	๘๓
๔.๔ การสนับสนุน	๘๕
๔.๔.๑ การเสริมสร้างความรู้ ความสามารถ และความตระหนัก	๘๕
๔.๔.๒ การสื่อสาร และการตอบสนองต่อข้อร้องเรียน	๘๘
๔.๕ การติดตาม ฝ้าระวัง และวัดผลการดำเนินงาน	๙๔
๔.๖ การทบทวนผลการดำเนินงาน	๙๖

ส่วนที่ ๑

บทนำ

มาตรฐานฉบับนี้จัดทำขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อใช้ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ซึ่งจะช่วยให้องค์กรที่มีบทบาทในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวทุกประเภทและทุกขนาดสามารถบริหารจัดการการท่องเที่ยวได้อย่างเป็นระบบและยั่งยืน รวมทั้งมาตรฐานฉบับนี้ยังคาดหวังที่จะเห็นผลการดำเนินงานขององค์กรที่ดีกว่าเกณฑ์ที่กฎหมายกำหนดไว้ซึ่งถือ เป็นพื้นฐานของทุกองค์กรต้องปฏิบัติอยู่แล้ว มาตรฐานฉบับนี้ จึงนับเป็นความท้าทายขององค์กรที่มีแนวคิดที่ต้องการปรับปรุงประสิทธิภาพกระบวนการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวขององค์กรให้มุ่งไปสู่ “การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน”

ภาพรวมของมาตรฐานการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

มาตรฐานฉบับนี้พัฒนาขึ้นบนพื้นฐานแนวคิดของวงจร PDCA (Plan-Do-Check-Act) หรือ วางแผน ปฏิบัติ ตรวจสอบ และปรับปรุง ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การบริหารจัดการดียิ่งขึ้น รวมทั้งช่วยค้นหาปัญหาและอุปสรรคในแต่ละขั้นตอนของการดำเนินงาน รายละเอียดโดยสังเขปมีดังนี้

วางแผน (Plan): การกำหนดวัตถุประสงค์ กระบวนการ และทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อให้องค์กรสามารถบรรลุทิศทางจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ปฏิบัติ (Do): การนำระบบไปปฏิบัติ การเก็บรวบรวมและบันทึกผลการดำเนินงานเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการติดตามผล

ตรวจสอบ (Check): การติดตามผลการดำเนินงานเทียบกับวัตถุประสงค์และความคาดหวัง ตามแผนการดำเนินงาน

ปรับปรุง (Act): การดำเนินการปรับปรุงเมื่อผลการดำเนินงานไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และความคาดหวัง หรือมีแนวโน้มไม่เป็นไปตามความคาดหวัง รวมทั้งนำผลที่ได้จากการติดตามผลการดำเนินงานไปพัฒนาอย่างต่อเนื่องในการดำเนินงานครั้งต่อไป

มาตรฐานฉบับนี้เน้นให้เห็นถึงความสำคัญของผลอันเกิดจากการดำเนินงานตามมาตรฐาน รวมทั้งการปรับปรุงศักยภาพการบริหารจัดการทางด้านการท่องเที่ยว ซึ่งความสำเร็จในการปฏิบัติตามแนวทางนั้น ขึ้นอยู่กับความมุ่งมั่นของบุคลากรขององค์กรในทุกๆระดับ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้บริหารระดับสูง นอกจากนี้หากองค์กรใดมีมาตรฐานการจัดการอื่นที่มีรูปแบบคล้ายคลึงกันสามารถนำไปบูรณาการเข้ากับมาตรฐานที่มีอยู่เดิมได้ รวมทั้งองค์กรควรจะสนับสนุนให้องค์กรอื่นที่เกี่ยวข้องกับองค์กรให้มีการนำมาตรฐานฉบับนี้ไปบริหารจัดการการท่องเที่ยวด้วย

๑ ขอบข่าย

มาตรฐานนี้เป็นข้อกำหนดสำหรับองค์กรใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่คำนึงถึงประเด็นทางด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สุขภาพ ความปลอดภัย คุณภาพ และสุนทรียภาพ โดยประเด็นดังกล่าวนั้นได้รับการพัฒนาจากกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน องค์กรสามารถนำไปปฏิบัติเพื่อยกระดับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่ของตนเองให้เป็นการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน โดยการนำมาตรฐานนี้ไปปฏิบัติองค์กรควรคำนึงถึงความหลากหลายทางภูมิศาสตร์ วัฒนธรรม สภาพทางสังคม การใช้ประโยชน์ที่ดิน การจัดสรรและแบ่งปันผลประโยชน์อย่างเป็นธรรม นอกจากนี้ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรจะต้องคำนึงถึงความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตลอดจนใส่ใจในคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่และความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนควบคู่ไปด้วย

ในการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ของมาตรฐานนี้ องค์กรควรให้ความสำคัญกับการยกระดับการดำเนินงานเพื่อการบริหารจัดการการท่องเที่ยว ปรับปรุงผลการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวที่ยังไม่เป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่องค์กรตั้งไว้

การแสดงให้เห็นถึงการปฏิบัติที่สอดคล้องตามมาตรฐานฉบับนี้ องค์กรสามารถดำเนินการได้ โดย

- ๑) ดำเนินการเองด้วยความสมัครใจ และประกาศรับรองตนเองอย่างเปิดเผย หรือ
- ๒) ได้รับการยืนยันว่าเป็นไปตามมาตรฐานโดยกลุ่มบุคคลที่สนใจต่อองค์กร เช่น ชุมชน หรือ
- ๓) ได้รับการรับรอง หรือขึ้นทะเบียนเป็นองค์กรที่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานจากหน่วยงานตรวจสอบและรับรองมาตรฐาน

๒ คำศัพท์และคำนิยาม

มาตรฐานฉบับนี้ ได้กำหนดคำศัพท์และคำนิยามเฉพาะไว้ดังต่อไปนี้

๒.๑ มาตรฐาน

เอกสารที่จัดทำขึ้นจากการเห็นพ้องต้องกัน และได้รับความเห็นชอบจากองค์กรอันเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป เอกสารดังกล่าวมีการวางกฎระเบียบ ข้อกำหนดสำหรับเป็นขั้นตอนในการดำเนินการอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติ การตรวจสอบ และการปรับปรุง เพื่อให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงานและบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

๒.๒ มาตรฐานการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

ข้อกำหนดสำหรับเป็นขั้นตอนในการจัดการการท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ ประกอบด้วย การวางแผน การนำไปปฏิบัติ การตรวจสอบ และการปรับปรุง เพื่อให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการดำเนินงาน และบรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ ซึ่งส่งผลให้เกิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

๒.๓ การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การจัดการรูปแบบการท่องเที่ยวเพื่อตอบสนองความจำเป็นและรองรับสถานะในอนาคตทางด้าน เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม สุขภาพ ความปลอดภัย คุณภาพ และสุนทรียภาพ โดยคำนึงถึงการให้ ทรัพยากรที่มีคุณค่าอย่างสมเหตุสมผล และสามารถรักษาเอกลักษณ์ทางธรรมชาติ อัตลักษณ์ท้องถิ่น วิถีชีวิต ชุมชน และสุนทรียภาพ เพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

๒.๔ องค์กร

หน่วยงานของรัฐหรือเอกชนที่มีพื้นที่ท่องเที่ยวที่กำกับดูแล และมีบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบในการบริหารจัดการและส่งเสริมการท่องเที่ยว

๒.๕ ชุมชนท้องถิ่น

กลุ่มคนที่อยู่รวมกันโดยได้ตั้งถิ่นฐานและสืบทอดวัฒนธรรมร่วมกันมาอย่างเป็นระบบ และมีแบบแผน ในท้องถิ่นซึ่งองค์กรเข้าไปบริหารจัดการการท่องเที่ยว

๒.๖ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

บุคคล กลุ่มบุคคล ที่ให้ความสนใจต่อการดำเนินงานขององค์กรซึ่งอาจได้ประโยชน์หรือเสีย ประโยชน์ จากการตัดสินใจและการดำเนินงานขององค์กร

๒.๗ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ

บุคคล กลุ่มบุคคล ที่ให้ความสนใจต่อการดำเนินงานขององค์กรซึ่งมีความสำคัญต่อความสำเร็จในการดำเนินงานขององค์กร

๒.๘ อัตลักษณ์

คุณลักษณะเฉพาะตัว ซึ่งเป็นตัวบ่งชี้ลักษณะเฉพาะของบุคคล สังคม ชุมชน หรือประเทศนั้นๆ เช่น เชื้อชาติ ภาษา วัฒนธรรม และศาสนา ซึ่งรวมถึง ภูมิปัญญา คุณธรรม จริยธรรม พฤติกรรม และลักษณะเฉพาะบุคคล

๒.๙ ภูมิศาสตร์

ลักษณะพื้นผิวโลกที่เกี่ยวข้องกับภูมิประเทศ ภูมิอากาศ และทรัพยากรธรรมชาติ

๒.๑๐ สุนทรียภาพ

ความเข้าใจและความรู้สึกซาบซึ้งในคุณค่าของความงามในธรรมชาติหรืองานศิลปะ ที่แต่ละบุคคลสามารถเข้าใจและรู้สึกได้

๓ หลักการดำเนินงาน

๓.๑ การปฏิบัติตามกฎหมายอย่างครบถ้วน

องค์กรมีการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎระเบียบ และข้อกำหนดอื่นๆ และไม่หาช่องทางหลีกเลี่ยง โดย

- ๑) ปฏิบัติให้สอดคล้องกับกฎหมาย กฎระเบียบ และข้อกำหนดอื่นๆ ที่ประกาศด้วยอำนาจของกฎหมาย ซึ่งเกี่ยวข้องกับการดำเนินงานขององค์กรทั้งหมด
- ๒) กำกับให้บุคลากรที่เกี่ยวข้องปฏิบัติตามให้สอดคล้องด้วย
- ๓) มีการติดตาม และทบทวนเพื่อให้ทราบถึงกฎหมาย กฎระเบียบ และข้อกำหนดอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามช่วงระยะเวลาที่กำหนดและกรณีที่ถูกกฎหมาย และกฎระเบียบมีการเปลี่ยนแปลง
- ๔) พัฒนาการวางแผนขององค์กรให้มีการปรึกษาอย่างใกล้ชิดกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและอยู่ภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วม กฎระเบียบในการวางแผนและการตัดสินใจขององค์กรจะต้องมีการสื่อสารต่อสาธารณะและมีการบังคับใช้

๓.๒ การปฏิบัติอย่างมีจริยธรรม

องค์กรมีการดำเนินงานอย่างมีจริยธรรม โดย

- ๑) ดำเนินงานโดยยึดถือและเชื่อมั่นในความถูกต้องดีงาม และอยู่บนพื้นฐานของความซื่อสัตย์สุจริต ยุติธรรม โดยคำนึงถึงประเด็นทางด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สุขภาพ ความปลอดภัย คุณภาพ และสุนทรียภาพ และมุ่งเน้นผลประโยชน์ของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยเฉพาะอย่างยิ่งชุมชนท้องถิ่น
- ๒) มีโครงสร้างการบริหารที่ช่วยส่งเสริมให้เกิดการปฏิบัติอย่างมีจริยธรรม

- มีกระบวนการในการกำกับดูแลที่ทำให้เกิดการปฏิบัติ การรายงานผลการปฏิบัติ การแก้ไข และการป้องกัน เพื่อไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งต่อผลประโยชน์ขององค์กร ซึ่งอาจจะนำไปสู่การปฏิบัติที่ไม่มีจริยธรรมได้

๓.๓ การเคารพในการมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียม

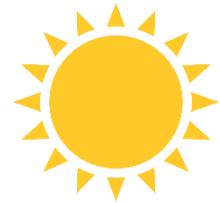
องค์กรเคารพในการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างเท่าเทียม และสนับสนุนให้เกิดความเท่าเทียมในการจ้างงาน การฝึกอบรม ความปลอดภัยในการทำงาน และการจ่ายค่าจ้างที่เป็นธรรม สำหรับทุกคน รวมถึง คนในท้องถิ่น ผู้หญิง เยาวชน คนพิการ ชนกลุ่มน้อย คนที่มีศาสนาแตกต่างกัน และผู้ที่ต้องได้รับการดูแลเป็นพิเศษ โดย

- บ่งชี้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียโดยเฉพาะอย่างยิ่งชุมชนท้องถิ่นที่อาจได้รับผลประโยชน์หรือผลกระทบจากการดำเนินงานขององค์กรมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและเข้าร่วมกิจกรรมขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มคนเหล่านั้น รวมทั้งนำความคิดเห็นที่ได้รับไปประกอบการพิจารณาในการกำหนดทิศทางและการตัดสินใจดำเนินงานขององค์กร
- คำนึงถึงความสามารถของชุมชนท้องถิ่นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในการติดต่อและการเข้าไปดำเนินกิจกรรมร่วมกับองค์กรควบคู่ไปด้วย

๓.๔ การเปิดเผยข้อมูลด้วยความโปร่งใส

องค์กรมีการดำเนินงานด้วยความโปร่งใสอย่างตรงไปตรงมา และสามารถตรวจสอบความถูกต้องได้ โดย

- เปิดเผย ทิศทาง ผลการตัดสินใจ และผลการดำเนินงานที่อาจมีผลกระทบต่อประเด็นทางด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สุขภาพ ความปลอดภัย คุณภาพ และสุนทรียภาพ อย่างชัดเจน ถูกต้อง และครบถ้วน
- เปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับผลกระทบสามารถเข้าถึงข้อมูลได้สะดวก
- มีกระบวนการตรวจสอบและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพซึ่งจะเป็นการสร้างความเชื่อมั่นและช่วยให้การดำเนินงานปลอดภัยจากการทุจริต

๓.๕ การยอมรับต่อภาระหน้าที่ที่ตรวจสอบได้

องค์กรมีความรับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ รวมทั้งมีความรับผิดชอบต่อผลกระทบในประเด็นทางด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สุขภาพ ความปลอดภัย คุณภาพ และสุนทรียภาพ ที่อาจเกิดขึ้นจากการดำเนินงานขององค์กร โดย

- ยอมรับการตรวจสอบจากหน่วยงานที่มีอำนาจตามกฎหมาย และผู้ที่เกี่ยวข้องได้รับผลกระทบ

- ๒) ในกรณีที่มีความผิดพลาดเกิดขึ้น ต้องมีมาตรการที่เหมาะสมในการแก้ไขสิ่งที่ผิดพลาดนั้น และดำเนินการป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำ

๓.๖ การดำเนินงานอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์อย่างสมดุล

องค์กรมีการจัดทำ นำไปปฏิบัติ รักษา และปรับปรุงการบริหารจัดการการท่องเที่ยวตามมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ได้ผลหรือบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้โดยใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุดอย่างสมดุลต่อสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สุขภาพ ความปลอดภัย คุณภาพ และสุนทรียภาพ ผ่านกระบวนการทำงาน การจัดสรรบุคลากร และทรัพยากร โดยมุ่งที่จะหลีกเลี่ยงการบริโภคที่เกินความจำเป็นและการดำเนินงานที่ก่อให้เกิดของเสีย และเน้นการสร้างประโยชน์ในระยะยาว

๔ ข้อกำหนด

๔.๑ การกำกับดูแล

๔.๑.๑ คณะกรรมการกำกับดูแล

องค์กรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสำหรับกำกับดูแลการจัดการการท่องเที่ยว เพื่อให้มั่นใจว่าองค์กรสามารถดำเนินงานได้สอดคล้องกับทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ โดยจำนวนของคณะกรรมการขึ้นอยู่กับปริมาณงานและขนาดของพื้นที่ท่องเที่ยวที่กำกับดูแล โดย

- ๑) กำหนดโครงสร้างคณะกรรมการหรือบูรณาการเข้ากับคณะกรรมการที่มีอยู่เดิม ซึ่งประกอบด้วยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ อาจได้แก่ ผู้บริหารและบุคลากรขององค์กร ผู้แทนของชุมชนในพื้นที่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ และผู้แทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ รวมทั้งภาคเอกชน
- ๒) กำหนดบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบตามโครงสร้างที่กำหนดไว้ อย่างน้อย
 - ๒.๑) กำหนดทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
 - ๒.๒) พิจารณาแผนการดำเนินงาน
 - ๒.๓) ติดตามผลการดำเนินงานบริหารจัดการการท่องเที่ยว
- ๓) สื่อสารโครงสร้างคณะกรรมการ บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบให้ผู้ที่เกี่ยวข้องภายในและภายนอกองค์กรทราบ

๔.๑.๒ ทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

องค์กรมีทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่เหมาะสมกับสภาพสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สุขภาพ ความปลอดภัย คุณภาพ และสุนทรียภาพ รวมทั้งสอดคล้องกับนโยบายภาครัฐที่เกี่ยวข้อง สำหรับใช้เป็นกรอบในการบริหารจัดการ และเป็นเครื่องมือที่ทำให้ทุกหน่วยงานในองค์กร

เข้าใจถึงเป้าหมายในการดำเนินงานที่ตรงกัน และสนับสนุนให้เกิดแนวทาง กฎระเบียบ และ/หรือ นโยบายในการวางแผน การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม รวมถึงการใช้ประโยชน์ที่ดิน การออกแบบ การก่อสร้าง และการรื้อถอนให้เกิดความยั่งยืนตลอดจนสนับสนุนให้เกิดการกระจายและเพิ่มรายได้จากกิจกรรมการท่องเที่ยวไปสู่ชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกได้รับทราบและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ โดย

- ๑) ศึกษาสภาพภูมิศาสตร์และสังคมเพื่อให้เกิดการดำเนินการที่เหมาะสมกับพื้นที่ที่กำกับดูแล ทั้งสภาพสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สุขภาพ ความปลอดภัย คุณภาพ และสุนทรียภาพ และนโยบายภาครัฐที่เกี่ยวข้องสำหรับเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- ๒) กำหนดทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- ๓) จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร
- ๔) สื่อสารจากผู้บริหารสู่บุคลากรขององค์กรผ่านช่องทางที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดการปฏิบัติ
- ๕) สื่อสารไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก ผ่านช่องทางที่เหมาะสม
- ๖) กำหนดกลไกในการจำแนกถึงโอกาสในการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี และลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของฤดูกาลท่องเที่ยวตามความเหมาะสม
- ๗) รักษาสมดุลความต้องการทั้งด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สุขภาพ ความปลอดภัย คุณภาพ และสุนทรียภาพ

๔.๑.๓ คณะทำงานการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

องค์กรมีการมอบหมายความรับผิดชอบ และกำหนดบทบาทหน้าที่รับผิดชอบให้กับบุคลากรขององค์กร เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดย

- ๑) กำหนดโครงสร้างคณะทำงานสำหรับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งอาจกำหนดขึ้นมาใหม่หรือบูรณาการเข้ากับโครงสร้างการบริหารขององค์กรที่มีอยู่เดิม
- ๒) กำหนดบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบให้กับบุคลากรตามโครงสร้างคณะทำงานสำหรับดำเนินงานตามข้อกำหนดของมาตรฐาน
- ๓) สื่อสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้องภายในองค์กรทราบ

๔.๒ แผนการดำเนินงาน

องค์กรมีการจัดทำแผนการดำเนินงานที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทั้งด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สุขภาพ ความปลอดภัย คุณภาพ และสุนทรียภาพ ซึ่งแผนการดำเนินงานมีความสอดคล้องกับทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนให้

มีแนวทาง กฎระเบียบ และ/หรือ นโยบายในการวางแผน ในการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม รวมถึงการใช้ประโยชน์ที่ดิน การออกแบบ การก่อสร้าง และการรื้อถอนให้เกิดความยั่งยืน สนับสนุนให้มีกฎหมายและกฎระเบียบเกี่ยวกับการครอบครองทรัพย์สินที่คำนึงถึงสิทธิของชุมชนและรับฟังความคิดเห็นของสาธารณชนรวมทั้งไม่มีการให้ย่ำถื่นฐานโดยไม่ได้รับความยินยอม และ/หรือ มีการชดเชยอย่างสมเหตุสมผล มีการคุ้มครองมรดกทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่เผยแพร่ต่อสาธารณชนและบังคับใช้ แผนการดำเนินงาน แนวทาง นโยบาย หรือกฎระเบียบ มีการรับฟังความคิดเห็นจากชุมชนท้องถิ่นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย แผนการดำเนินงานได้รับการทบทวนและเผยแพร่สู่สาธารณชน สนับสนุนให้มีการเตรียมความพร้อมในการลดผลกระทบจากการผันแปรของฤดูกาลท่องเที่ยวตามความเหมาะสม เพื่อสร้างสมดุลระหว่างความต้องการของท้องถิ่นทั้งด้านเศรษฐกิจ ชุมชน วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เพื่อวิเคราะห์โอกาสทางการท่องเที่ยวตลอดปี โดย

- ๑) รับฟังความคิดเห็นจากชุมชนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
- ๒) กำหนดระยะเวลาของแผนการดำเนินงาน ทั้งระยะสั้นและระยะกลาง
- ๓) กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายและตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลการดำเนินงานได้
- ๔) กำหนด วิธีการดำเนินงาน ผู้รับผิดชอบ และทรัพยากรที่จำเป็น
- ๕) สื่อสารไปยังผู้รับผิดชอบ

๔.๓ การนำไปปฏิบัติ

๔.๓.๑ การสนับสนุนการมีส่วนร่วม

องค์กรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการปกป้อง ดูแล และพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อให้เป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน สามารถรักษาเอกลักษณ์ทางธรรมชาติ อัตลักษณ์ท้องถิ่น และวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งมีการจัดสรรผลประโยชน์ที่เป็นธรรมกับท้องถิ่น โดย

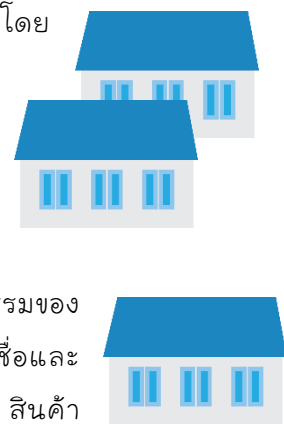
- ๑) เปิดโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหรือการจัดกิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว ตั้งแต่การจัดทำ การปฏิบัติ การติดตามผล และการปรับปรุง
- ๒) ชุมชนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการแบ่งเขตพื้นที่ใช้ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยวและพื้นที่อนุรักษ์ โดยคำนึงถึงเอกลักษณ์ทางธรรมชาติ อัตลักษณ์ท้องถิ่น วิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น ไม่ให้ถูกบุกรุกหรือถูกทำลาย
- ๓) จัดกิจกรรมหรือให้ความรู้กับชุมชนท้องถิ่นเกี่ยวกับการอนุรักษ์พื้นที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม รวมไปถึงความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การอนุรักษ์และปกป้องสิ่งแวดล้อมของชุมชน

- ๔) นำเอกลักษณ์ทางธรรมชาติ อัตลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา และวิถีชีวิตของท้องถิ่นมาใช้ในการออกแบบ ตกแต่ง สิ่งก่อสร้าง ภูมิทัศน์ อย่างเหมาะสม และคำนึงถึงสุนทรียภาพ
- ๕) ผสมผสานการใช้ประโยชน์ที่ดิน การออกแบบ การก่อสร้าง และการรื้อถอนให้เกิดความยั่งยืน
- ๖) รับฟังความคิดเห็นจากสาธารณชนเกี่ยวกับกฎหมายและกฎระเบียบเกี่ยวกับการครอบครองทรัพย์สินที่คำนึงถึงสิทธิของชุมชน และไม่ควรถ้าขายถิ่นฐานโดยไม่ได้รับความยินยอม และ/หรือ ให้มีการชดเชยอย่างสมเหตุสมผล
- ๗) ประเมิน ฟื้นฟู และอนุรักษ์ ทั้งพื้นที่ทางธรรมชาติและวัฒนธรรม รวมทั้งการฟื้นฟูมรดกและทิวทัศน์อันงดงาม

๔.๓.๒ การสนับสนุนศักยภาพชุมชน

องค์กรมีการพัฒนาชุมชนควบคู่กับการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนให้มีอาชีพและมีรายได้ในการเลี้ยงชีพที่เป็นธรรมกับชุมชน ตามความสามารถขององค์กร โดย

- ๑) สนับสนุนการพัฒนาทักษะ การฝึกอบรมในการประกอบอาชีพ เพื่อรองรับการท่องเที่ยวให้กับคนในชุมชนท้องถิ่น
- ๒) ส่งเสริมคนในชุมชนให้เกิดการรวมกลุ่มประกอบอาชีพ โดยพัฒนาต่อยอดจากภูมิปัญญาหรือความสามารถของคนในชุมชน
- ๓) สนับสนุนผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ส่งเสริมผลิตภัณฑ์และบริการของท้องถิ่นตามหลักการการค้าที่เป็นธรรมบนพื้นฐานของสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมของพื้นที่ รวมถึงอาหารพื้นบ้าน เครื่องดื่ม วิถีชีวิต ความเชื่อและขนบธรรมเนียมพื้นบ้าน หัตถกรรม ศิลปะการแสดง สินค้า การเกษตร บริการต่างๆ
- ๔) ให้โอกาสในการจ้างงานแก่คนในชุมชนท้องถิ่น
- ๕) สนับสนุนการพัฒนาทักษะผู้ประกอบการในชุมชนให้สามารถผลิตหรือให้บริการที่มีคุณภาพและได้รับการรับรองมาตรฐานมากขึ้น
- ๖) จัดให้มีระบบที่สนับสนุนให้ผู้ประกอบการ ผู้มาเยือน นักท่องเที่ยว และประชาชนทั่วไปมีส่วนร่วมในการสนับสนุนโครงการของชุมชนและโครงการด้านความยั่งยืนทั้งในรูปแบบของเงินตราและไม่ใช้เงินตรา

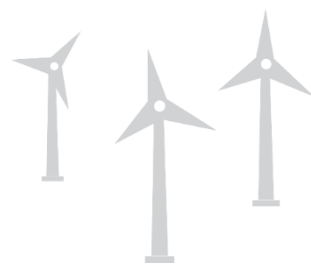
- ๗) ส่งเสริมการคุ้มครองและรักษาทรัพย์สินทางปัญญาของชุมชนและบุคคล

๔.๓.๓ การจัดการสิ่งแวดล้อม

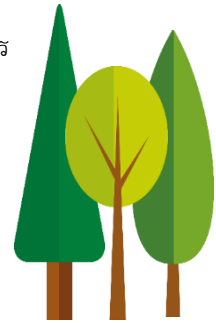
องค์กรมีการกำหนดมาตรการในการใช้ทรัพยากรสำหรับดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า และกำหนดมาตรการในการจัดการมลพิษที่เกิดจากกิจกรรมของการท่องเที่ยวให้เป็นไปตามกฎหมาย กำหนดมาตรการจัดการทรัพยากรและการจัดการมลพิษที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับสิ่งมีชีวิต มีการระบุความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ท่องเที่ยว องค์กรควรพยายามอนุรักษ์ระบบนิเวศน์ของพื้นที่ท่องเที่ยว มีการตรวจวัด ติดตาม และรายงานสภาพสิ่งแวดล้อมรวมทั้งมลภาวะต่อสาธารณชน ซึ่งรวมถึงการใช้พลังงาน การผลิตของเสีย และการใช้น้ำ องค์กรควรสนับสนุนภาคเอกชน/ผู้ประกอบการ ให้ปฏิบัติตามแนวทางและกฎระเบียบเพื่อลดมลพิษ โดย

- ๑) จัดเก็บ และบันทึกข้อมูลการใช้ทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว ดังต่อไปนี้
- ๑.๑) การใช้พลังงาน: ส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน การตรวจวัดการใช้พลังงาน เพื่อลดการพึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิล โดยมีแผนงานเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน และตรวจวัดการใช้พลังงานในพื้นที่ท่องเที่ยว รวมทั้งมีแผนงานส่งเสริมผู้ประกอบการท้องถิ่นในการอนุรักษ์พลังงานและมีการสนับสนุนให้ใช้เทคโนโลยีเพื่อพลังงานหมุนเวียน โดยมีการตอบแทนและรายงานให้สาธารณชนรับทราบ
 - ๑.๒) การใช้น้ำ: บริหารจัดการ และติดตามตรวจสอบทรัพยากรน้ำและการใช้น้ำอย่างเหมาะสม เพื่อให้การใช้น้ำสำหรับการท่องเที่ยวและชุมชนมีความสมดุล และดำเนินการร่วมกันได้
 - ๑.๓) น้ำดื่ม: มีระบบติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่ม และน้ำใช้ในการสันทานการต่างๆ ให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพน้ำ โดยต้องมีการเปิดเผยผลการตรวจสอบต่อสาธารณชน และมีระบบที่สามารถตอบสนองต่อปัญหาคุณภาพน้ำอย่างทันท่วงที
 - ๑.๔) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ: มีระบบที่ระบุถึงความเสี่ยงและโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และมีการปรับตัวเพื่อรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการประเมิน รวมทั้งมีการระบุถึงความเสี่ยงและโอกาสในการพัฒนา การเลือกสถานที่ การออกแบบ และการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อความเสถียร เพื่อเพิ่มความสามารถในการปรับตัวและการฟื้นตัวของการท่องเที่ยว
 - ๑.๕) อื่นๆ ที่จำเป็น

- ๒) จัดเก็บ และบันทึกข้อมูลผลการตรวจวัดมลพิษที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ท่องเที่ยว และพร้อมที่จะเปิดเผยรายงานผลการติดตามตรวจสอบมลพิษต่อสาธารณชนเมื่อมีการร้องขอ
- ๓) กำหนดมาตรการลดการใช้ การใช้ซ้ำ การนำกลับมาใช้ใหม่ของทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว รวมทั้งสนับสนุนให้ผู้ประกอบการ ลดการใช้ การใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่ โดยขยะมูลฝอยที่ไม่สามารถนำมาใช้ซ้ำ หรือนำกลับมาใช้ใหม่ ให้มีการกำจัดอย่างปลอดภัยและยั่งยืน มีการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติเพื่อลดปริมาณของเสีย และคำแนะนำในการจัดการของเสียอย่างเหมาะสม มีการส่งเสริมผู้ประกอบการในท้องถิ่นเพื่อนำกลยุทธ์การลดของเสียและให้การตอบแทนผู้ที่สามารถปฏิบัติได้
- ๔) กำหนดมาตรการลดมลพิษที่แหล่งกำเนิด หรือมีระบบการจัดการด้านมลพิษ ที่เกิดขึ้นในพื้นที่ท่องเที่ยวตามหลักวิชาการ โดยครอบคลุมถึง กลิ่น แสง รั้วสี เสียง ความร้อน สารพิษ การสั่นสะเทือน เหม่า ขี้เถ้า
- ๕) พิจารณานำทรัพยากรทางเลือกที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ทดแทนทรัพยากรที่ใช้แล้วหมดไป
- ๖) ส่งเสริม และสนับสนุนการบรรเทาสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดก๊าซเรือนกระจก และมีการปรับกลยุทธ์เพื่อการพัฒนา การเลือกสถานที่ การออกแบบ และการจัดการ สิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว รวมทั้งแสดงถึงความท้าทายและโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ๗) ลดหรือทดแทนการใช้สารอันตรายและวัตถุอันตรายด้วยสารสกัดจากธรรมชาติที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ๘) ปกป้องเพื่อรักษาสภาพที่ดีของแหล่งธรรมชาติ ที่อยู่อาศัย สายพันธุ์ และระบบนิเวศ (ทั้งทางทะเลและทางน้ำ) มีการลดผลกระทบจากการเสื่อมโทรมของธรรมชาติ ติดตามตรวจสอบพื้นที่อ่อนไหว และมีการฟื้นฟูหรือปิดพื้นที่หากจำเป็น ป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและหลีกเลี่ยงการใช้ทรัพยากรอย่างไม่ยั่งยืน กำหนดมาตรการเพื่อป้องกันผลกระทบต่อสัตว์ป่าและพันธุ์พืชเพื่อหลีกเลี่ยงการสูญพันธุ์ของสายพันธุ์ และป้องกันการรุกรานของสายพันธุ์ต่างถิ่น

- ๙) ลดผลกระทบจากการขนส่ง
- จัดหาระบบขนส่งสาธารณะที่เพียงพอและสนับสนุนให้มีการใช้ระบบขนส่งสาธารณะ
 - พิจารณาลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางของนักท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมมาตรการที่เหมาะสมเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
 - ส่งเสริมให้มีเส้นทางจักรยาน (ถ้าเป็นไปได้)
 - พัฒนากลไกเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เข้าถึงระบบขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ
- ๑๐) ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการปฏิบัติตามกฎหมายและมาตรฐาน ระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และระดับระหว่างประเทศ สำหรับการเก็บ การจับ การแสดง และการขายของป่าทั้งพืชและสัตว์

๔.๓.๔ การจัดการด้านความปลอดภัย

องค์กรมีการดำเนินงานโดยคำนึงถึงสุขภาพและความปลอดภัยของผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่กำกับดูแลขององค์กร โดย

- ๑) มีมาตรการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งสุขภาพอนามัยและมาตรการป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่ท่องเที่ยว
- ๒) มีแผนรองรับสถานการณ์ฉุกเฉินจากภัยธรรมชาติหรือฝีมือมนุษย์ที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ท่องเที่ยว
- ๓) เตรียมความพร้อมด้านบุคลากร อุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้น อุปกรณ์ที่ใช้ในภาวะฉุกเฉิน ระบบการเตือนภัย ที่สอดคล้องกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ท่องเที่ยว

๔.๓.๕ การจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก

องค์กรมีการจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงความต้องการของคนทุกเพศ ทุกวัย และทุกสภาพร่างกาย (การท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวล) โดย

- ๑) จัดเตรียมหรือสนับสนุนให้มีเส้นทางเข้าถึงพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีความปลอดภัย มีป้ายบอกทางหรือคำแนะนำสำหรับการเข้าถึงพื้นที่ท่องเที่ยวที่ถูกต้อง ชัดเจน
- ๒) กำหนดข้อปฏิบัติ และกฎระเบียบเข้าใช้พื้นที่ท่องเที่ยว เพื่อรักษาเอกลักษณ์ทางธรรมชาติ อัตลักษณ์ท้องถิ่น วิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น ไม่ให้ถูกบุกรุกหรือถูกทำลาย
- ๓) มีห้องสุขาที่สะอาด ปลอดภัยและเพียงพอต่อความต้องการ

- ๔) มีถังขยะที่ออกแบบให้สอดคล้องกับภูมิทัศน์ของพื้นที่ท่องเที่ยวและมีปริมาณเหมาะสม
- ๕) จัดหาสิ่งที่เหมาะสมและเพียงพอสำหรับนำกลับมาใช้ใหม่และการบำบัดของเสีย
- ๖) จัดหาข้อมูลหรือป้ายแสดงข้อมูลเฉพาะของพื้นที่ท่องเที่ยว เพื่อให้พนักงานท่องเที่ยวทราบและตระหนักถึงความสำคัญ การสื่อความหมายมีความถูกต้องและเหมาะสมกับวัฒนธรรม และข้อมูลจัดทำขึ้นโดยชุมชนมีส่วนร่วม มีการเผยแพร่ผ่านช่องทางการสื่อสาร (แอปพลิเคชัน สื่อโซเชียล) และสามารถมีปฏิสัมพันธ์ รวมทั้งมีการให้ข้อมูลไปยังศูนย์บริการนักท่องเที่ยว และพื้นที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี สถานที่สำคัญทางศาสนา วัฒนธรรม โดยจัดทำเป็นภาษาต่างๆ
- ๗) จัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกตามความเหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ ผู้ทุพพลภาพหรือผู้ที่มีข้อจำกัดทางด้านสภาพร่างกาย เพื่อให้สามารถเข้าถึงพื้นที่ท่องเที่ยวได้อย่างสะดวก
- ๘) จัดเตรียมหรือสนับสนุนให้มีบริการด้านอาหารและเครื่องดื่มที่สะอาดถูกสุขลักษณะ
- ๙) จัดเตรียมหรือสนับสนุนให้มีสถานที่จำหน่ายของที่ระลึก ผลิตภัณฑ์ชุมชน หรือสินค้าหัตถกรรมชุมชน

๔.๓.๖ การส่งเสริมการตลาด

องค์กรมีการส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยว ที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว คำนึงถึงความถูกต้องในการให้ข้อมูลเพื่อส่งเสริมการตลาดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว รวมทั้งผลิตภัณฑ์บริการ และประเด็นอื่นที่เกี่ยวข้องด้วยข้อความที่เป็นจริงและเคารพต่อชุมชนท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว โดย

- ๑) จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย และกิจกรรมการท่องเที่ยวตามฤดูกาล
- ๒) สื่อสารการตลาดและประชาสัมพันธ์ข้อมูลการท่องเที่ยวและกิจกรรมส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยวด้วยช่องทางที่หลากหลาย โดยใช้ภาษาต่างๆ และสื่อที่เหมาะสมถูกต้อง เข้าใจได้ง่าย และไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งในสังคม
- ๓) เผยแพร่ข้อมูล เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักในการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

๔.๓.๗ การติดตามความเปลี่ยนแปลง

องค์กรมีการติดตามความเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว และความยั่งยืนของการท่องเที่ยวนั้น องค์กรมีระบบการติดตาม ตรวจสอบ จัดทำรายงานต่อสาธารณชน และตอบสนองต่อประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม มรดกวัฒนธรรม สุนทรียภาพ สุขภาพ ความปลอดภัย คุณภาพ และสิทธิมนุษยชน จัดทำรายการและการประเมินทรัพย์สินและสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยจัดทำรายการให้ทันสมัยและมีการเปิดเผยต่อสาธารณชน จัดทำรายงานการติดตาม ตรวจสอบ ผลการเปลี่ยนแปลงเป็นประจำทุกปี โดย

- ๑) ติดตาม ตรวจสอบผลสภาพความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตามช่วงเวลาที่เหมาะสมทางด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สุขภาพ ความปลอดภัย คุณภาพ และสุนทรียภาพ
- ๒) กำหนดและปรับปรุงกฎระเบียบการเข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่ท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว และวิถีชีวิตชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยว และความยั่งยืนของการท่องเที่ยว โดยกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติอย่างถูกต้อง
- ๓) ติดตามและทบทวน แนวทาง กฎระเบียบ และ/หรือ นโยบายในการวางแผน โดยมีการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม รวมถึงการใช้ประโยชน์ที่ดิน การออกแบบ การก่อสร้าง และการรื้อถอนให้มีความยั่งยืน ดำเนินการตรวจสอบ และควบคุมกฎหมายและกฎระเบียบเกี่ยวกับการขาย การค้า การจัดแสดง หรือการมอบ ของโบราณวัตถุทางประวัติศาสตร์และโบราณคดี
- ๔) ประเมินความพึงพอใจ และรับฟังข้อเสนอแนะที่มีต่อการท่องเที่ยว และการบริหารจัดการการท่องเที่ยวทั้งจากนักท่องเที่ยวและชุมชนท้องถิ่น
- ๕) ติดตามรายได้ทางเศรษฐกิจทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงค่าใช้จ่ายด้านการท่องเที่ยว รายได้ต่อห้องพัก การจ้างงาน และข้อมูลการลงทุน รายได้ของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
- ๖) บันทึกจำนวนนักท่องเที่ยวต่อปี อัตราการเข้าพักต่อเดือนและค่าเฉลี่ยต่อปี โดยแบ่งตามประเภท ระยะเวลาการเข้าพักเฉลี่ยเป็นรายเดือน
- ๗) ปรับปรุงและแก้ไขประเด็นที่พบจากการติดตามและตรวจสอบ

๔.๓.๘ การส่งเสริมแนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

องค์กรมีการสนับสนุนและเผยแพร่ให้องค์กรอื่นนำแนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนไปดำเนินงาน โดย

- ๑) พัฒนากิจกรรมเผยแพร่แนวคิดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนไปยังหน่วยงานภาครัฐหรือผู้ประกอบการภาคเอกชนด้านการท่องเที่ยว

- ๒) สร้างเครือข่ายและเชิญชวนองค์กรอื่นให้มาเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการที่สนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- ๓) กำหนดกิจกรรมเพื่อสร้างความตระหนักต่อการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่กำกับดูแล

๔.๔ การสนับสนุน

๔.๔.๑ การเสริมสร้างความรู้ ความสามารถ และความตระหนัก

องค์กรมีการเสริมสร้างความรู้ ความสามารถ และความตระหนักให้กับบุคลากรด้านการท่องเที่ยวขององค์กรในทุกๆระดับ รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เพื่อให้มั่นใจได้ว่าบุคลากรเหล่านั้นมีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพตามทิศทางจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่กำหนดไว้ โดย

- ๑) จัดทำและดำเนินการตามแผนพัฒนาบุคลากรตามบทบาทหน้าที่ เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความสามารถ และความตระหนักให้กับบุคลากรด้านการท่องเที่ยวขององค์กรในทุกๆระดับ ดังนี้
 - ๑.๑) ทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนขององค์กร
 - ๑.๒) แผนการดำเนินงาน
 - ๑.๓) ทักษะที่จำเป็นในการดำเนินงานเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
 - ๑.๔) การฝึกอบรมประจำปีเพื่อตอบสนองต่อแผนรองรับสถานการณ์ฉุกเฉินและสภาวะวิกฤต
 - ๑.๕) อื่นๆ ที่จำเป็น
- ๒) พัฒนาระบบการถ่ายทอดความรู้ ความสามารถ และความตระหนักให้กับบุคลากรใหม่ เมื่อมีการสับเปลี่ยนตำแหน่งหรือบุคลากรใหม่

๔.๔.๒ การสื่อสาร และการตอบสนองต่อข้อร้องเรียน

๔.๔.๒.๑ การสื่อสาร

องค์กรมีการสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกองค์กรในเรื่องการท่องเที่ยว เพื่อให้มั่นใจได้ว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเหล่านั้นได้รับข้อมูลและข่าวสารที่จำเป็น ถูกต้อง และเหมาะสม องค์กรมีระบบที่จะส่งเสริมมาตรฐานนี้เพื่อให้ผลการปฏิบัติเป็นไปตามมาตรฐานนี้ และควรจะมีการจัดทำรายชื่อผู้ประกอบการในพื้นที่กำกับดูแลที่มีการผนวกเรื่องของความยั่งยืนให้เป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมการท่องเที่ยว โดย

- ๑) กำหนดช่องทางและวิธีการสื่อสารตามความเหมาะสมและความพร้อมของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

- ๒) จัดเตรียมข้อมูลและข่าวสารที่มีลักษณะที่เข้าใจง่าย ถูกต้อง เป็นกลาง ตรงต่อความต้องการ และทันต่อเหตุการณ์
- ๓) สนับสนุนความยั่งยืนและความสามารถในการปรับตัวและฟื้นตัวของพื้นที่ท่องเที่ยว ด้วยการให้ความรู้เรื่องของสภาพภูมิอากาศทั้งต่อชุมชนและนักท่องเที่ยว
- ๔) สื่อสารในประเด็นดังต่อไปนี้
 - ๔.๑) ทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนขององค์กร
 - ๔.๒) แผนการดำเนินงาน
 - ๔.๓) ข้อมูลขององค์กร
 - ๔.๔) ข่าวสารความเคลื่อนไหวขององค์กรด้านการท่องเที่ยว
 - ๔.๕) ผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวขององค์กรและผลการติดตามความเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ท่องเที่ยว
 - ๔.๖) ช่องทางในการติดต่อสื่อสาร
 - ๔.๗) กฎระเบียบ ข้อกำหนด หรือข้อบังคับในการเข้าใช้พื้นที่ท่องเที่ยวเพื่อรักษาพื้นที่ทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น
 - ๔.๘) กฎหมาย นโยบาย และแนวปฏิบัติที่เป็นที่ยอมรับเพื่อป้องกันการค้าประเวณี การมีเพศสัมพันธ์ หรือการแสวงหาผลประโยชน์ และการล่วงละเมิดต่อผู้อื่น โดยเฉพาะเด็ก วัยรุ่นสตรี และชนกลุ่มน้อย
 - ๔.๙) แผนรองรับสถานการณ์ฉุกเฉินและสภาวะวิกฤตที่รวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
 - ๔.๑๐) รายการทรัพย์สินและสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม
 - ๔.๑๑) อื่นๆ ที่จำเป็น

๔.๔.๒.๒ การตอบสนองต่อข้อร้องเรียน

องค์กรมีการตอบสนองต่อข้อร้องเรียนด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อให้มั่นใจได้ว่ากระบวนการดังกล่าวมีความโปร่งใส สามารถเข้าถึงได้ง่าย มีกรอบเวลาในการดำเนินงานที่ชัดเจนและมีการรายงานผลการแก้ไขไปยังผู้เกี่ยวข้อง โดย

- ๑) กำหนดแนวทางตอบสนองต่อข้อร้องเรียนให้ครอบคลุมถึงการรับข้อร้องเรียน การค้นหาสาเหตุของข้อร้องเรียน การดำเนินการแก้ไขและป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำ รวมทั้งการแจ้งผลการดำเนินการกลับไปยังผู้ร้องเรียน

- ๒) จัดเก็บผลการดำเนินการจัดการข้อร้องเรียนตามระยะเวลาที่เหมาะสม

๔.๕ การติดตาม ฝ้าระวัง และวัดผลการดำเนินงาน

องค์กรมีการติดตาม ฝ้าระวัง และวัดผลการดำเนินงาน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าองค์กรมีการดำเนินงานเป็นไปตามแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้อย่างจริงจัง โดย

- ๑) ติดตาม ฝ้าระวัง และวัดผลการดำเนินงานเป็นระยะ
- ๒) จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานเทียบกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้
- ๓) ตอบสนองต่อประเด็นปัญหาที่พบจากการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล

๔.๖ การทบทวนผลการดำเนินงาน

องค์กรมีการทบทวนผลการดำเนินงานตามช่วงระยะเวลาที่เหมาะสม รวมทั้งต้องมีการตัดสินใจแก้ไขการดำเนินงานที่ไม่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าองค์กรมีการดำเนินงานเป็นไปตามทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดย

- ๑) จัดประชุมคณะกรรมการกำกับดูแลอย่างน้อยทุก ๖ เดือน
- ๒) ทบทวนผลการดำเนินงานในประเด็นดังต่อไปนี้
 - ๒.๑) ผลการปฏิบัติตามแผนการดำเนินงาน
 - ๒.๒) ผลการตอบสนองต่อข้อร้องเรียน
 - ๒.๓) ผลการติดตาม ฝ้าระวัง และวัดผลการดำเนินงาน
 - ๒.๔) ความเหมาะสมของทรัพยากรที่จำเป็นในการดำเนินงาน
 - ๒.๕) การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำเนินงานตามแผนการดำเนินงาน
 - ๒.๖) ความเหมาะสมของแผนการดำเนินงาน
 - ๒.๗) การทบทวนผลการติดตามการดำเนินงานประจำปี
 - ๒.๘) อื่นๆ ที่จำเป็น

ส่วนที่ ๒

แนวทางการปฏิบัติตาม

มาตรฐานการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

การดำเนินงานให้สอดคล้องกับ “มาตรฐานการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน” นั้น องค์กรจะต้องดำเนินงานให้สอดคล้องกับข้อ “๔ ข้อกำหนด” ในมาตรฐานการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยข้อ ๑-๓ จะเป็นการสนับสนุนการดำเนินงานให้สอดคล้องกับมาตรฐานการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ดังนั้นเพื่อให้สอดคล้องและง่ายต่อการทำความเข้าใจ จึงจะเน้นอธิบายแนวทางการปฏิบัติตามข้อ “๔ ข้อกำหนด” เป็นหลัก และใช้หัวข้อให้สอดคล้องกับที่ระบุไว้ในมาตรฐาน สำหรับรายละเอียดแนวทางการปฏิบัติตามมาตรฐานการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน มีดังนี้

๔ ข้อกำหนด

๔.๑ การกำกับดูแล

๔.๑.๑ คณะกรรมการกำกับดูแล

องค์กรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสำหรับกำกับดูแลการจัดการการท่องเที่ยว เพื่อให้มั่นใจว่า องค์กรสามารถดำเนินงานได้สอดคล้องกับทิศทางจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ โดยจำนวนของคณะกรรมการขึ้นอยู่กับปริมาณงานและขนาดของพื้นที่ท่องเที่ยวที่กำกับดูแล โดย

- ๑) กำหนดโครงสร้างคณะกรรมการหรือบูรณาการเข้ากับคณะกรรมการที่มีอยู่เดิม ซึ่งประกอบด้วยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ อาจได้แก่ ผู้บริหารและบุคลากรขององค์กร ผู้แทนของชุมชนในพื้นที่ ผู้เชี่ยวชาญด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ และผู้แทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ รวมทั้งภาคเอกชน
- ๒) กำหนดบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบตามโครงสร้างที่กำหนดไว้ อย่างน้อย
 - ๒.๑) กำหนดทิศทางจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
 - ๒.๒) พิจารณาแผนการดำเนินงาน
 - ๒.๓) ติดตามผลการดำเนินงานบริหารจัดการการท่องเที่ยว
- ๓) สื่อสารโครงสร้างคณะกรรมการ บทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบให้ผู้ที่เกี่ยวข้องภายในและภายนอกองค์กรทราบ

แนวทางการปฏิบัติ

องค์กรต้องจัดทำผังโครงสร้างหรือประกาศแต่งตั้งหรือคำสั่งแต่งตั้ง พร้อมกำหนดบทบาท หน้าที่ ความรับผิดชอบ และดำเนินการสื่อสารข้อมูล รวมทั้งรวบรวมหลักฐานต่างๆ เพื่อแสดงความสอดคล้องกับข้อกำหนด โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ๑) จัดทำผังโครงสร้างหรือประกาศแต่งตั้งหรือคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลการจัดการการท่องเที่ยวที่ชัดเจน เพื่อส่งเสริมให้เกิดการดำเนินงานอย่างมีจริยธรรม มีความโปร่งใส และสร้างความมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย โดยประกอบด้วยผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ เช่น
 - ผู้บริหารระดับสูงขององค์กร เช่น นายกเทศมนตรี นายกองค้การบริหารส่วนตำบล รองนายกเทศมนตรีและรองนายกองค้การบริหารส่วนตำบล โดยกำหนดให้ผู้บริหารระดับสูงขององค์กรเป็นประธานกรรมการ
 - เจ้าหน้าที่ขององค์กร เช่น นักพัฒนาการท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ นักวิชาการศึกษา เจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เจ้าหน้าที่ส่งเสริมสุขภาพ เจ้าหน้าที่สุขภาพ เป็นเลขานุการ
 - ผู้แทนของชุมชนในพื้นที่ เช่น ผู้นำชุมชน ประชาชนชาวบ้าน ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เป็นกรรมการ
 - นักวิชาการด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ เช่น ครู หรืออาจารย์จากสถาบันการศึกษา เจ้าหน้าที่จากสำนักศิลปากร เป็นกรรมการ
 - ผู้แทนของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ เช่น ภาครัฐ ภาคเอกชน ตัวแทนจากโรงแรมหรือที่พักในพื้นที่ ผู้ประกอบการขนส่งเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่ และผู้ประกอบการร้านค้าในพื้นที่ท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่ อพท. เจ้าหน้าที่ ททท. เป็นกรรมการ
- ๒) กำหนดบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบที่สอดคล้องกับผังโครงสร้างหรือประกาศแต่งตั้งหรือคำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการฯ ที่กำหนดขึ้นเป็นลายลักษณ์อักษร โดยกำหนดบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ เช่น
 - การกำหนดทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
 - การพิจารณาแผนการดำเนินงาน
 - การติดตามผลการดำเนินงานบริหารจัดการการท่องเที่ยวทุก ๖ เดือน
- ๓) สื่อสารผังโครงสร้างหรือประกาศแต่งตั้งหรือคำสั่งแต่งตั้ง รวมทั้งบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการจัดการการท่องเที่ยวให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกองค์กรทราบ ดังนี้

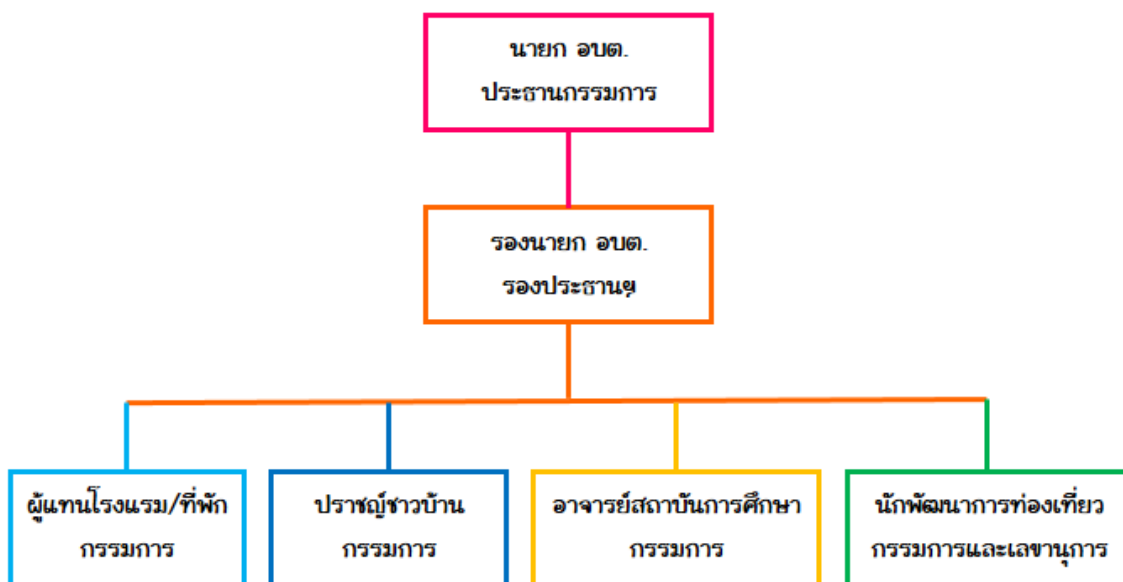
คู่มือแนวทางการปฏิบัติตามมาตรฐานการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

- สื่อสารให้เจ้าหน้าที่ภายในองค์กรทราบผ่านช่องทางต่างๆ เช่น การประชุม การติดบอร์ดประชาสัมพันธ์
- สื่อสารให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกที่เกี่ยวข้องทราบ เช่น ผู้แทนชุมชน ประชาชนและนักวิชาการด้านการท่องเที่ยว ผ่านช่องทางต่างๆ เช่น เสียงตามสาย จดหมายข่าว หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น หรือการประชุมของชุมชน

ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ

(ตัวอย่าง)

ผังโครงสร้างคณะกรรมการกำกับดูแลการจัดการการท่องเที่ยว

หมายเหตุ: คณะกรรมการกำกับดูแลการจัดการการท่องเที่ยวอาจมีตำแหน่งอื่นๆ ขึ้นอยู่กับแต่ละองค์กรเห็นชอบ และสามารถบูรณาการเข้ากับคณะกรรมการที่มีอยู่เดิมได้

(ตัวอย่าง)

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลการจัดการการท่องเที่ยว

คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลยั่งยืน

ที่ ๐๑ / ๒๕๖๓

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลการจัดการการท่องเที่ยว

องค์การบริหารส่วนตำบลยั่งยืน มีความมุ่งมั่นในการพัฒนาระบบการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ความรับผิดชอบอย่างเป็นระบบ และก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดให้กับส่วนรวม ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และอัตลักษณ์ท้องถิ่น ตลอดจนคุณภาพชีวิตของชุมชนและความปลอดภัยของผู้นมาเยือนหรือนักท่องเที่ยว

ทั้งนี้ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลยั่งยืน มีการพัฒนาที่สอดคล้องกับมาตรฐานการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลการจัดการการท่องเที่ยว ดังต่อไปนี้

๑. นายใจดี สมศักดิ์ศรี	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลยั่งยืน	ประธานกรรมการ
๒. นายชื่อตรง สุจริต	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลยั่งยืน	รองประธานกรรมการ
๓. นายรักบ้าน ชุมชนน้อย	ผู้แทนชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลยั่งยืน	กรรมการ
๔. นายช่วยเหลือ ภัคดี	ผู้แทนผู้ประกอบการที่พัก	กรรมการ
๕. นางสาวท่องเที่ยว ใจงาม	ผู้แทนสถานบันการศึกษา	กรรมการ
๖. นางสาวส่งเสริม รักบ้าน	นักพัฒนาการท่องเที่ยว	กรรมการและเลขานุการ

บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ

- กำหนดทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่มีความเหมาะสมสำหรับใช้เป็นกรอบและแนวทางในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวในพื้นที่
- พิจารณาแผนการดำเนินงานสำหรับการจัดการการท่องเที่ยวทั้งระยะสั้นและระยะยาว ตามที่คณะกรรมการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนนำเสนอ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่สำคัญ
- ติดตามผลการดำเนินงานการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรอย่างน้อยทุก ๖ เดือน

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

ใจดี สมศักดิ์ศรี

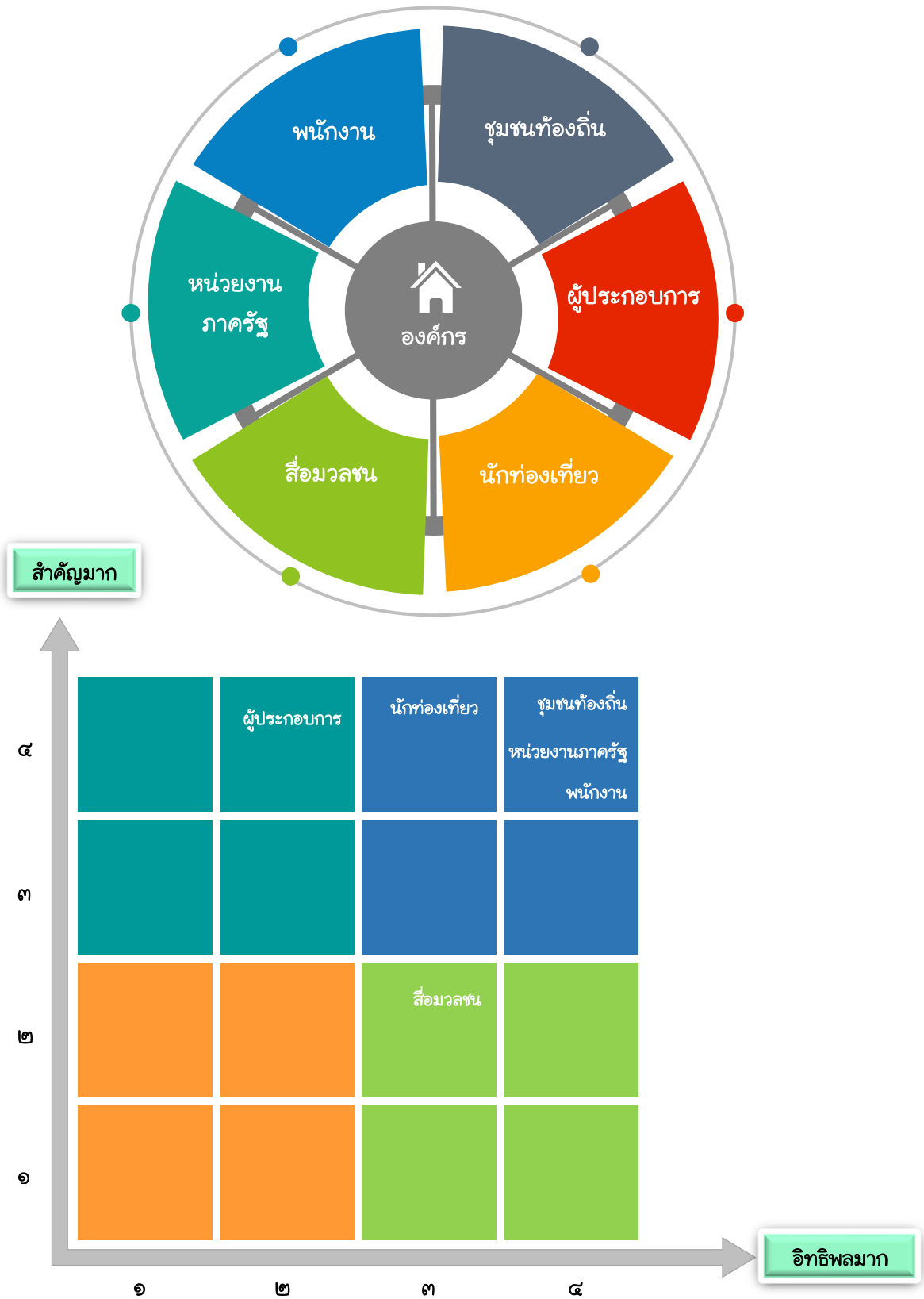
(นายใจดี สมศักดิ์ศรี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลยั่งยืน

หมายเหตุ: คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการกำกับดูแลการจัดการการท่องเที่ยว และการกำหนดหน้าที่และความรับผิดชอบสามารถบูรณาการเข้ากับคณะกรรมการที่มีอยู่เดิมได้

(ตัวอย่าง)

การวิเคราะห์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียสำหรับเป็นคณะกรรมการกำกับดูแลการจัดการการท่องเที่ยว

สื่อสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้องภายในองค์กรได้รับทราบ
เช่น การประชุม การติดบอร์ดประชาสัมพันธ์
เป็นต้น

สื่อสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง
ภายนอกองค์กรได้รับทราบ เช่น เสียงตาม
สายของชุมชน หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น
การประชุมร่วมกับชุมชน เป็นต้น

๔.๑.๒ ทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

องค์กรมีทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่เหมาะสมกับสภาพสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สุขภาพ ความปลอดภัย คุณภาพ และสุนทรียภาพ รวมทั้งสอดคล้องกับนโยบาย ภาครัฐที่เกี่ยวข้อง สำหรับใช้เป็นกรอบในการบริหารจัดการ และเป็นเครื่องมือที่ทำให้ทุกหน่วยงานในองค์กร เข้าใจถึงเป้าหมายในการดำเนินงานที่ตรงกัน และสนับสนุนให้เกิดแนวทาง กฎระเบียบ และ/หรือ นโยบายในการวางแผน การประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม รวมถึงการใช้ประโยชน์ที่ดิน การออกแบบ การก่อสร้าง และการรื้อถอนให้เกิดความยั่งยืนตลอดจนสนับสนุนให้เกิดการกระจายและเพิ่มรายได้ จากกิจกรรมการท่องเที่ยวไปสู่ชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกได้รับทราบและเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ โดย

- ๑) ดีศึกษาสภาพภูมิศาสตร์และสังคมเพื่อให้เกิดการดำเนินการที่เหมาะสมกับพื้นที่ที่กำกับดูแล ทั้งสภาพสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สุขภาพ ความปลอดภัย คุณภาพ และสุนทรียภาพ และนโยบายภาครัฐที่เกี่ยวข้องสำหรับเป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- ๒) กำหนดทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- ๓) จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษร
- ๔) สื่อสารจากผู้บริหารสู่บุคลากรขององค์กรผ่านช่องทางที่เหมาะสมเพื่อให้เกิดการปฏิบัติ

- ๕) สื่อสารไปยังผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอก ผ่านช่องทางที่เหมาะสม
- ๖) กำหนดกลไกในการจำแนกถึงโอกาสในการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี และลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของฤดูกาลท่องเที่ยวตามความเหมาะสม
- ๗) รักษาสมดุลความต้องการทั้งด้าน สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สุขภาพ ความปลอดภัย คุณภาพ และสุนทรียภาพ

แนวทางการปฏิบัติ

องค์กรต้องจัดทำทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่เหมาะสมกับสภาพสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สุขภาพ ความปลอดภัย คุณภาพ และสุนทรียภาพ รวมทั้งสอดคล้องกับนโยบายภาครัฐที่เกี่ยวข้อง ในรูปแบบที่สอดคล้องกับการดำเนินงานขององค์กร เช่น วิสัยทัศน์ พันธกิจ ค่านิยม นโยบาย คำขวัญ และดำเนินการสื่อสารข้อมูล รวมถึงรวบรวมหลักฐานต่างๆ เพื่อแสดงความสอดคล้องกับข้อกำหนด โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ๑) ศึกษารวบรวมข้อมูลสภาพภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ท่องเที่ยว โดยใช้วิธีการต่างๆ เช่น การสำรวจสภาพพื้นที่ท่องเที่ยว ศึกษาจากเอกสาร แผนที่ หรือแผนที่ท่องเที่ยว สัมภาษณ์หรือสอบถามผู้นำชุมชน รวมทั้งศึกษานโยบายภาครัฐที่เกี่ยวข้อง เช่น ทิศทางการจัดการท่องเที่ยวของประเทศ หรือของจังหวัดที่องค์กรตั้งอยู่มาใช้เป็นกรอบในการกำหนดทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนขององค์กร
- ๒) จัดทำทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนเป็นลายลักษณ์อักษร ในรูปแบบต่างๆ เช่น ประกาศ หนังสือ เอกสาร บันทึกการประชุม ซึ่งทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนสามารถบูรณาการเข้ากับ วิสัยทัศน์ พันธกิจ คำขวัญ จุดหมายเพื่อการพัฒนา หรือรูปแบบอื่นๆ เช่น แผนพัฒนาสามปี แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวที่จัดทำขึ้นจะต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับข้อมูลสภาพภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และนโยบายภาครัฐที่เกี่ยวข้องที่ศึกษาและรวบรวมไว้
- ๓) สื่อสารทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนขององค์กรให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภายในและภายนอกทราบ โดยผู้บริหาร ดังนี้
 - สื่อสารให้เจ้าหน้าที่หรือพนักงานภายในองค์กรทราบผ่านช่องทางต่างๆ เช่น การประชุม การติดบอร์ดประชาสัมพันธ์
 - สื่อสารให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียภายนอกทราบ เช่น ผู้แทนชุมชน ประชาชน นักท่องเที่ยวหรือผู้มาเยือน ผ่านช่องทางที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น เสียงตามสาย ป้ายประกาศ จดหมายข่าว หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น สื่อสังคมออนไลน์ หรือการประชุมของชุมชน

- ๔) กำหนดทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่สนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปีอย่างเหมาะสม เช่น จัดทำแผนงานด้านการท่องเที่ยวประจำปี จัดทำปฏิทินท่องเที่ยว/กิจกรรม ๑๒ เดือน หรือจัดทำแผนที่/แผนผัง แหล่งท่องเที่ยวภายในชุมชน หรือภายในพื้นที่ขององค์กร
- ๕) กำหนดทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยคำนึงถึงความสมดุลของ สิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สุขภาพ ความปลอดภัย คุณภาพ และสุนทรียภาพ เช่น ผลการวิเคราะห์ความต้องการด้านการท่องเที่ยวของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียขององค์กร จัดให้มีการสานเสวนา การประชุมกลุ่มย่อย หรือการประชุมประชาคมเพื่อสอบถามความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่มีต่อแผนงานด้านการท่องเที่ยวขององค์กร เช่น การประชุมกลุ่มของชมรมการท่องเที่ยวในพื้นที่ เป็นต้น

ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ

(ตัวอย่าง)

สภาพภูมิศาสตร์และสังคม องค์การบริหารส่วนตำบลยั่งยืน

สภาพเศรษฐกิจ

- ประชาชนในพื้นที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลยั่งยืน ส่วนใหญ่มีอาชีพเกษตรกรรม รับจ้าง เลี้ยงสัตว์และค้าขาย ช่วงฤดูกาลของการท่องเที่ยวอยู่ในเดือนตุลาคม-กุมภาพันธ์ จะมีรายได้เสริมจากการให้บริการกับนักท่องเที่ยว เช่น การขายของที่ระลึก การขายอาหาร การรับจ้างนำเที่ยวและการให้บริการที่พักแบบโฮมสเตย์ เป็นต้น

สภาพสังคม

- คนท้องถิ่น ประชากรมีความผูกพันกับท้องถิ่น มีวิถีชีวิต ความเชื่อ วัฒนธรรมและประเพณีที่คล้ายกัน และนับถือศาสนาพุทธเป็นส่วนใหญ่ มีระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษาตอนปลาย มีอายุประชากรเฉลี่ย ๒๕ ปี มีหน่วยบริการประชาชนในพื้นที่ดูแลด้านความปลอดภัย และทรัพย์สินของประชาชน มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล มีอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐานประจำหมู่บ้าน

(ตัวอย่าง)

สภาพภูมิศาสตร์และสังคม (ต่อ)

องค์การบริหารส่วนตำบลยั่งยืน

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- **ทรัพยากรน้ำ** มีสระน้ำ จำนวน ๑๒ แห่ง ลำห้วย จำนวน ๕ แห่ง ฝาย จำนวน ๘ แห่ง หนองน้ำ จำนวน ๑๕ แห่ง ชุมชนจะใช้เป็นแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและเพื่อการเกษตรได้ตลอดทั้งปี
- **ทรัพยากรป่าไม้** ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลยั่งยืน มีป่าไม้เบญจพรรณ ชุมชนใช้ประโยชน์ในการหาของป่า
- **สภาพสิ่งแวดล้อม** คุณภาพแหล่งน้ำโดยทั่วไปยังมีสภาพดี คุณภาพอากาศมีสภาพดี มีฝุ่นละอองบ้างในฤดูแล้ง การจัดการขยะชุมชนมีการรณรงค์ให้มีการคัดแยกขยะ ในส่วนของขยะจะถูกรวบรวมเพื่อนำมาผลิตปุ๋ย ส่วนขยะที่ไม่สามารถย่อยสลายได้จะถูกรวบรวมและกำจัดโดยวิธีการฝังกลบตามหลักสุขาภิบาล ในส่วนของพื้นที่ชุมชนยังไม่มีระบบบำบัดน้ำเสีย ซึ่งหากมีชุมชนหนาแน่นมากขึ้นอาจทำให้เกิดปัญหาต่อแหล่งน้ำธรรมชาติได้

สภาพพื้นที่ท่องเที่ยวในเขตความรับผิดชอบขององค์การบริหารส่วนตำบลยั่งยืน

- **พื้นที่ท่องเที่ยว** ได้แก่
 - **น้ำตกไหลเย็น** เป็นน้ำตกที่มีทั้งหมด ๘ ชั้น ชั้นที่มีความสวยงามมากที่สุดคือชั้นที่ ๔ ซึ่งจะมีลักษณะเป็นหน้าผาขนาดใหญ่ มีน้ำตกไหลตลอดปี และยังคงมีความเป็นธรรมชาติที่สวยงาม
 - **ถ้ำสวยงาม** เป็นถ้ำที่มีขนาดใหญ่ ทางขึ้นถ้ำเป็นบันได ๓๙ ชั้น ภายในถ้ำเป็นทางเดินคดเคี้ยว บางแห่งเป็นทางเดินแคบๆ ระหว่างทางเดินจะพบ หินงอกหินย้อยที่สวยงาม
- **ภูมิอากาศ** มี ๓ ฤดู ได้แก่
 - **ฤดูฝน** ระหว่างเดือน พฤษภาคม-กันยายน เป็นช่วงเวลาที่เหมาะกับการท่องเที่ยว น้ำตก รวมทั้งสามารถล่องแก่งในลำน้ำเพื่อชมธรรมชาติตลอดสองฝั่งที่สวยงาม
 - **ฤดูหนาว** ระหว่างเดือนตุลาคม-กุมภาพันธ์ อากาศจะเริ่มหนาวและหนาวจัดในเดือนธันวาคมถึงมกราคมของทุกปี ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เหมาะสำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการสัมผัสอากาศหนาวและทะเลหมอก
 - **ฤดูร้อน** ระหว่างเดือนมีนาคม-เมษายน ช่วงนี้อากาศจะร้อนและร้อนจัดในเดือนเมษายน นักท่องเที่ยวสามารถร่วมงานประเพณีสงกรานต์ได้

(ตัวอย่าง)

สภาพภูมิศาสตร์และสังคม (ต่อ)

องค์การบริหารส่วนตำบลยั้งยืน

ประเพณีท้องถิ่น

- ประชาชนในพื้นที่ มีขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมที่เป็นความเชื่อตั้งแต่โบราณ โดยยึดถือสืบทอดกันมาตั้งแต่สมัยโบราณ ได้แก่
 - **ประเพณีตานข้าวใหม่** เป็นการทำบุญให้ข้าวและขอบคุณพระแม่โพสพ โดยทุกบ้านจะนำข้าวใหม่มารวมกันที่วัดและถวายแก่พระสงฆ์เพื่อความเป็นสิริมงคลและเพื่อความอุดมสมบูรณ์ในปีต่อไป
 - **ประเพณีบุญบั้งไฟ** นิยมจัดกันในเดือนหกซึ่งเป็นช่วงที่ฝนจะตกลงมา เพื่อเป็นการบูชาพระยาแถน ซึ่งชาวบ้านเชื่อว่าพระยาแถนมีหน้าที่คอยดูแลให้ฝนตกถูกต้องตามฤดูกาล หากหมู่บ้านใดไม่จัดงานบุญบั้งไฟ ฝนก็จะไม่ตกถูกต้องตามฤดูกาล สถานที่จัดงานจะใช้วัดเป็นศูนย์กลาง การหาฤกษ์ยามในการบั้งไฟ จะเลือกหญิงสาวพรหมจรรย์มาตอกบั้งไฟเป็นคนแรก เพราะมีความเชื่อว่าจะทำให้บั้งไฟขึ้นสูง

ปฏิทินท่องเที่ยว ๑๒ เดือน

เดือน	กิจกรรมท่องเที่ยว
มกราคม	ประเพณีตานข้าวใหม่
กุมภาพันธ์	งานกาชาด
มีนาคม	ประเพณีไหว้พระธาตุ
เมษายน	ประเพณีสงกรานต์
พฤษภาคม	งานบุญเดือนหก
มิถุนายน	ประเพณีบุญบั้งไฟ
กรกฎาคม	เดินป่าหน้าฝน
สิงหาคม	เที่ยวน้ำตก ชมถ้ำ
กันยายน	ล่องแก่งชมธรรมชาติ
ตุลาคม	ประเพณีออกพรรษา
พฤศจิกายน	เทศกาลไม้ดอกเมืองหนาว
ธันวาคม	ชมทะเลหมอก

(ตัวอย่าง)

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลยั่งยืน
เรื่อง การจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

องค์การบริหารส่วนตำบลยั่งยืนมีความมุ่งมั่นในการส่งเสริมการท่องเที่ยวในพื้นที่ให้เกิดความยั่งยืนจึงกำหนดทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวดังนี้

วิสัยทัศน์

"เป็นองค์กรที่เป็นเลิศด้านการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
ภายใต้การบูรณาการร่วมกันทุกภาคส่วนอย่างมีประสิทธิภาพ"

พันธกิจ

- ๑) วางแผน พัฒนาและบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว รวมถึงกิจการที่เกี่ยวข้อง
- ๒) พัฒนาระบบสาธารณูปโภค และระบบคมนาคมด้านการท่องเที่ยวอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๓) อนุรักษ์และปกป้องสิ่งแวดล้อม รักษาเอกลักษณ์ทางธรรมชาติ วัฒนธรรม อัตลักษณ์ท้องถิ่น และวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น
- ๔) ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ เพื่อให้เกิดการจ้างงานและยกระดับคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น
- ๕) ส่งเสริมให้ประชาชนในท้องถิ่นเห็นความสำคัญของสุขภาพอนามัย และความปลอดภัย
- ๖) ประสานงานกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อเปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นและเข้าร่วมกิจกรรมขององค์กร

ค่านิยม

- ๑) มั่นคงในคุณธรรม
- ๒) มีจริยธรรมโปร่งใส
- ๓) สร้างคุณค่าให้ชุมชน
- ๔) ใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ
- ๕) ปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

ใจดี สมศักดิ์ศรี

(นายใจดี สมศักดิ์ศรี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลยั่งยืน

(ตัวอย่าง)

ประกาศองค์การบริหารส่วนตำบลยั่งยืน
เรื่อง นโยบายการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

เพื่อให้ องค์การบริหารส่วนตำบลยั่งยืน มีการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จึงประกาศ
นโยบายดังนี้

- ๑) บริหารด้วยหลักธรรมาภิบาล ได้แก่ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความ
โปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาความรู้ให้กับพนักงาน เจ้าหน้าที่ในด้านต่างๆ เพื่อพัฒนาตนเอง
และเพิ่มความสามารถในการทำงานอย่างเต็มที่
- ๓) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนท้องถิ่นให้เข้ามามีส่วนร่วมในการปกป้อง ดูแลและ
พัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่เพื่อก่อให้เกิดความยั่งยืน
- ๔) ยกย่องคุณภาพชีวิตของประชาชนและรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
ของนักท่องเที่ยว
- ๕) ส่งเสริมให้มีการอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี สิ่งแวดล้อมและอัตลักษณ์ของ
ท้องถิ่น

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

ใจดี สมศักดิ์ศรี

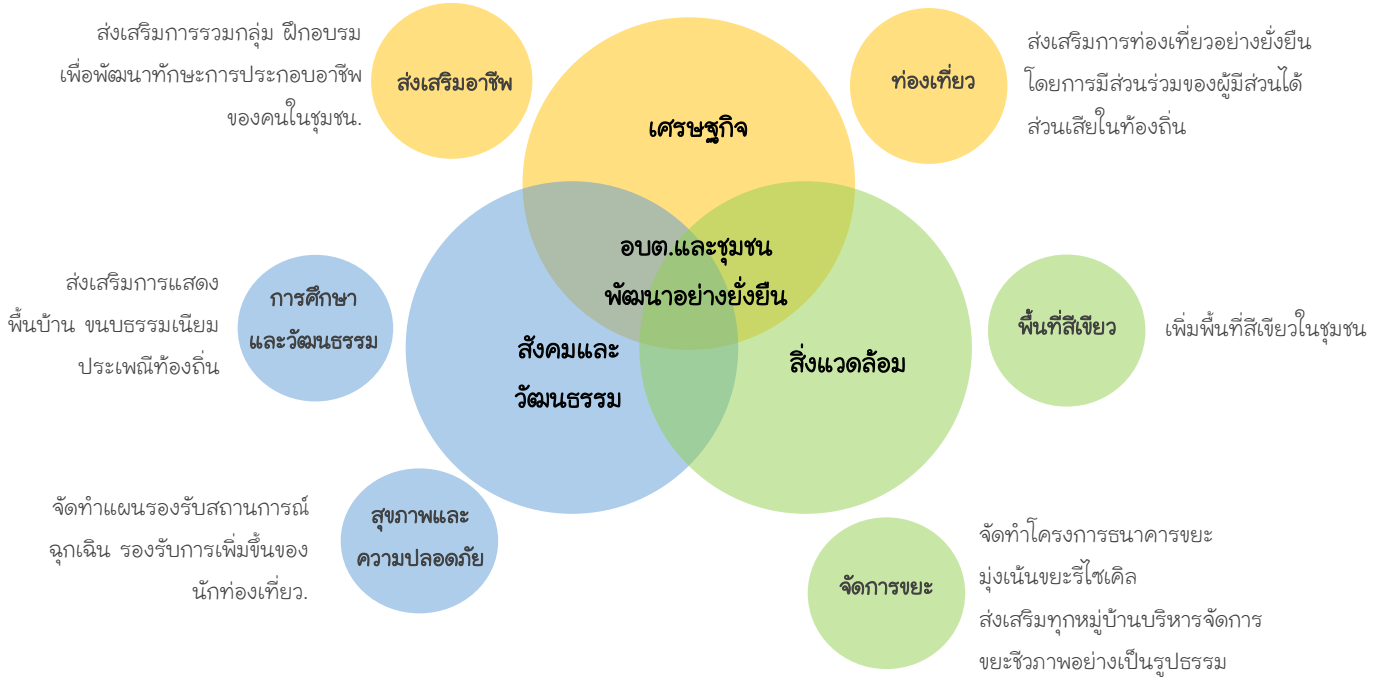
(นายใจดี สมศักดิ์ศรี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลยั่งยืน

(ตัวอย่าง)

การกำหนดทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย อนาคต.ยั่งยืน ๕ ปี ข้างหน้า

(ตัวอย่าง)

คำแถลงนโยบาย

เรื่อง ยุทธศาสตร์ในการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
ของ นายใจดี สมศักดิ์ศรี ในวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓ เวลา ๑๐.๐๐ น.
ณ. ห้องประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลยั่งยืน

๑) ด้านบริหารจัดการพื้นที่การท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

- ส่งเสริมและสนับสนุนชุมชน/องค์กรต่างๆ ในเขตพื้นที่รับผิดชอบให้มีบทบาทและมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่แหล่งท่องเที่ยว
- พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่น
- ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพของชุมชนด้านการท่องเที่ยว เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนในท้องถิ่น
- สนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวได้ตลอดปี โดยคำนึงถึงความเหมาะสมทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม

๒) ด้านการฟื้นฟูและพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว

- ฟื้นฟูและพัฒนาทรัพยากรด้านการท่องเที่ยวที่เสื่อมโทรม ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญของท้องถิ่น
- ปรับปรุงและจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในสถานที่ท่องเที่ยวให้เหมาะสม

๓) ด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี สิ่งแวดล้อมและอัตลักษณ์ของท้องถิ่น

- ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการประชาสัมพันธ์กิจกรรมของชุมชนเพื่อส่งเสริมด้านวัฒนธรรม ประเพณี และอัตลักษณ์ท้องถิ่นอย่างสม่ำเสมอ
- มีการจัดสรรพื้นที่การใช้ประโยชน์ในการท่องเที่ยวและพื้นที่อนุรักษ์อย่างชัดเจน เพื่อรักษาเอกลักษณ์ทางธรรมชาติ อัตลักษณ์ท้องถิ่น และวิถีชีวิตชุมชนท้องถิ่น
- รณรงค์และส่งเสริมกิจกรรมลดโลกร้อน เพื่อปกป้องและรักษาสิ่งแวดล้อมในชุมชน

๔.๑.๓ คณะทำงานการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

องค์กรมีการมอบหมายความรับผิดชอบ และกำหนดบทบาทหน้าที่รับผิดชอบให้กับบุคลากรขององค์กร เพื่อให้มั่นใจได้ว่าการบริหารจัดการการท่องเที่ยวขององค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล รวมทั้งมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดย

- ๑) กำหนดโครงสร้างคณะทำงานสำหรับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ซึ่งอาจกำหนดขึ้นมาใหม่หรือบูรณาการเข้ากับโครงสร้างการบริหารขององค์กรที่มีอยู่เดิม
- ๒) กำหนดบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบให้กับบุคลากรตามโครงสร้างคณะทำงานสำหรับดำเนินงานตามข้อกำหนดของมาตรฐาน
- ๓) สื่อสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้องภายในองค์กรทราบ

แนวทางการปฏิบัติ

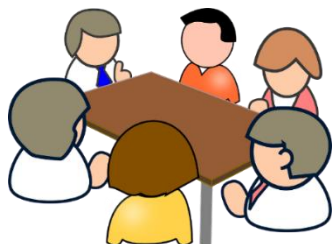
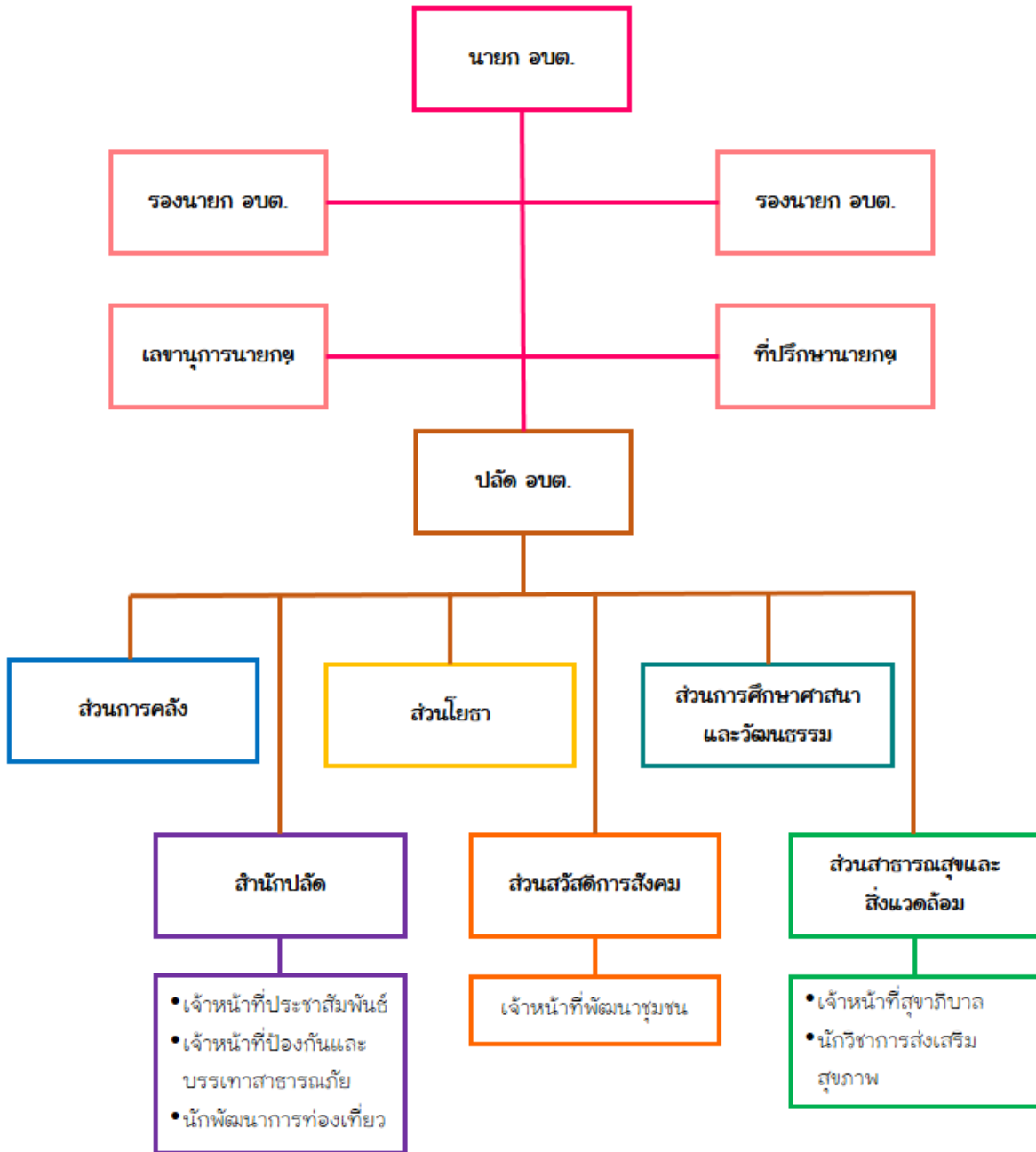
องค์กรต้องจัดทำผังโครงสร้างหรือประกาศแต่งตั้งหรือคำสั่งแต่งตั้งและดำเนินการสื่อสารข้อมูล และรวบรวมหลักฐานต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนด โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ๑) จัดทำผังโครงสร้างหรือประกาศแต่งตั้งหรือคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงานสำหรับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่ชัดเจน โดยกำหนดขึ้นมาใหม่ หรือประยุกต์ใช้ตามผังโครงสร้างการบริหารงานขององค์กรที่มีอยู่เดิม ซึ่งควรประกอบด้วยผู้บริหารระดับสูงขององค์กร และเจ้าหน้าที่หรือพนักงานขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานตามมาตรฐานการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เช่น นักพัฒนาการท่องเที่ยว เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน เจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- ๒) กำหนดบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบที่สอดคล้องตามผังโครงสร้างหรือประกาศแต่งตั้งหรือคำสั่งแต่งตั้งที่กำหนดขึ้นอย่างชัดเจนและเป็นลายลักษณ์อักษร
- ๓) สื่อสารผังโครงสร้าง หรือประกาศแต่งตั้ง หรือคำสั่งแต่งตั้ง รวมทั้งบทบาท หน้าที่ และความรับผิดชอบของคณะทำงานสำหรับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนให้เจ้าหน้าที่หรือพนักงานภายในองค์กรรับทราบผ่านช่องทางต่างๆ เช่น การประชุม การติดบอร์ดประชาสัมพันธ์

ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ

(ตัวอย่าง)

ผังโครงสร้างคณะกรรมการสำหรับการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

สื่อสารผังโครงสร้าง บทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบ
ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องภายในองค์กรได้รับทราบ เช่น การประชุม
การติดบอร์ดประชาสัมพันธ์ เป็นต้น

(ตัวอย่าง)

บทบาท หน้าที่และความรับผิดชอบ

นักพัฒนาการท่องเที่ยว

- ส่งเสริมและเผยแพร่การท่องเที่ยวขององค์กร
- ควบคุมกิจการบริการท่องเที่ยวที่เกี่ยวข้องกับองค์กร
- ต้อนรับ แนะนำ อำนวยความสะดวกข้อมูลด้านการท่องเที่ยว
- รวบรวมข้อมูล สถิติต่างๆ เกี่ยวกับการท่องเที่ยว เช่น สถิตินักท่องเที่ยว และข้อร้องเรียน เป็นต้น เพื่อประโยชน์ในการเผยแพร่และส่งเสริมการท่องเที่ยว
- ให้คำปรึกษา แนะนำในการปฏิบัติงานพัฒนาการท่องเที่ยวให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้
- พัฒนาปรับปรุงพื้นที่ท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นใหม่และพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีอยู่แล้ว อนุรักษ์ ฟื้นฟู บำรุงรักษา สภาพแวดล้อม วัฒนธรรม ประเพณี อัตลักษณ์ท้องถิ่นให้อยู่ในสภาพที่สมบูรณ์และดั้งเดิม

เจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

- ป้องกันภัยและระงับอัคคีภัยที่เกิดขึ้นเพื่อลดอันตรายและความเสียหายที่เกิดขึ้น
- ป้องกันและบรรเทาจากภัยพิบัติตามธรรมชาติ
- ตรวจสอบ ควบคุมดูแล จัดเตรียมและอำนวยความสะดวกในการบรรเทาและระงับสาธารณภัยต่างๆ
- จัดทำแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และดำเนินการฝึกซ้อมตามแผนที่กำหนดไว้
- ฝึกอบรมอาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- รักษาความปลอดภัยของสถานที่ท่องเที่ยวและป้องกันอันตรายจากกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ท่องเที่ยว

เจ้าหน้าที่สุขภาพ

- จัดทำข้อมูลแหล่งกำเนิดมลพิษ และผลการตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ท่องเที่ยว และรายงานผลตรวจวัดให้กับสาธารณะ
- กำหนดมาตรการในการใช้ทรัพยากรสำหรับท่องเที่ยวให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า
- กำหนดมาตรการในการจัดการมลพิษที่เกิดขึ้นจากกิจกรรมของการท่องเที่ยวให้เป็นไปตามกฎหมาย
- ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการจัดภูมิทัศน์และตกแต่งพื้นที่ท่องเที่ยวโดยใช้วัสดุในท้องถิ่นที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

มีผลบังคับใช้ ณ วันที่ ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

ใจดี สมศักดิ์ศรี

(นายใจดี สมศักดิ์ศรี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลยั่งยืน

๔.๒ แผนการดำเนินงาน

องค์กรมีการจัดทำแผนการดำเนินงานที่มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาศักยภาพการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนทั้งด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สุขภาพ ความปลอดภัย คุณภาพ และสุนทรียภาพ ซึ่งแผนการดำเนินงานมีความสอดคล้องกับทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สนับสนุนให้มีแนวทาง กฎระเบียบ และ/หรือ นโยบายในการวางแผน ในการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม รวมถึงการใช้ประโยชน์ที่ดิน การออกแบบ การก่อสร้าง และการรื้อถอนให้เกิดความยั่งยืน สนับสนุนให้มีกฎหมายและกฎระเบียบเกี่ยวกับการครอบครองทรัพย์สินที่ค้ำประกันสิทธิของชุมชนและรับฟังความคิดเห็นของสาธารณชนรวมทั้งไม่มีการให้ย่ำถื่นฐานโดยไม่ได้รับความยินยอม และ/หรือ มีการชดเชยอย่างสมเหตุสมผล มีการคุ้มครองมรดกทางธรรมชาติและวัฒนธรรมที่เผยแพร่ต่อสาธารณชนและบังคับใช้ แผนการดำเนินงาน แนวทาง นโยบาย หรือกฎระเบียบ มีการรับฟังความคิดเห็นจากชุมชนท้องถิ่นและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย แผนการดำเนินงานได้รับการทบทวนและเผยแพร่สู่สาธารณชน สนับสนุนให้มีการเตรียมความพร้อมในการลดผลกระทบจากการผันแปรของฤดูกาลท่องเที่ยวตามความเหมาะสม เพื่อสร้างสมดุลระหว่างความต้องการของท้องถิ่นทั้งด้านเศรษฐกิจ ชุมชน วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม เพื่อวิเคราะห์โอกาสทางการท่องเที่ยวตลอดปี โดย

- ๑) รับฟังความคิดเห็นจากชุมชนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง
- ๒) กำหนดระยะเวลาของแผนการดำเนินงาน ทั้งระยะสั้นและระยะกลาง
- ๓) กำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมายและตัวชี้วัดที่สามารถวัดผลการดำเนินงานได้
- ๔) กำหนด วิธีการดำเนินงาน ผู้รับผิดชอบ และทรัพยากรที่จำเป็น
- ๕) สื่อสารไปยังผู้รับผิดชอบ

แนวทางการปฏิบัติ

องค์กรต้องจัดทำแผนการดำเนินงาน และสื่อสารแผนการดำเนินงาน รวมทั้งรวบรวมหลักฐานต่างๆ เพื่อแสดงความสอดคล้องกับข้อกำหนด โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ๑) จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นจากชุมชนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้องด้วยรูปแบบที่เหมาะสม เช่น การทำประชาคมหมู่บ้าน เพื่อประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม รวมถึงการใช้ประโยชน์ที่ดิน การออกแบบ การก่อสร้าง และการรื้อถอน สิทธิในครอบครองทรัพย์สินของชุมชน รวมทั้งการสนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวได้ตลอดทั้งปีอย่างเหมาะสม และนำประเด็นที่ได้มาประกอบการจัดทำแผนการดำเนินงาน
- ๒) จัดทำแผนการดำเนินงานสำหรับการจัดการท่องเที่ยว (แผนระยะกลาง ๓-๕ ปี) เป็นลายลักษณ์อักษร ให้สอดคล้องกับทิศทางการจัดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนขององค์กร (ข้อกำหนด ๔.๑.๒) และกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจบูรณาการเข้ากับแผนการดำเนินงานที่มีอยู่เดิม เช่น แผนพัฒนาท้องถิ่นสี่ปี

- ๓) จัดทำแผนปฏิบัติงานประจำปี (แผนระยะสั้น ๑ ปี) ที่สอดคล้องกับแผนการดำเนินงาน (แผนระยะกลาง ๓-๕ ปี) เป็นลายลักษณ์อักษร สำหรับใช้ในการจัดการท่องเที่ยว โดยมีรายละเอียดที่ครอบคลุมถึง วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด วิธีการดำเนินงาน ผู้รับผิดชอบ และทรัพยากรที่จำเป็น เช่น งบประมาณ และทรัพยากรบุคคล
- ๔) หากมีการดำเนินงานที่ยังไม่สอดคล้องกับกฎหมายและกฎระเบียบอื่นๆ ให้ดำเนินการจัดทำแผนแก้ไขเป็นอันดับแรก
- ๕) สื่อสารแผนการดำเนินงานสำหรับการจัดการท่องเที่ยว (แผนระยะกลาง ๓-๕ ปี) และแผนปฏิบัติงานประจำปี (แผนระยะสั้น ๑ ปี) ให้กับผู้รับผิดชอบและผู้ที่เกี่ยวข้องรับทราบผ่านช่องทางต่างๆ เช่น ประชุม หนังสือเวียน บอร์ดประชาสัมพันธ์ในองค์กร อีเมลล์ จดหมาย

ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ

(ตัวอย่าง)

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการท่องเที่ยว ประจำปี ๒๕๖๓-๒๕๖๗

ลำดับ	แผนการดำเนินงาน	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕	๒๕๖๖	๒๕๖๗
๑	แผนด้านบริหารจัดการพื้นที่ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน					
	๑.๑ โครงการอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่น	←→				
	๑.๒ โครงการพัฒนาสินค้าชุมชนและส่งเสริมอาชีพ		←→			
	๑.๓ โครงการสัมมนาเวทีสัญจรแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	←→				→
๒	แผนด้านการฟื้นฟูและพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว					
	๒.๑ โครงการปรับปรุงภูมิทัศน์และตกแต่งพื้นที่ท่องเที่ยว	←→				
	๒.๒ โครงการพัฒนาปรับปรุงสิ่งก่อสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกเส้นทางเข้าสู่พื้นที่ท่องเที่ยว		←→			
	๒.๓ โครงการพัฒนาปรับปรุงสิ่งก่อสร้างและสิ่งอำนวยความสะดวก สะดวกห้องน้ำ-ห้องสุขา			←→		
๓	แผนด้านการอนุรักษ์วัฒนธรรม ประเพณี สิ่งแวดล้อม และอัตลักษณ์ของท้องถิ่น					
	๓.๑ โครงการประชาสัมพันธ์วัฒนธรรม ประเพณีและอัตลักษณ์ท้องถิ่น	←→				→
	๓.๒ โครงการสำรวจสภาพภูมิศาสตร์ในพื้นที่ท่องเที่ยว และจัดทำฐานข้อมูล	←→				
	๓.๓ โครงการลดปริมาณขยะมูลฝอยในพื้นที่ท่องเที่ยว	←→				→
	๓.๔ โครงการปลูกต้นไม้พื้นถิ่นในพื้นที่ท่องเที่ยว	←→				→

(ตัวอย่าง)

แผนปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๖๓

โครงการปลูกต้นไม้พื้นถิ่นในพื้นที่ท่องเที่ยว

- วัตถุประสงค์**
- ๑) เพื่ออนุรักษ์พันธุ์ไม้พื้นถิ่น
 - ๒) เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้กับพื้นที่ท่องเที่ยว
- เป้าหมาย**
- ๑) มีจำนวนพันธุ์ไม้พื้นถิ่นเพิ่มขึ้นในพื้นที่ท่องเที่ยวอย่างน้อย ๑๐๐ ต้น
 - ๒) พื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๑๐%

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๓												
		ปี ๒๕๖๒			ปี ๒๕๖๓									
		ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	
๑) ศึกษาและรวบรวมพันธุ์ไม้พื้นถิ่น	งานสิ่งแวดล้อม	↔												
๒) เพาะพันธุ์กล้าไม้	งานสิ่งแวดล้อม		↔											
๓) สำรวจพื้นที่เพาะปลูกในพื้นที่ท่องเที่ยว	งานสิ่งแวดล้อม	↔												
๔) ประชาสัมพันธ์ให้ชุมชน นักท่องเที่ยว และหน่วยงานในพื้นที่ร่วมกิจกรรม	งานประชาสัมพันธ์			↔										
๕) เตรียมพื้นที่สำหรับการเพาะปลูกในพื้นที่ท่องเที่ยว	งานโยธา					↔								
๖) ดำเนินกิจกรรมเพาะปลูกกล้าไม้พันธุ์ท้องถิ่น	งานส่งเสริมการท่องเที่ยว								↔					
๗) ดูแลรักษาต้นไม้ที่ปลูกอย่างต่อเนื่อง	คนงานทั่วไป								↔					
๘) สรุปผลโครงการและติดตามประเมินผลการรอดของต้นไม้	งานสิ่งแวดล้อม												↔	

๔.๓ การนำไปปฏิบัติ

๔.๓.๑ การสนับสนุนการมีส่วนร่วม

องค์กรมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้ชุมชนท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการปกป้อง ดูแล และพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อให้เป็นการพัฒนาที่ยั่งยืน สามารถรักษาเอกลักษณ์ทางธรรมชาติ อัตลักษณ์ท้องถิ่น และวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น รวมทั้งมีการจัดสรรผลประโยชน์ที่เป็นธรรมกับท้องถิ่น โดย

- ๑) เปิดโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นได้เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาหรือการจัดกิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว ตั้งแต่การจัดทำ การปฏิบัติ การติดตามผล และการปรับปรุง
- ๒) ชุมชนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการแบ่งเขตพื้นที่ใช้ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยวและพื้นที่อนุรักษ์ โดยคำนึงถึงเอกลักษณ์ทางธรรมชาติ อัตลักษณ์ท้องถิ่น วิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น ไม่ให้ถูกบุกรุกหรือถูกทำลาย
- ๓) จัดกิจกรรมหรือให้ความรู้กับชุมชนท้องถิ่นเกี่ยวกับการอนุรักษ์พื้นที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม รวมไปถึงความเสี่ยงและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การอนุรักษ์และปกป้องสิ่งแวดล้อมของชุมชน
- ๔) นำเอกลักษณ์ทางธรรมชาติ อัตลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา และวิถีชีวิตของท้องถิ่นมาใช้ในการออกแบบ ตกแต่ง สิ่งก่อสร้าง ภูมิทัศน์ อย่างเหมาะสม และคำนึงถึงสุนทรียภาพ
- ๕) ผลสมผสานการใช้ประโยชน์ที่ดิน การออกแบบ การก่อสร้าง และการรื้อถอนให้เกิดความยั่งยืน
- ๖) รับฟังความคิดเห็นจากสาธารณชนเกี่ยวกับกฎหมายและกฎระเบียบเกี่ยวกับการครอบครองทรัพย์สินที่คำนึงถึงสิทธิของชุมชน และไม่ควรให้ย้ายถิ่นฐานโดยไม่ได้รับความยินยอม และ/หรือ ให้มีการชดเชยอย่างสมเหตุสมผล
- ๗) ประเมิน พื้นฟู และอนุรักษ์ ทั้งพื้นที่ทางธรรมชาติและวัฒนธรรม รวมทั้งการฟื้นฟูมรดกและทิวทัศน์อันงดงาม

แนวทางการปฏิบัติ

องค์กรต้องดำเนินกิจกรรม และบันทึกพร้อมรวบรวมหลักฐานต่างๆ เพื่อแสดงความสอดคล้องตามข้อกำหนด โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ๑) เปิดโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยวในทุกขั้นตอน ตั้งแต่ขั้นตอนการวางแผนงาน การทำงานตามแผน การติดตามผล และการปรับปรุงแผนการดำเนินงานด้วยวิธีที่เหมาะสม เช่น การจัดประชุมเพื่อรับฟังความคิดเห็นของชุมชน การจัดทำแบบสอบถามเพื่อสำรวจความคิดเห็นของคนในชุมชนท้องถิ่น การให้ชุมชนเข้าร่วมเป็นคณะทำงาน การประชุมสรุปผลการทำงาน ตัวอย่างการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยวที่ให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วม เช่น การ

ปรับปรุงเส้นทางคมนาคม การแบ่งเขตพื้นที่ใช้ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยวและพื้นที่อนุรักษ์ การจัดภูมิทัศน์ในพื้นที่ท่องเที่ยว และการประกาศใช้กฎระเบียบในพื้นที่ท่องเที่ยว และการจัดกิจกรรมเพื่อการท่องเที่ยว เช่น การจัดงานประจำปี งานสืบสานประเพณีวัฒนธรรม

- ๒) ในการกำหนดเขตพื้นที่ใช้ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยวและพื้นที่อนุรักษ์ เช่น เขตอนุรักษ์สภาพแวดล้อมธรรมชาติ เขตโบราณสถาน/โบราณวัตถุ เขตพื้นที่นันทนาการเพื่อการท่องเที่ยว และเขตพื้นที่บริการข้อมูลการท่องเที่ยว ต้องให้ชุมชนท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วม กำหนดเขตด้วย โดยการกำหนดเขตต้องคำนึงถึงการรักษาเอกลักษณ์ทางธรรมชาติ อัตลักษณ์ท้องถิ่น วิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่นและการไม่บุกรุกหรือทำลาย
- ๓) จัดกิจกรรมหรือให้ความรู้และความเข้าใจกับคนในชุมชนท้องถิ่น เพื่อให้เห็นถึงความสำคัญของการอนุรักษ์พื้นที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม และการอนุรักษ์ปกป้องสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการเตรียมความพร้อมรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยวิธีการที่เหมาะสม เช่น การฝึกอบรม การจัดกิจกรรมสืบสานประเพณีและวัฒนธรรม การทำแผนพับหรือเอกสารเผยแพร่ การเยี่ยมเยือนชุมชนเพื่อให้ความรู้ และการจัดกิจกรรมค่ายเยาวชนอนุรักษ์วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม
- ๔) ส่งเสริมให้มีการนำเอกลักษณ์ทางธรรมชาติ อัตลักษณ์ ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญา และวิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่นมาใช้ในการออกแบบและตกแต่งภูมิทัศน์ สิ่งก่อสร้าง ร้านค้า ในพื้นที่ท่องเที่ยวอย่างเหมาะสม เพื่อรักษาเอกลักษณ์และอัตลักษณ์ท้องถิ่น เช่น การออกแบบอาคารทรงไทย การตกแต่งอาคารหรือสถานที่ด้วยภาพศิลปะพื้นบ้าน การตกแต่งด้วยเครื่องปั้นดินเผาท้องถิ่น การตกแต่งภูมิทัศน์ด้วยพันธุ์ไม้ท้องถิ่น การตกแต่งร้านค้าด้วยวัสดุตกแต่งทางศิลปะท้องถิ่น การจัดให้มีร้านอาหารที่ขายอาหารท้องถิ่น โดย
- รวบรวมศิลปวัฒนธรรม สถาปัตยกรรม พันธุ์พืชท้องถิ่น และมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น
 - เผยแพร่ไปยังทุกภาคส่วน เพื่อให้มีรูปแบบศิลปวัฒนธรรม สถาปัตยกรรม พันธุ์พืชท้องถิ่น และมรดกทางวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่นไปใช้ตกแต่งพื้นที่ท่องเที่ยว
- ๕) ในการใช้ประโยชน์ที่ดิน การออกแบบ การก่อสร้าง และการรื้อถอน ให้คำนึงถึงผลกระทบที่อาจมีต่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม มีการรายงานการวิเคราะห์ หรือมีผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจมีต่อเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ในการใช้ประโยชน์จากที่ดิน การออกแบบ การก่อสร้าง และการรื้อถอน ภายในแหล่งท่องเที่ยว/พื้นที่ท่องเที่ยว เช่น รายงานผลการวิเคราะห์การก่อสร้างกระเช้าลอยฟ้าในแหล่งท่องเที่ยว การก่อสร้างโรงแรมที่พัก ร้านอาหารภายในพื้นที่ท่องเที่ยว เป็นต้น
- ๖) จัดให้มีช่องทางการรับฟังความคิดเห็นจากสาธารณชน เกี่ยวกับกฎหมายและกฎระเบียบเกี่ยวกับการครอบครองทรัพย์สินที่คำนึงถึงสิทธิของชุมชน รวมถึงการใช้ประโยชน์ที่ดิน การออกแบบ

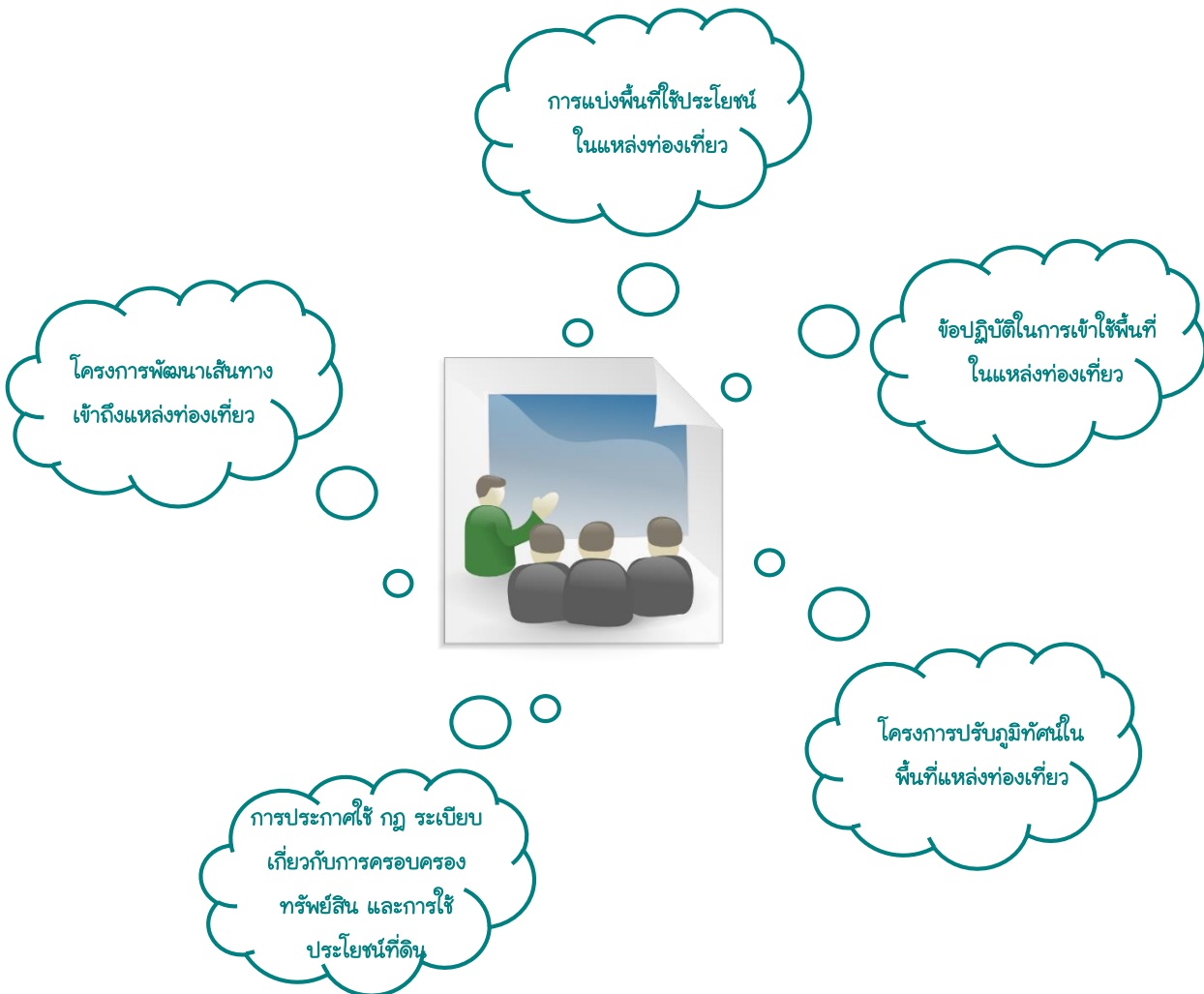
การก่อสร้าง และการรื้อถอน สิทธิในการครอบครองทรัพย์สินของชุมชน เช่น รายงานการประชุม
ประชาคม รายงานสรุปผลการรับฟังความคิดเห็นจากสาธารณชน

- ๗) สนับสนุนให้มีการประเมิน พื้นฟู และอนุรักษ์ พื้นที่ทางธรรมชาติ อนุรักษ์วัฒนธรรม และพื้นฟู
มรดกและทัศนียอนั่งดงาม เช่น มีการจัดทำแผนงานการฟื้นฟู แหล่งท่องเที่ยว/พื้นที่ท่องเที่ยว
มีการกำหนดช่วงเวลา หรือฤดูกาลท่องเที่ยว ภายในพื้นที่

ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ

(ตัวอย่าง)

การเปิดโอกาสให้ชุมชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการพัฒนาพื้นที่ท่องเที่ยว

(ตัวอย่าง)

คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานบุขาลวงพ่องยังยืนประจำปี

คำสั่งองค์การบริหารส่วนตำบลยังยืน

ที่ ๑๐ / ๒๕๖๓

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานบุขาลวงพ่องยังยืนประจำปี

ตามท้องค้การบรหการส่วนตำบลยังยืน ด้รับมอภมายให้เป็นผู้รับผดชอบในการจัดงานบุขาลวงพ่องยังยืนประจำปี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการสืบสาน ติลปะ วัฒนธรรม และประเพณีที่สืบทอดในท้องถิ่นกันมาเป็นระยะเวลาาน และเพื่อให้การจัดงานเป็นอย่งเรียบร้อย บรรลุดุวัตถุประสงค์ และเกิดประสิทธิผลสูงสุด จึงขอแต่งตั้งคณะกรรมการจัดงานบุขาลวงพ่องยังยืนประจำปี ดังนี้

๑. นายใจดี สมศักดิ์ศรี	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลยังยืน	ประธานกรรมการ
๒. นายชื่อตรง สุจริต	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลยังยืน	รองประธานกรรมการ
๓. พระวิสุทธิคุณ	เจ้าอาวาสวัดยังยืน	ที่ปรึกษา
๔. นายช่วยเหลือ รักดี	ผู้แทนผู้ประกอบการที่พัก	กรรมการ
๕. นางสาวท่องเที่ยว ใจงาม	ผู้แทนสถาบันการศึกษา	กรรมการ
๖. นายแพทย์สมใจ คำกระแส	ผู้อำนวยการโรงพยาบาลยังยืน	กรรมการ
๗. นายรักบ้าน ชุมชนน้อย	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๑	กรรมการ
๘. นางศรีคำ ชุมชนบน	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๒	กรรมการ
๙. นางจันทร์เพ็ญ สอนใจ	ผู้ใหญ่บ้านหมู่ ๓	กรรมการ
๑๐. นางสะอาด มั่นคง	ผู้อำนวยการส่วนสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม	กรรมการ
๑๑. นายสว่าง สือร่วม	ผู้อำนวยการส่วนการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม	กรรมการ
๑๒. นายเด่นหล้า สงบใจ	หัวหน้างานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	กรรมการ
๑๓. นางสาวส่งเสริม รักบ้าน	นักพัฒนาการท่องเที่ยว	กรรมการและเลขานุการ

บทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบ

กำหนดกรอบแนวคิด วางแผน และติดตามผลในการจัดงาน รวมทั้งประสานงานหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การจัดงานเป็นไปอย่างเรียบร้อยและบรรลุวัตถุประสงค์ของการจัดงาน

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

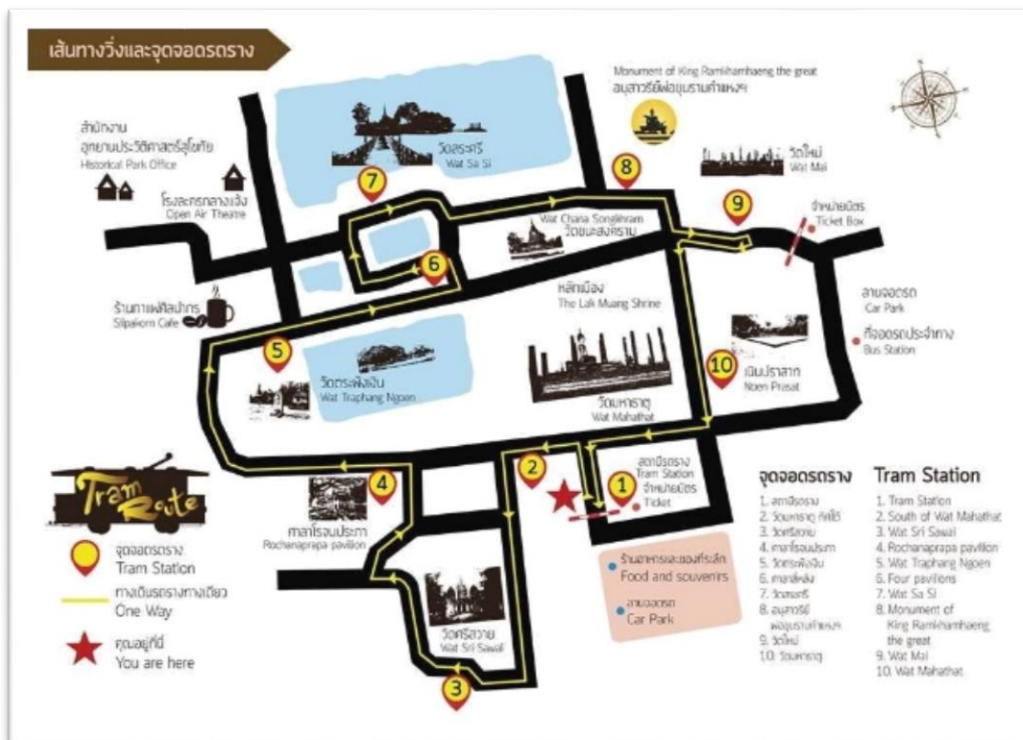
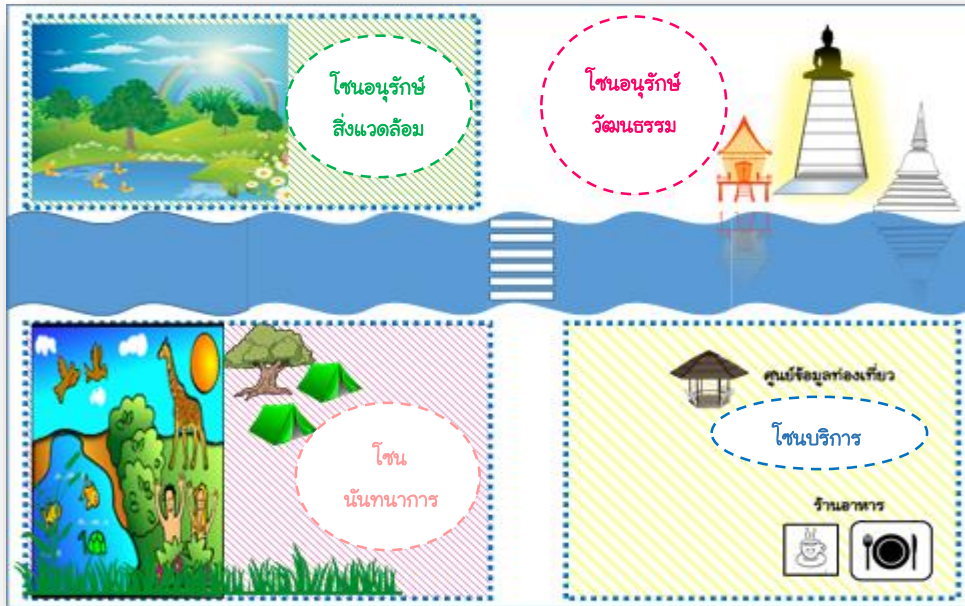
ใจดี สมศักดิ์ศรี

(นายใจดี สมศักดิ์ศรี)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลยังยืน

(ตัวอย่าง)

การแบ่งเขตพื้นที่ใช้ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยวและพื้นที่อนุรักษ์โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วม

(ตัวอย่าง)

การจัดกิจกรรมให้ความรู้คนในชุมชนท้องถิ่น

เช่น การส่งเสริมการแยกขยะ การเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

(ตัวอย่าง)

การนำศิลปะ วัฒนธรรมท้องถิ่นมาใช้ตกแต่งภูมิทัศน์

๔.๓.๒ การสนับสนุนศักยภาพชุมชน

องค์กรมีการพัฒนาชุมชนควบคู่กับการพัฒนาการท่องเที่ยว เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของคนในชุมชนให้มีอาชีพและมีรายได้ในการเลี้ยงชีพที่เป็นธรรมกับชุมชน ตามความสามารถขององค์กร โดย

- ๑) สนับสนุนการพัฒนาทักษะ การฝึกอบรมในการประกอบอาชีพ เพื่อรองรับการท่องเที่ยวให้กับคนในชุมชนท้องถิ่น
- ๒) ส่งเสริมคนในชุมชนให้เกิดการรวมกลุ่มประกอบอาชีพ โดยพัฒนาต่อยอดจากภูมิปัญญาหรือความสามารถของคนในชุมชน
- ๓) สนับสนุนผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม ส่งเสริมผลิตภัณฑ์และบริการของท้องถิ่นตามหลักการการค้าที่เป็นธรรมบนพื้นฐานของสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรมของพื้นที่ รวมถึงอาหารพื้นบ้าน เครื่องดื่ม วิถีชีวิต ความเชื่อและขนบธรรมเนียมพื้นบ้าน ทัศนคติ ศิลปะการแสดง สินค้าการเกษตร บริการต่างๆ
- ๔) ให้โอกาสในการจ้างงานแก่คนในชุมชนท้องถิ่น
- ๕) สนับสนุนการพัฒนาทักษะผู้ประกอบการในชุมชนให้สามารถผลิตหรือให้บริการที่มีคุณภาพและได้รับการรับรองมาตรฐานมากขึ้น
- ๖) จัดให้มีระบบที่สนับสนุนให้ผู้ประกอบการ ผู้มาเยือน นักท่องเที่ยว และประชาชนทั่วไปมีส่วนร่วมในการสนับสนุนโครงการของชุมชนและโครงการด้านความยั่งยืนทั้งในรูปแบบของเงินตราและไม่ใช้เงินตรา
- ๗) ส่งเสริมการคุ้มครองและรักษาทรัพย์สินทางปัญญาของชุมชนและบุคคล

แนวทางการปฏิบัติ

องค์กรต้องดำเนินกิจกรรม และบันทึกจัดเก็บพร้อมรวบรวมหลักฐานต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อแสดงความสอดคล้องตามข้อกำหนด โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ๑) ส่งเสริมและสนับสนุนให้คนในชุมชนพัฒนาทักษะในการประกอบอาชีพเพื่อสนับสนุนกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น การประกอบอาหารท้องถิ่น การประดิษฐ์ของที่ระลึกท้องถิ่น การจักสาน การแกะสลัก การทอผ้า การเย็บปักถักร้อย การทอเสื่อ การวาดภาพ การปั้น การฟ้อนรำ การแสดงดนตรีพื้นเมือง โดยการพัฒนาทักษะอาชีพ อาจดำเนินการด้วยวิธีการต่างๆ เช่น การฝึกอบรม การจัดประกวดสินค้าหรือบริการ การจัดแข่งขันในอาชีพต่างๆ การถ่ายทอดทักษะฝีมือจากรุ่นสู่รุ่น การศึกษาดูงาน การฝึกอบรมเพื่อสร้างอาชีพ
- ๒) ส่งเสริมให้คนในชุมชนรวมกลุ่มประกอบอาชีพเพื่อต่อยอดภูมิปัญญา ช่วยให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ สร้างธุรกิจด้วยต้นทุนตนเอง เช่น การจัดตั้งวิสาหกิจชุมชน การตั้งกลุ่มอาหารแปรรูป กลุ่มจักสานและแกะสลัก กลุ่มทอผ้าฝ้ายและผลิตภัณฑ์ผ้าฝ้าย กลุ่มผลิตภัณฑ์ตัดเย็บเสื้อผ้าจากผ้าพื้นเมือง

- ๓) สนับสนุนผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมผลิตภัณฑ์และบริการของท้องถิ่น รวมถึงอาหารพื้นบ้าน เครื่องดื่ม วิถีชีวิต ความเชื่อและขนบธรรมเนียมพื้นบ้าน ทัศนกรรม ศิลปะการแสดง สินค้าการเกษตร บริการต่างๆ ฯลฯ เช่น อาหาร รถขนส่ง เพื่อใช้ในการพัฒนาการท่องเที่ยวหรือกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
- ๔) สนับสนุนและให้โอกาสในการจ้างงานแก่คนในชุมชนท้องถิ่น เช่น การให้ประชาชนเข้ามาเป็นลูกจ้างในการดูแลสถานที่ในพื้นที่ท่องเที่ยว การจ้างมัคคุเทศก์ท้องถิ่น การจ้างพนักงานขับรถนำเที่ยว
- ๕) สนับสนุนการพัฒนาทักษะของผู้ประกอบการในชุมชนให้สามารถผลิตหรือให้บริการที่มีคุณภาพ และได้รับการรับรองมาตรฐานมากขึ้น เช่น มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) มาตรฐาน Clean Food Good Taste เครื่องหมายของสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (อย.) มาตรฐานโฮมสเตย์ไทย
- ๖) กำหนดแนวทาง ระบบ หรือข้อปฏิบัติให้ผู้ประกอบการ ผู้มาเยือน นักท่องเที่ยว และประชาชนทั่วไป สามารถมีส่วนร่วมในการสร้างความยั่งยืนของท้องถิ่น เช่น การเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาชุมชน การรักษามรดกวัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น การอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น
- ๗) ส่งเสริมการคุ้มครองและรักษาทรัพย์สินทางปัญญาของชุมชนและบุคคล เช่น สนับสนุนให้มีการจดสิทธิบัตร จดฝึกอบรมหรือประชาสัมพันธ์ให้ความรู้ด้านการคุ้มครองและรักษาทรัพย์สินทางปัญญา หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น ขั้นตอนและวิธีการจดสิทธิบัตร ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ เป็นต้น

ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ

(ตัวอย่าง)

การพัฒนาทักษะการประกอบอาชีพ และการส่งเสริมการรวมกลุ่มในชุมชนท้องถิ่น

(การผลิตเครื่องปั้น - ดินเผา)

(การนวดแผนไทย)

(การทอผ้า)

(การจักสาน)

(ตัวอย่าง)

การสนับสนุนการพัฒนาทักษะของผู้ประกอบการในชุมชน
ให้สามารถผลิตหรือบริการที่มีคุณภาพและได้รับรองมาตรฐาน

(มาตรฐานโฮมสเตย์ไทย)

(รางวัล OTOPTOP 5 ดาว)

(รางวัล Clean food good Taste)

(ตัวอย่าง)

สนับสนุนการมีส่วนร่วมในการสร้างความยั่งยืนของท้องถิ่น

(จัดกิจกรรมอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมท้องถิ่น)

๔.๓.๓ การจัดการสิ่งแวดล้อม

องค์กรมีการกำหนดมาตรการในการใช้ทรัพยากรสำหรับดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวให้เกิดประโยชน์อย่างคุ้มค่า และกำหนดมาตรการในการจัดการมลพิษที่เกิดจากกิจกรรมของการท่องเที่ยวให้เป็นไปตามกฎหมาย กำหนดมาตรการจัดการทรัพยากรและการจัดการมลพิษที่เหมาะสมและปลอดภัยสำหรับสิ่งมีชีวิต มีการระบุความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ท่องเที่ยว องค์กรควรพยายามอนุรักษ์ระบบนิเวศน์ของพื้นที่ท่องเที่ยว มีการตรวจวัด ติดตาม และรายงานสภาพสิ่งแวดล้อมรวมทั้งผลกระทบต่อสาธารณสุข ซึ่งรวมถึงการใช้พลังงาน การผลิตของเสีย และการใช้น้ำ องค์กรควรสนับสนุนภาคเอกชน/ผู้ประกอบการ ให้ปฏิบัติตามแนวทางและกฎระเบียบเพื่อลดมลพิษ โดย

- ๑) จัดเก็บ และบันทึกข้อมูลการใช้ทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวดังต่อไปนี้
 - ๑.๑) การใช้พลังงาน: ส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน การตรวจวัดการใช้พลังงาน เพื่อลดการพึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิล โดยมีแผนงานเพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน และตรวจวัดการใช้พลังงานในพื้นที่ท่องเที่ยว รวมทั้งมีแผนงานส่งเสริมผู้ประกอบการท้องถิ่นในการอนุรักษ์พลังงานและมีการสนับสนุนให้ใช้เทคโนโลยีเพื่อพลังงานหมุนเวียน โดยมีการตอบแทนและรายงานให้สาธารณสุขรับทราบ
 - ๑.๒) การใช้น้ำ: บริหารจัดการ และติดตามตรวจสอบทรัพยากรน้ำและการใช้น้ำอย่างเหมาะสม เพื่อให้การใช้น้ำสำหรับการท่องเที่ยวและชุมชนมีความสมดุลและดำเนินการร่วมกันได้
 - ๑.๓) น้ำดื่ม: มีระบบติดตามตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่ม และน้ำใช้ในการสันทนาการต่างๆ ให้เป็นไปตามมาตรฐานคุณภาพน้ำ โดยต้องมีการเปิดเผยผลการ

ตรวจสอบต่อสาธารณชน และมีระบบที่สามารถตอบสนองต่อปัญหาคุณภาพน้ำ
อย่างทันท่วงที

๑.๔) การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ: มีระบบที่ระบุถึงความเสี่ยงและโอกาสจาก
การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และมีการปรับตัวเพื่อรับการ
เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศให้สอดคล้องกับข้อมูลพื้นฐานที่ได้จากการ
ประเมิน รวมทั้งมีการระบุถึงความเสี่ยงและโอกาสในการพัฒนา การเลือก
สถานที่ การออกแบบ และการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อความสะอาด เพื่อเพิ่ม
ความสามารถในการปรับตัวและการฟื้นตัวของการท่องเที่ยว

๑.๕) อื่นๆ ที่จำเป็น

- ๒) จัดเก็บ และบันทึกข้อมูลผลการตรวจวัดมลพิษที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ท่องเที่ยว และพร้อมที่
จะเปิดเผยรายงานผลการติดตามตรวจสอบมลพิษต่อสาธารณชนเมื่อมีการร้องขอ
- ๓) กำหนดมาตรการลดการใช้ การใช้ซ้ำ การนำกลับมาใช้ใหม่ของทรัพยากรที่ใช้ในการ
ดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว รวมทั้งสนับสนุนให้ผู้ประกอบการ ลดการใช้ การใช้ซ้ำ
และการนำกลับมาใช้ใหม่ โดยขณะมูลฝอยที่ไม่สามารถนำมาใช้ซ้ำ หรือนำกลับมาใช้ใหม่
ให้มีการกำจัดอย่างปลอดภัยและยั่งยืน มีการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติเพื่อลดปริมาณของ
เสีย และคำแนะนำในการจัดการของเสียอย่างเหมาะสม มีการส่งเสริมผู้ประกอบการใน
ท้องถิ่นเพื่อนำกลยุทธ์การลดของเสียและให้การตอบแทนผู้ที่สามารถปฏิบัติได้
- ๔) กำหนดมาตรการลดมลพิษ ที่แหล่งกำเนิด หรือมีระบบการจัดการด้านมลพิษ ที่เกิดขึ้น
ในพื้นที่ท่องเที่ยวตามหลักวิชาการ โดยครอบคลุมถึง กลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน
สารพิษ การสิ้นเปลือง เหม่า จี๊เถ๊า
- ๕) พิจารณานำทรัพยากรทางเลือกที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ทดแทนทรัพยากรที่ใช้แล้ว
หมดไป
- ๖) ส่งเสริมและสนับสนุนการบรรเทาสภาวะการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดก๊าซ
เรือนกระจก และมีการปรับกลยุทธ์เพื่อการพัฒนา การเลือกสถานที่ การออกแบบ และ
การจัดการสิ่งแวดล้อมความสะอาดด้านการท่องเที่ยว รวมทั้งแสดงถึงความท้าทายและ
โอกาสจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- ๗) ลดหรือทดแทนการใช้สารอันตรายและวัตถุอันตรายด้วยสารสกัดจากธรรมชาติที่เป็น
มิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ๘) ปกป้องเพื่อรักษาสภาพที่ดีของแหล่งธรรมชาติ ที่อยู่อาศัย สายพันธุ์ และระบบนิเวศ
(ทั้งทางทะเลและทางน้ำ) มีการลดผลกระทบจากการเสื่อมโทรมของธรรมชาติ ติดตาม
ตรวจสอบพื้นที่อ่อนไหว และมีการฟื้นฟูหรือปิดพื้นที่หากจำเป็น ป้องกัน
ทรัพยากรธรรมชาติและหลีกเลี่ยงการใช้ทรัพยากรอย่างไม่ยั่งยืน กำหนดมาตรการเพื่อ

ป้องกันผลกระทบต่อสัตว์ป่าและพันธุ์พืชเพื่อหลีกเลี่ยงการสูญพันธุ์ของสายพันธุ์ และ
ป้องกันการรุกรานของสายพันธุ์ต่างถิ่น

๙) ลดผลกระทบจากการขนส่ง

- จัดหาระบบขนส่งสาธารณะที่เพียงพอและสนับสนุนให้มีการใช้ระบบขนส่งสาธารณะ
- พิจารณาลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางของนักท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมมาตรการที่เหมาะสมเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก
- ส่งเสริมให้มีเส้นทางจักรยาน (ถ้าเป็นไปได้)
- พัฒนากลไกเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เข้าถึงระบบขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ

๑๐) ตรวจสอบให้แน่ใจว่ามีการปฏิบัติตามกฎหมายและมาตรฐาน ระดับท้องถิ่น
ระดับประเทศ และระดับระหว่างประเทศ สำหรับการเก็บ การจับ การแสดง และการ
ขาย ของป่าทั้งพืชและสัตว์

แนวทางการปฏิบัติ

องค์กรต้องดำเนินกิจกรรม จัดทำเอกสาร และบันทึกพร้อมรวบรวมหลักฐานต่างๆ ที่แสดงให้เห็นถึง
การใช้ทรัพยากรในท้องถิ่นอย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์ รวมถึงลดมลพิษที่เกิดจากกิจกรรมการท่องเที่ยว เพื่อ
แสดงความสอดคล้องตามข้อกำหนด โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑) ดำเนินการ**จดบันทึกและจัดเก็บข้อมูลการใช้ทรัพยากร**ที่ใช้ในการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการ
จัดการการท่องเที่ยว เช่น ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว ร้านอาหาร ร้านขายของที่ระลึก การจัดงาน
ประเพณี โดยข้อมูลทรัพยากรที่ได้จากการจดบันทึกอาจนำมา**จัดทำในรูปกราฟ**เพื่อแสดงให้เห็น
ถึงการเปรียบเทียบข้อมูลการใช้ทรัพยากรได้ชัดเจน รวมทั้งจัดให้มีการรายงานต่อสาธารณะ โดย
ข้อมูลที่จัดเก็บ ได้แก่

- **ปริมาณการใช้พลังงานไฟฟ้า น้ำมันเชื้อเพลิง** เช่น ตรวจวัด จดบันทึก และรายงานข้อมูล
ปริมาณการใช้พลังงานและจัดเก็บทั้งที่เป็นแฟ้มและสแกนใส่คอมพิวเตอร์ รวมถึงส่งเสริม
การอนุรักษ์พลังงานภายในพื้นที่ขององค์กร หรือจัดทำแผนส่งเสริมการอนุรักษ์พลังงาน
สำหรับผู้ประกอบการในพื้นที่ และสนับสนุนให้มีการนำเทคโนโลยีสำหรับพลังงาน
หมุนเวียนมาใช้ รวมทั้งมีการสร้างแรงจูงใจให้ดำเนินการ
- **ปริมาณการใช้น้ำ** เช่น ตรวจวัด จดบันทึก จัดเก็บข้อมูล และรายงานข้อมูลปริมาณการใช้น้ำ
รวมถึงแนวทางการสนับสนุนให้มีการใช้น้ำอย่างเหมาะสม เช่น กิจกรรมลดการใช้น้ำ

- **น้ำดื่ม** เช่น จัดให้มีโครงการตรวจวัดคุณภาพน้ำดื่ม และน้ำใช้ ตรวจวัด จดบันทึก จัดเก็บข้อมูล และรายงานคุณภาพน้ำดื่ม และน้ำใช้ มีมาตรการรองรับเมื่อเกิดปัญหาคุณภาพน้ำอย่างทันท่วงที
 - **การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ** เช่น ผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงจากสภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนแปลง เช่น ภาวะฝนแล้งรุนแรง ปริมาณน้ำฝนที่น้อยลง มลพิษหมอกควัน แผ่นดินไหว หรือผลการวิเคราะห์ความเสี่ยงและโอกาสที่อาจเกิดขึ้นจากการพัฒนา การก่อสร้าง การเลือกสถานที่ การออกแบบ และการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ
- ๒) ดำเนินการสำรวจแหล่ง/กิจกรรมการท่องเที่ยว และ**ระบุประเภทของมลพิษที่เกิดจากแหล่ง/กิจกรรมการท่องเที่ยวนั้น และทำการตรวจวัดมลพิษ** เก็บบันทึก พร้อมรายงานผลการตรวจวัดต่อสาธารณะเมื่อมีการร้องขอ เช่น คุณภาพน้ำในพื้นที่ท่องเที่ยว คุณภาพอากาศ ปริมาณขยะ เพื่อให้ทราบถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมที่เกิดจากการท่องเที่ยว โดยองค์กรดำเนินการ**ตรวจวัดมลพิษหรือใช้ข้อมูลผลการตรวจวัดมลพิษจากหน่วยงานอื่นๆ** (ถ้ามี) เช่น กรมควบคุมมลพิษ สถาบันการศึกษา
- ๓) มีการกำหนดมาตรการลดการใช้ทรัพยากรโดยใช้เท่าที่จำเป็น การนำกลับมาใช้ซ้ำ และการนำกลับมาใช้ใหม่ตามหลักการ 3R (Reduce Reuse Recycle) ของทรัพยากรที่ใช้ในการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยว เช่น
- **การลดการใช้** สามารถทำได้ง่ายๆ โดยการใช้เท่าที่จำเป็น เช่น ปิดไฟทุกครั้งที่ไม่ใช้งานหรือเปิดเฉพาะจุดที่ใช้งาน ปิดคอมพิวเตอร์และเครื่องปรับอากาศเมื่อไม่ใช้เป็นเวลานานๆ การถอดปลั๊กเครื่องใช้ไฟฟ้า เมื่อต้องการเดินทางใกล้ๆ ควรใช้วิธีการเดิน การปั่นจักรยาน หรือนั่งรถโดยสารแทนการขับรถไปเอง ลดการใช้ถุงพลาสติก หรือเลือกใช้บรรจุภัณฑ์ที่ย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ
 - **การนำกลับมาใช้ซ้ำ** หลีกเลี่ยงผลิตภัณฑ์หรือบรรจุภัณฑ์ประเภทใช้ครั้งเดียวแล้วทิ้ง เช่น การนำกระดาษที่เขียนแล้ว ๑ หน้ามาใช้หน้าที่เหลือ หรือนำมาทำเป็นกระดาษโหนด (ช่วยลดการตัดต้นไม้) การใช้ถุงผ้าแทนถุงพลาสติก ใช้ผ้าเช็ดโต๊ะแทนกระดาษชำระ หรือใช้ผลิตภัณฑ์แบบเติม (Refill)
 - **การนำกลับมาใช้ใหม่** ผลิตภัณฑ์หรือวัสดุที่ไม่สามารถใช้งานได้แล้ว เราสามารถนำไป รีไซเคิลเพื่อนำกลับมาใช้ใหม่ อาทิ ขวดแก้ว กระดาษ โลหะ หรือพลาสติก การนำน้ำทิ้งมาใช้รดน้ำต้นไม้ หรือการนำผลิตภัณฑ์นั้นๆ ไปปรับแต่งใหม่เสมือนได้ผลิตภัณฑ์ชิ้นใหม่มาใช้งานนั่นเอง

โดยองค์กรควรกำหนดแนวทางปฏิบัติเพื่อลดการใช้ทรัพยากรที่ชัดเจน เพื่อให้เกิดการปฏิบัติอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ เช่น การกำหนดให้มีถังขยะแยกประเภท มีผู้รับผิดชอบในการคัดแยกขยะอีกครั้งก่อนนำไปกำจัด และนำเงินที่ได้จากการขายขยะรีไซเคิลมาเลี้ยงอาหารพนักงาน

- ๔) มีการกำหนดมาตรการลดมลพิษที่แหล่งกำเนิด หรือมีระบบการจัดการมลพิษที่เกิดขึ้นในพื้นที่ท่องเที่ยวตามหลักวิชาการ ครอบคลุม กลิ่น แสง รังสี เสียง ความร้อน สารพิษ การสิ้นเสทือน เหม่า ขี้เถ้า เช่น การห้ามใช้ถุงพลาสติกในพื้นที่ท่องเที่ยว การรณรงค์ให้ใช้รถยนต์สาธารณะ การกำหนดเส้นทางจักรยาน และการกำหนดให้มีระบบการจัดการด้านมลพิษ เช่น การติดตั้งถังดักไขมันที่ร้านอาหาร การคัดแยก เก็บรวบรวมและกำจัดขยะในพื้นที่ท่องเที่ยวอย่างเป็นระบบ การติดตั้งระบบบำบัดน้ำเสียก่อนระบายน้ำลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ การตรวจสภาพรถยนต์สาธารณะ การกำหนดมาตรการป้องกันเสียงรบกวน หรือมาตรการป้องกันการเผาในที่โล่งแจ้ง
- ๕) มีการพิจารณานำ**ทรัพยากรทางเลือก**ซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยกว่ามาใช้แทนทรัพยากรที่ใช้แล้วหมดไป เช่น พลังงานแสงอาทิตย์ พลังงานลม พลังงานชีวภาพและชีวมวล พลังงานขยะ โดยสามารถนำมาใช้ทดแทนพลังงานที่ใช้แล้วหมดไปได้ เช่น น้ำมัน ก๊าซธรรมชาติ และ ถ่านหิน
- ๖) มีการส่งเสริมและสนับสนุนเพื่อลดผลกระทบที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดก๊าซเรือนกระจก (คาร์บอนไดออกไซด์ มีเทน ไนตรัสออกไซด์ ไฮโดรฟลูออโรคาร์บอน (HFCs) เพอร์ฟลูออโรคาร์บอน (PFCs) และซัลเฟอร์ เฮกซะฟลูออไรด์ (SF₆)) และมีการปรับกลยุทธ์เพื่อการพัฒนา การเลือกสถานที่ การออกแบบ และการจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการท่องเที่ยว รวมทั้งเพื่อแสดงถึงความท้าทายและโอกาสที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เช่น
- ปลุกต้นไม้พื้นถิ่น เพิ่มแหล่งดูดซับก๊าซเรือนกระจก ต้นไม้ใหญ่ที่โตเต็มที่ ๑ ต้น จะช่วยดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ได้ประมาณ ๘ กิโลกรัม
 - การใช้บรรจุภัณฑ์จากธรรมชาติ ลดการใช้ถุงพลาสติกและโฟม หรือขยะที่ต้องใช้วิธีทำลายด้วยการเผา ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ การลดขยะคือการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์
 - จัดกิจกรรมรณรงค์ลดการใช้ไฟฟ้า ลดการใช้เชื้อเพลิง เช่น การอนุรักษ์พลังงาน ส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวโดยการใช้จักรยาน
 - กิจกรรมลดขยะที่ต้นทางเพื่อลดปริมาณการเก็บขนขยะไปกำจัด
 - การรณรงค์ให้เลี้ยงไส้เดือนเพื่อกำจัดขยะอินทรีย์
 - หลีกเลี่ยงการใช้ผลิตภัณฑ์ที่มีหีบห่อบรรจุภัณฑ์หลายชั้น เพื่อลดปริมาณขยะ
 - บริโภคผลผลิตที่ผลิตได้เองในท้องถิ่น ลดการใช้พลังงานในการขนส่ง
 - เดินหรือใช้จักรยานในการเดินทางระยะใกล้ นอกจากช่วยลดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์แล้วยังเป็นผลดีต่อสุขภาพด้วย

- รมรณรงค์ให้ใช้ระบบขนส่งสาธารณะมากขึ้น ลดการใช้รถยนต์ส่วนตัวลงเท่าที่จะทำได้ หรือเดินทางโดยใช้รถร่วมกัน

๓) มีการพิจารณา**ลดหรือทดแทนการใช้สารเคมีอันตราย** และวัตถุอันตรายด้วยสารสกัดจากธรรมชาติที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การใช้สมุนไพรในการป้องกันและกำจัดแมลง การทำเกษตรอินทรีย์ การใช้น้ำหมักชีวภาพหรือปุ๋ยอินทรีย์แทนการใช้สารเคมี ส่งเสริมกิจกรรมในการลดการใช้สารเคมีอันตรายรูปแบบอื่นๆ เช่น ฝักอบรม ศูนย์เรียนรู้

๔) มีการปกป้อง รักษาสภาพแหล่งธรรมชาติ ที่อยู่อาศัย สายพันธุ์ และระบบนิเวศ (ทั้งทางทะเลและทางน้ำ) เช่น ติดตามตรวจสอบพื้นที่อ่อนไหว การฟื้นฟูหรือปิดพื้นที่หากจำเป็น กำหนดมาตรการป้องกันทรัพยากรธรรมชาติ กำหนดมาตรการเพื่อป้องกันผลกระทบต่อสัตว์ป่าและพันธุ์พืชเพื่อหลีกเลี่ยงการสูญพันธุ์ของสายพันธุ์ และป้องกันการรุกรานของสายพันธุ์ต่างถิ่น **ใช้พืชพันธุ์ท้องถิ่น**ในการจัดภูมิทัศน์และการตกแต่งบริเวณพื้นที่ท่องเที่ยว เช่น การใช้ต้นไม้ท้องถิ่นในการจัดตกแต่งพื้นที่ทดแทนการใช้ดอกไม้สดจากตลาด เพื่อส่งเสริมการอนุรักษ์ทรัพยากรท้องถิ่น โดย

- เก็บรวบรวมข้อมูลพืชพันธุ์ท้องถิ่น
- จัดทำรายการพืชพันธุ์ท้องถิ่น พร้อมรูปภาพประกอบ
- นำพืชพันธุ์ท้องถิ่นมาใช้ในการจัดตกแต่งภูมิทัศน์ในพื้นที่ท่องเที่ยว

หลีกเลี่ยงการทำกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อ**การสูญพันธุ์ของพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ท้องถิ่น** เช่น การบุกล้างวางพงและเผาป่า การใช้สารเคมีทำลายพรรณไม้ยืนต้น การตัดถนนใหญ่ผ่านเข้าไปในป่าสมบูรณ์ หรือการนำเข้าพืชหรือสัตว์จากต่างประเทศ หากไม่มีศัตรูตามธรรมชาติ ประชากรของชนิดพันธุ์ต่างถิ่นก็จะเจริญเติบโตทำให้ระบบนิเวศถูกคุกคามโดยชนิดพันธุ์ต่างถิ่น ซึ่งรวมถึงสัตว์มีกระดูกสันหลัง วัชพืช สัตว์ไม่มีกระดูกสันหลัง และเชื้อโรคพืช หรือเชื้อโรคสัตว์ ซึ่งอาจมาหรือเข้าแทนที่ชนิดพันธุ์พืชหรือสัตว์พื้นเมืองได้ เช่น ผักตบชวา ไมยราบยักษ์ บัวตอง หญ้าจรจบ กระต่ายยักษ์ ผกากรอง เต่าญี่ปุ่น ตะพาบได้หวัน หอยเชอรี่ ปลาหมอเทศ และ อีกาน่า

๕) มีการลดผลกระทบจากการเดินทางและการขนส่ง โดย จัดหาระบบขนส่งสาธารณะที่เพียงพอ และสนับสนุนให้มีการใช้ระบบขนส่งสาธารณะ หรือลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการเดินทางของนักท่องเที่ยว เช่น ให้มีการจักรยาน รถราง และส่งเสริมมาตรการที่เหมาะสมเพื่อลดเขยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น บริการรถจักรยานให้เช่า ส่งเสริมให้มีเส้นทางจักรยาน หรือพัฒนากลไกเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้เข้าถึงระบบขนส่งสาธารณะที่มีคุณภาพ เช่น รถรางท่องเที่ยว รถไฟฟ้า ให้มีการจัดการได้สะดวก ราคาถูก

๖) มีการตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมายและมาตรฐาน ระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ และระดับระหว่างประเทศ สำหรับการเก็บ การจับ การแสดง และการขาย ของป่าทั้งพืชและสัตว์ เช่น จัด

ฝึกอบรมให้ความรู้ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเก็บ การจับ การแสดง และการขาย ของป่า ทั้งพืชและสัตว์ หรือจัดทำระเบียบปฏิบัติ เรื่อง การเก็บ การจับ การแสดง และการขาย ของป่า ทั้งพืชและสัตว์ ให้สอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หรือจัดให้มีคณะกรรมการ และแผนงานในการตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย

ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ

(ตัวอย่าง)

ตารางบันทึกการใช้ไฟฟ้า

หน่วยงาน..... อาคาร..... เลขมิเตอร์.....

ลำดับ	วันที่จด	เลขมิเตอร์ (ก่อน)	เลขมิเตอร์ (หลัง)	ปริมาณที่ใช้ (หน่วย)

ผู้จดบันทึก.....

ผู้ตรวจสอบ.....

(ตัวอย่าง)
ตารางบันทึกการใช้น้ำมันเชื้อเพลิง

หน่วยงาน..... สำนัก/กอง..... ประจำเดือน.....

ลำดับ	วันที่ใช้	ทะเบียนรถ	เลขระยะทาง (ก่อน)	เลขระยะทาง (หลัง)	ชนิดน้ำมัน	ปริมาณที่ใช้ (หน่วย)

ผู้จัดบันทึก.....

ผู้ตรวจสอบ.....

(ตัวอย่าง)

ตารางบันทึกการใช้น้ำ

หน่วยงาน..... อาคาร..... เลขมิเตอร์.....

ลำดับ	วันที่จด	เลขมิเตอร์ (ก่อน)	เลขมิเตอร์ (หลัง)	ปริมาณที่ใช้ (หน่วย)

ผู้จดบันทึก.....

ผู้ตรวจสอบ.....

(ตัวอย่าง)

รายการและวิธีการตรวจสอบคุณภาพน้ำอย่างง่าย

รายการ	วิธีการตรวจวัดที่แนะนำ
ลักษณะทางกายภาพ เช่น สี กลิ่นของน้ำ เป็นต้น	สังเกต
แบคทีเรียกลุ่มฟีคอลโคลิฟอร์ม	ชุดทดสอบ ว.๑๑๑ ของกรมอนามัย
อุณหภูมิ	เทอร์โมมิเตอร์แบบกระเปาะ
ความเป็นกรด-ด่าง	กระดาษลิตมัส (วิธีเปรียบเทียบสี)/เครื่อง pH meter
ออกซิเจนละลายน้ำ	ชุดทดสอบออกซิเจนละลาย (ว.๓๑๒) ของกรมอนามัย

(ที่มา: คู่มือการตรวจสอบคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างง่าย ; กรมควบคุมมลพิษ, พฤศจิกายน ๒๕๕๗)

หมายเหตุ: ในเบื้องต้นองค์กรสามารถใช้วิธีตรวจวัดคุณภาพน้ำอย่างง่ายได้ เมื่อองค์กรมีความพร้อมมากขึ้นควรพิจารณาตรวจวัดคุณภาพสิ่งแวดล้อมโดยห้องปฏิบัติการวิเคราะห์เพื่อให้ผลการวิเคราะห์มีความน่าเชื่อถือมากขึ้น

(ตัวอย่าง)

แบบรายงานผลการตรวจวัดคุณภาพน้ำ

แหล่งน้ำ	จุดตรวจวัด	รายการ					ประเภทคุณภาพน้ำ	การใช้ประโยชน์
		pH (mg/l)	DO (mg/l)	BOD (mg/l)	TCB (MPN/๑๐๐ml)	FCB (MPN/๑๐๐ml)		
ลำห้วย ก.	A	๖.๙	๔.๔	๒.๒	๑๓๐,๐๐๐	๓๘,๐๐๐	ประเภท ๓	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้เพื่อการอุปโภคและบริโภค โดยผ่านการฆ่าเชื้อโรคและผ่านการปรับปรุงคุณภาพน้ำทั่วไปก่อน - การเกษตร
คลอง ข.	B	๗.๔	๖.๗	๐.๗	๑๗,๐๐๐	๗๘	ประเภท ๒	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้เพื่อการอุปโภคและบริโภค โดยผ่านการฆ่าเชื้อโรคและผ่านการปรับปรุงคุณภาพน้ำทั่วไปก่อน - การประมง - การว่ายน้ำและกีฬาทางน้ำ
สระน้ำ ค.	C	๘.๑	๗.๔	๐.๙	๔๙๐	๓๓	ประเภท ๒	

(ตัวอย่าง)
มาตรการลดการใช้ทรัพยากร

(ตัวอย่าง)
มาตรการลดมลพิษที่แหล่งกำเนิด

(การคัดแยกขยะ ช่วยลดปริมาณขยะที่ต้องกำจัด)

(ถังดักไขมันอย่างง่าย)

(ตัวอย่าง)

การส่งเสริมการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

(การใช้บรรจุภัณฑ์ที่ย่อยสลายได้)

(การเลี้ยงไส้เดือนดินเพื่อกำจัดขยะอินทรีย์)

(ตัวอย่าง)

มาตรการลดหรือทดแทนการใช้สารเคมีอันตราย

(การผลิตน้ำหมักชีวภาพ)

(การใช้ปุ๋ยชีวภาพ)

(ตัวอย่าง)

พืชและสัตว์ท้องถิ่น

(เต่าญี่ปุ่น)

(ผักตบชวา)

สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมในประเทศไทยได้ดี ทนทานต่อมลภาวะได้ดี
ทำให้เกิดความเสียหายต่อระบบนิเวศ

(ตัวอย่าง)

แบบฟอร์มรายงานพืชพันธุ์และสัตว์ท้องถิ่น

ลำดับ	ชื่อพืชพันธุ์/สัตว์ท้องถิ่น	บริเวณที่พบ	ลักษณะ	รูปภาพ

(ตัวอย่าง)

มาตรการลดผลกระทบจากการเดินทางและการขนส่ง

(การจัดรถรางให้บริการนำเที่ยว)

(จัดทำเส้นทางรถท่องเที่ยวโดยจักรยาน)

(ตัวอย่าง)

ให้ความรู้ด้านกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับ การจับ การแสดง และการขาย ของป่าทั้งพืชและสัตว์

เขตพื้นที่คุ้มครองสิ่งแวดล้อม
จังหวัดภูเก็ต (ฉบับประกาศล่าสุด)

กลไกทางกฎหมาย

- ประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดเขตพื้นที่และมาตรการคุ้มครองสิ่งแวดล้อม ในบริเวณที่จังหวัดภูเก็ต พ.ศ. 2560
- ออกตาม มาตรา 45 แห่ง พรบ.สงเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ. 2535
- ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 134 ตอนพิเศษ 311 ง ลงวันที่ 15 ธันวาคม 2560 มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 16 ธันวาคม 2560 เป็นระยะเวลา 5 ปี

ขอบเขตพื้นที่ครอบคลุม

- พื้นที่จังหวัดภูเก็ต รวมทั้งเกาะบริวารต่างๆ
- พื้นที่น่านน้ำทะเล ของจังหวัดภูเก็ต

ในการเข้าใช้พื้นที่เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า
เขตห้ามล่าสัตว์ป่า

ข้อห้าม

Prohibition in Wildlife sanctuary and Non-hunting area

 ไม่ให้อาหารสัตว์ป่า No feeding wild animals	 ไม่ล่าสัตว์ป่า No hunting	 ไม่เก็บสิ่งของธรรมชาติ Do not take any objects from the forest
 ไม่ส่งเสียงดัง No blaring	 ไม่ตัดต้นไม้ Do not cut trees	 ไม่เผาป่า Do not burn forest
 ไม่เล่นการพนัน Do not gamble	 ไม่นำสัตว์เลี้ยงเข้าป่า Do not bring pets in the forest	 ไม่ดื่มเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ Do not drink alcoholic beverages
 ไม่ทิ้งขยะ No littering	 ไม่นำสารเคมีอันตรายเข้าป่า Chemicals are prohibited	 ไม่ขับรถเร็วเกินกำหนด Speed limit

๔.๓.๔ การจัดการด้านความปลอดภัย

องค์กรมีการดำเนินงานโดยคำนึงถึงสุขภาพและความปลอดภัยของผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่กำกับดูแลขององค์กร โดย

- ๑) มีมาตรการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน รวมทั้งสุขภาพอนามัยและมาตรการป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่ท่องเที่ยว
- ๒) มีแผนรองรับสถานการณ์ฉุกเฉินจากภัยธรรมชาติหรือฝีมือมนุษย์ที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ท่องเที่ยว
- ๓) เตรียมความพร้อมด้านบุคลากร อุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้น อุปกรณ์ที่ใช้ในภาวะฉุกเฉิน ระบบการเตือนภัย ที่สอดคล้องกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ท่องเที่ยว

แนวทางการปฏิบัติ

องค์กรต้องดำเนินกิจกรรม จัดทำเอกสาร บันทึกพร้อมรวบรวมหลักฐานต่างๆ เพื่อแสดงความสอดคล้องตามข้อกำหนด และก่อให้เกิดการดำเนินงานที่ปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สินรวมทั้งสุขภาพอนามัยของนักท่องเที่ยวหรือผู้ที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านการท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นประชาชน นักท่องเที่ยว ผู้มาเยือน โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ๑) ต้องมีการประเมินและกำหนดมาตรการป้องกันความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในพื้นที่ท่องเที่ยว รวมทั้งกำหนดมาตรการความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน สุขภาพอนามัย โดยมีแนวปฏิบัติดังตัวอย่างต่อไปนี้
 - อุบัติเหตุจากการจราจร ควรติดตั้งสัญญาณจราจรบริเวณทางแยก ป้ายเตือนอันตราย จัดทำทางเดินเท้าและทางข้ามถนนที่ปลอดภัย
 - ภัยจากอาชญากรรม ควรจัดให้มีเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรืออาสาสมัครในพื้นที่ท่องเที่ยวเพื่อดูแลด้านความปลอดภัย เช่น การประกาศเสียงตามสายเพื่อเตือนอันตรายในขณะทำกิจกรรมท่องเที่ยว กล้องวงจรปิดในบางจุดที่เสี่ยงต่อการเกิดภัยด้านอาชญากรรมในพื้นที่ท่องเที่ยว ป้ายประกาศเตือนอันตรายให้กับนักท่องเที่ยวในพื้นที่ที่เสี่ยงภัย การติดตั้งไฟฟ้าแสงสว่างในจุดเสี่ยงที่อาจก่อให้เกิดอันตรายแก่นักท่องเที่ยว การจัดทำโครงการอาสาสมัครเตือนภัยอาชญากรรม โครงการสายตรวจประชาชนเพื่อช่วยสอดส่องดูแลความปลอดภัยและให้ความช่วยเหลือให้กับนักท่องเที่ยว
 - ภัยพิบัติตามธรรมชาติ ควรจัดให้มีป้ายเตือนอันตรายในจุดที่มีความเสี่ยงด้านภัยธรรมชาติ เช่น ดินถล่ม แผ่นดินไหว ไฟป่า พายุ น้ำท่วม และจัดให้มีสัญญาณเตือนภัยเพื่อเป็นสัญญาณให้ประชาชนในพื้นที่และนักท่องเที่ยวทราบเพื่อให้สามารถหลบหลีกเหตุการณ์ของภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้นได้ทันเวลา เช่น มีเสียงสัญญาณเตือนภัย มีสัญลักษณ์ธงเตือนอันตราย และ การประกาศเสียงตามสายและการประกาศผ่านวิทยุกระจายเสียง ทั้งนี้วิธีการต่างๆ

ที่จัดทำขึ้นต้องมีความเหมาะสมกับลักษณะภัยพิบัติที่อาจเกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ท่องเที่ยว นั้นๆ

- สุขภาพอนามัย ควรจัดให้มีการตรวจสอบแหล่งท่องเที่ยวหรือพื้นที่จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวให้มีความสะอาด ความเป็นระเบียบ และความถูกต้องลักษณะ อยู่เสมอ เช่น ร้านอาหาร พื้นที่จัดกิจกรรม
- องค์กรต้องจัดเตรียมหมายเลขโทรศัพท์ฉุกเฉินของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เปิดเผยและประกาศให้ประชาชนหรือนักท่องเที่ยวได้รับทราบอย่างชัดเจน รวมถึงจัดให้มีช่องทางการรับเรื่องร้องเรียนจากประชาชนและนักท่องเที่ยว
- จัดให้มีศูนย์ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวฉุกเฉินในพื้นที่ท่องเที่ยวและเจ้าหน้าที่ประจำศูนย์ เพื่อให้ข้อมูลและช่วยเหลือนักท่องเที่ยวหรือประชาชนในพื้นที่ เมื่อเกิดเหตุฉุกเฉินหรือเหตุการณ์ต่างๆ ในพื้นที่ท่องเที่ยว

๓) องค์กรมีการจัดทำแผนรองรับสถานการณ์ฉุกเฉินจากภัยธรรมชาติและภัยจากฝีมือมนุษย์ ตัวอย่างดังนี้

- อุบัติเหตุจากการจลาจล โดยอาจมีรายละเอียดในแผนป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุจากการจลาจล ดังนี้
 - **มาตรการบริหารจัดการ** เช่น การจัดตั้งศูนย์อำนวยความสะดวกภัยทางถนนในเส้นทางท่องเที่ยวในเขตพื้นที่รับผิดชอบและประสานงานร่วมกับตำรวจจราจรในพื้นที่
 - **มาตรการทางสังคม** โดยการตั้งจุดตรวจสอบและควบคุมโดยให้เน้นการกระทำ ความผิดเกี่ยวกับรถจักรยานยนต์ การดื่มสุราในกลุ่มวัยรุ่น และการดื่มเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ในรถทุกชนิด ซึ่งเป็นปัจจัยเสี่ยงในการเกิดอุบัติเหตุ รวมทั้งการควบคุมในพื้นที่จุดเสี่ยงที่เป็นทางร่วมทางแยกถนนสายรองในบริเวณตัดขึ้นสู่ถนนสายหลักและการควบคุมดูแลรถกระบะเปิดท้ายที่บรรทุกทุกคนเป็นจำนวนมาก
 - **มาตรการด้านวิศวกรรมจราจร** โดยการตรวจสอบสำรวจจุดเสี่ยง จุดอันตรายหรือสภาพถนนที่ไม่สมบูรณ์ หรือมีข้อบกพร่อง และดำเนินการปรับปรุงซ่อมแซมให้อยู่ในสภาพที่ปลอดภัยต่อการสัญจร หรือทำป้ายเตือนที่เห็นชัดเป็นระยะๆ
 - **มาตรการด้านการประชาสัมพันธ์** โดยประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างจิตสำนึกและความตระหนักของประชาชนในความปลอดภัย โดยต้องเริ่มต้นจากตนเองก่อนและเน้นการให้ความสำคัญกับการประชาสัมพันธ์เชิงป้องกัน เพื่อให้ประชาชนรับทราบเกี่ยวกับข้อมูลอุบัติเหตุและใช้เป็นข้อมูลป้องกันการเกิดอุบัติเหตุ โดยประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่างๆ เช่น เครือข่ายสถานีวิทยุ สถานีวิทยุชุมชน หนังสือพิมพ์ และหอกระจายข่าว ประชาสัมพันธ์บริเวณที่เป็นจุดอันตราย ถนนที่อยู่ระหว่างซ่อมแซม

หรือก่อสร้าง เพื่อป้องกันปัญหาอุบัติเหตุและการจลาจลติดขัด และประชาสัมพันธ์
แนะนำเส้นทางสายหลัก สายรอง และเส้นทางลัดสู่ภูมิภาคต่างๆ

- **มาตรการด้านบริการการแพทย์ฉุกเฉิน** กู้ชีพ กู้ภัย จัดเตรียมความพร้อมของ
โรงพยาบาล แพทย์ พยาบาล และหน่วยบริการการแพทย์ฉุกเฉิน ระบบ
การติดต่อสื่อสาร การสั่งการและการประสานงาน และการแบ่งมอบพื้นที่
ความรับผิดชอบของหน่วยบริการการแพทย์ฉุกเฉินในเครือข่าย

- ภัยพิบัติตามธรรมชาติ เช่น แผ่นดินไหว ภัยพิบัติ
อัคคีภัย ไฟป่า น้ำท่วม ดินถล่ม น้ำป่า
แผ่นดินไหว สึนามิ โรคระบาดหรือโรคอุบัติใหม่
โดยอาจมีรายละเอียดในแผนป้องกันและระงับ
เหตุฉุกเฉิน ดังนี้

- แผนระยะก่อนเกิดภัย เช่น การสำรวจ
ความเสี่ยงภัย การตรวจตราอุปกรณ์และ
เผื่อระวางอันตรายตามมาตรการต่างๆ
การประชาสัมพันธ์ และการอบรมให้
ความรู้ด้านภัยธรรมชาติ

- แผนระยะเกิดภัย โดยจัดทำโครงสร้างทีม
ฉุกเฉิน ซึ่งครอบคลุม ผู้อำนวยการสั่งการ
ภาวะฉุกเฉิน ทีมตอบโต้ภาวะฉุกเฉิน ทีมปฐมพยาบาล และทีมช่วยเหลือผู้ประสบภัย
รวมถึงต้องจัดทำขั้นตอนการระงับเหตุในสถานการณ์ต่างๆ อย่างมีประสิทธิภาพ
- แผนฟื้นฟูระยะหลังเกิดภัย โดยจัดทำมาตรการฟื้นฟูสภาพพื้นที่ในชุมชนและพื้นที่
ท่องเที่ยว เช่น อาคารและสถานที่ ตลอดจนมาตรการเยียวยารักษาพยาบาล
ผู้ประสบภัย

- ภัยจากอาชญากรรมที่อาจเกิดขึ้นต่อชีวิตและทรัพย์สินของนักท่องเที่ยว องค์กรจัดให้มีแผน
ช่วยเหลือนักท่องเที่ยวในกรณีต่างๆ เช่น การทำร้ายร่างกายและปล้นทรัพย์สิน การหลอกลวง
นักท่องเที่ยว การล้วงกระเป๋าและการกระชากกระเป๋า

๓) มีการจัดเตรียมบุคลากร อุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้น อุปกรณ์ที่ใช้ในภาวะฉุกเฉิน และการ
เตือนภัยที่จำเป็นสอดคล้องกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น อันได้แก่

- องค์กรต้องมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบในการดูแลอุปกรณ์ความปลอดภัยและอุปกรณ์
การเตือนภัย เพื่อดูแลสภาพความพร้อมใช้งานของอุปกรณ์ตามความถี่ที่องค์กรกำหนด
- องค์กรต้องจัดให้มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้เกี่ยวกับการปฐมพยาบาลขั้นต้น โดยได้ผ่าน
การฝึกอบรมหลักสูตรการปฐมพยาบาลและการช่วยฟื้นคืนชีพ ที่ได้รับการรับรอง หรือ

จัดให้มีเจ้าหน้าที่พยาบาลจากโรงพยาบาลหรือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำตำบล หรืออาสาสมัครด้านสาธารณสุขประจำตำบล เพื่ออำนวยความสะดวกด้านการปฐมพยาบาลขั้นต้นในพื้นที่ท่องเที่ยว

- จัดทำรายการและจำนวนของอุปกรณ์ความปลอดภัยและอุปกรณ์การเตือนภัยที่ใช้ป้องกันหรือรองรับสถานการณ์ฉุกเฉินต่างๆ ดังตัวอย่างต่อไปนี้
 - อุปกรณ์ความปลอดภัย เช่น ถังดับเพลิง เลื่อยโซ่ยนต์ ห่วงยาง สัญญาณแจ้งเหตุฉุกเฉิน ธง รถดับเพลิง เครื่องขยายเสียงมือถือ และ เปลหาม
 - อุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้น เช่น สำลี ผ้ากอซแผ่นชนิดฆ่าเชื้อสำหรับทำความสะอาด สะอาด ดิมสำหรับบ่งเสี้ยน ผ้าสามเหลี่ยม ผ้ากอซพันแผลขนาดต่างๆ กรรไกรขนาดเล็ก กลาง เข็มกลัดซ่อนปลาย แก้วล้างตา พลาสเตอร์ม้วน ชั้น ผ้ายืดพันแก้เคล็ดขัดยอก และ ผ้ากอซชุบพาราฟินสำหรับแผลไฟไหม้และอุปกรณ์ช่วยหายใจ
 - ยาปฐมพยาบาล เช่น ยาแก้ปวดลดไข้ ยาแก้แพ้ ยาลดน้ำมูก ยาแก้ปวดท้อง ท้องอืด ท้องเฟ้อ ยาโรคกระเพาะ ยาแก้ท้องเสีย ยาใส่แผล ยาล้างแผล ยาทาแก้แพ้แก้คัน ยาทานวด ยาแก้ไอ ยาระบาย และ ยาสูดดม
- จัดทำบันทึกรายงานการตรวจสอบสภาพความพร้อมใช้งานของอุปกรณ์ความปลอดภัย อุปกรณ์การเตือนภัย ยาและอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้น

ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ

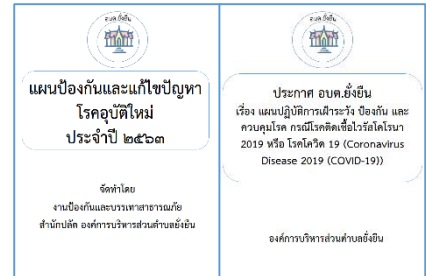
(ตัวอย่าง)

หมายเลขโทรศัพท์ฉุกเฉิน

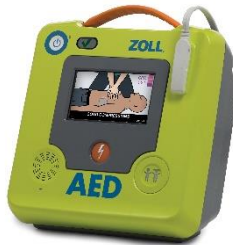
๑๙๑	เหตุด่วน-เหตุร้ายทุกชนิด	๑๑๙๒	แจ้งรถหาย ภูเก็ตโมบาย
๑๙๙	เหตุไฟไหม้-ดับเพลิง	๑๖๖๙	หน่วยแพทย์ฉุกเฉิน
๑๑๕๕	สายด่วนตำรวจท่องเที่ยว	๑๑๙๓	ตำรวจทางหลวง
๑๑๙๕	กองปราบปราม	๑๑๙๙	กรมเจ้าท่า เหตุด่วนทางน้ำ
๑๗๘๘	กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย	๑๑๘๒	ศูนย์บริการข่าวอากาศ กรมอุตุนิยมวิทยา

(ตัวอย่าง)

การจัดเตรียมแผนและอุปกรณ์ความปลอดภัย

ยาและอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้น

๔.๓.๕ การจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวก

องค์กรมีการจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกในพื้นที่ท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงความต้องการของคนทุกเพศ ทุกวัย และทุกสภาพร่างกาย (การท่องเที่ยวเพื่อคนทั้งมวล) โดย

- ๑) จัดเตรียมหรือสนับสนุนให้มีเส้นทางเข้าถึงพื้นที่ท่องเที่ยวที่มีความปลอดภัย มีป้ายบอกทางหรือคำแนะนำสำหรับการเข้าถึงพื้นที่ท่องเที่ยวที่ถูกต้อง ชัดเจน
- ๒) กำหนดข้อปฏิบัติ และกฎระเบียบบเข้าใช้พื้นที่ท่องเที่ยว เพื่อรักษาเอกลักษณ์ทางธรรมชาติ อัตลักษณ์ท้องถิ่น วิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น ไม่ให้ถูกบุกรุกหรือถูกทำลาย
- ๓) มีห้องสุขาที่สะอาด ปลอดภัยและเพียงพอต่อความต้องการ
- ๔) มีถังขยะที่ออกแบบให้สอดคล้องกับภูมิทัศน์ของพื้นที่ท่องเที่ยวและมีปริมาณเหมาะสม
- ๕) จัดหาสิ่งที่เหมาะสมและเพียงพอสำหรับนำกลับมาใช้ใหม่และการบำบัดของเสีย
- ๖) จัดหาข้อมูลหรือป้ายแสดงข้อมูลเฉพาะของพื้นที่ท่องเที่ยว เพื่อให้นักท่องเที่ยวทราบ และตระหนักถึงความสำคัญ การสื่อความหมายมีความถูกต้องและเหมาะสมกับวัฒนธรรม และข้อมูลจัดทำขึ้นโดยชุมชนมีส่วนร่วม มีการเผยแพร่ผ่านช่องทางการสื่อสาร (แอปพลิเคชัน สื่อโซเชียล) และสามารถมีปฏิสัมพันธ์ รวมทั้งมีการให้ข้อมูลไป

ยังศูนย์บริการนักท่องเที่ยว และพื้นที่ท่องเที่ยวทางธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ โบราณคดี สถานที่สำคัญทางศาสนา วัฒนธรรม โดยจัดทำเป็นภาษาต่างๆ

- ๓) จัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกตามความเหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ ผู้ทุพพลภาพหรือผู้ที่มีข้อจำกัดทางด้านสภาพร่างกาย เพื่อให้สามารถเข้าถึงพื้นที่ท่องเที่ยวได้อย่างสะดวก
- ๔) จัดเตรียมหรือสนับสนุนให้มีบริการด้านอาหารและเครื่องดื่มที่สะอาดถูกสุขลักษณะ
- ๕) จัดเตรียมหรือสนับสนุนให้มีสถานที่จำหน่ายของที่ระลึก ผลิตภัณฑ์ชุมชน หรือสินค้าหัตถกรรมชุมชน

แนวทางการปฏิบัติ

องค์กรต้องดำเนินการจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกให้เพียงพอและเหมาะสมกับคนทุกเพศ ทุกวัย ทุกสภาพร่างกาย รวมไปถึงผู้ทุพพลภาพและ/หรือผู้สูงอายุไม่ว่าจะเป็นประชาชน หรือนักท่องเที่ยว ผู้มาเยือน รวมถึงต้องจัดทำเอกสาร บันทึกราย และรวบรวมหลักฐานต่างๆ เพื่อแสดงความสอดคล้องตามข้อกำหนด โดยมีแนวทางในการดำเนินการดังต่อไปนี้

- ๑) ดำเนินการหรือประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจัดทำหรือปรับปรุงเส้นทางและป้ายบอกทางหรือป้ายคำแนะนำ เพื่อให้ให้นักท่องเที่ยวและผู้มาเยือนเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกและปลอดภัย โดยมีรายละเอียด ดังนี้
 - สภาพถนนอยู่ในสภาพดี เดินทางไปยังพื้นที่ท่องเที่ยวได้อย่างปลอดภัย
 - มีป้ายสัญญาณจราจรชัดเจน
 - มีการแนะนำการเดินทาง เช่น ป้ายบอกทาง แผนที่นำทาง คำแนะนำสำหรับการเข้าถึงพื้นที่ท่องเที่ยว การแนะนำการเดินทางควรมีทั้งภาษาไทยและภาษาอื่น มีเนื้อหาถูกต้องชัดเจน และมีจำนวนเพียงพอและเหมาะสม
- ๒) กำหนดข้อปฏิบัติในการเข้าใช้พื้นที่ท่องเที่ยว เพื่อรักษาเอกลักษณ์ทางธรรมชาติ อัตลักษณ์ท้องถิ่น วิถีชีวิตของชุมชนท้องถิ่น ไม่ให้ถูกบุกรุกหรือถูกทำลาย โดยการประกาศเป็นข้อปฏิบัติของพื้นที่ท่องเที่ยว เผยแพร่ผ่านช่องทางที่เหมาะสม เช่น ป้ายประชาสัมพันธ์ แผ่นพับ การจัดทำมีเจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำหรือชี้แจงข้อปฏิบัติก่อนเข้าพื้นที่ท่องเที่ยว โดยอาจใช้แนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้
 - การแบ่งเขตพื้นที่ใช้ประโยชน์เพื่อการท่องเที่ยวและพื้นที่อนุรักษ์ เช่น เขตอนุรักษ์สภาพแวดล้อมธรรมชาติ เขตโบราณสถาน/โบราณวัตถุ เขตพื้นที่นันทนาการเพื่อการท่องเที่ยว และเขตพื้นที่บริการข้อมูลการท่องเที่ยว
 - การกำหนดข้อปฏิบัติในการเข้าใช้พื้นที่ท่องเที่ยว เช่น ไม่ส่งเสียงดัง ห้ามนำสัตว์เลี้ยงเข้าไปในเขตพื้นที่ ห้ามเก็บหรือนำออก หรือกระทำการใดๆ ที่เป็นอันตรายต่อพืชพรรณและ

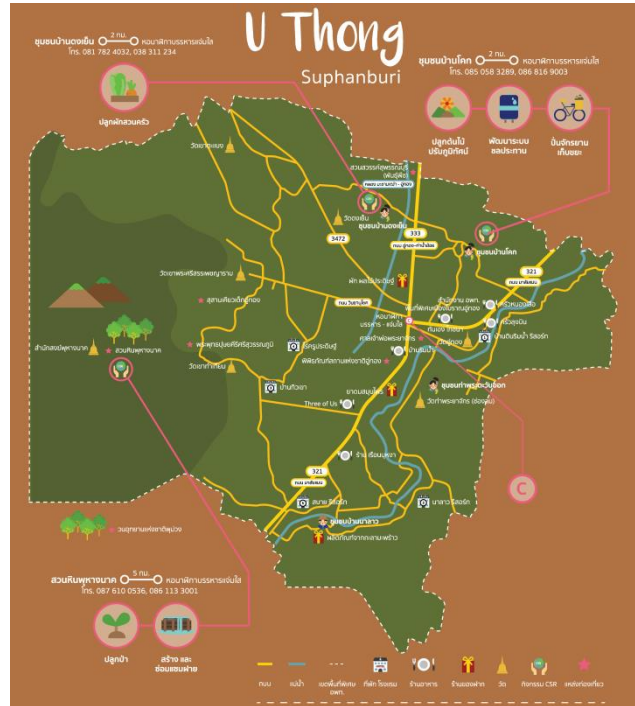
สัตว์ป่า ห้ามทิ้งขยะ ห้ามบุกรุก ห้ามสูบบุหรี่ ห้ามนำอาหารและเครื่องดื่มเข้าไปในพื้นที่ห้ามขีดเขียนหรือทำลายโบราณสถาน ห้ามรุกร้าพื้นที่สาธารณะ

- ค) มีบริการห้องสุขาที่ถูกลักษณะและเพียงพอต่อความต้องการ มีห้องน้ำสาธารณะที่สะอาดปลอดภัย แบ่งแยกเพศอย่างชัดเจน และมีปริมาณเพียงพอต่อความต้องการของนักท่องเที่ยว
- ด) มีถังขยะที่เพียงพอต่อการรองรับขยะจากนักท่องเที่ยว และมีการออกแบบถังขยะให้สอดคล้องกับภูมิทัศน์ของพื้นที่ท่องเที่ยว ถังขยะมีสภาพดีไม่แตกร้าว รั่ว และต้องมีการจัดเก็บขยะออกจากพื้นที่ท่องเที่ยวทุกวัน เพื่อรักษาความสะอาดพื้นที่ท่องเที่ยว รวมถึงนำขยะไปกำจัดอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เช่น การนำขยะมูลฝอยที่ย่อยสลายได้ไปทำปุ๋ยหมัก การนำขยะพลาสติกหรือขยะที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่ไปรีไซเคิล และขยะอื่นๆ ที่ไม่อันตรายนำไปฝังกลบ
- ธ) มีการจัดเตรียมสิ่งสำหรับรองรับของเสียอื่นๆ เช่น ของเสียจากห้องน้ำ หรือน้ำใช้จากการประกอบอาหาร หรืออื่นๆ เพื่อนำไปบำบัดหรือกำจัดอย่างเหมาะสม
- จ) มีการจัดเตรียมข้อมูลหรือป้ายแสดงข้อมูลเฉพาะของพื้นที่ท่องเที่ยว เช่น ป้ายข้อความ แผ่นพับ โบรชัวร์ QR Code และควมมีรายละเอียดที่ชัดเจน เช่น ประวัติความเป็นมาของแหล่งท่องเที่ยว แผ่นผังในพื้นที่ท่องเที่ยว จุดให้บริการนักท่องเที่ยว จุดแสดงแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ และบอร์ดติดต่อหน่วยงานต่างๆ ที่ให้บริการในพื้นที่ท่องเที่ยว โดยเป็นข้อมูลที่ต้องถูกต้องเหมาะสม เปิดโอกาสให้ชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดทำข้อมูล และควรจัดทำเป็นภาษาที่นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เข้าใจได้ เช่น ไทย อังกฤษ รูปภาพ อื่นๆ
- ฉ) มีการจัดเตรียมสิ่งอำนวยความสะดวกตามความเหมาะสมสำหรับผู้สูงอายุ ผู้ทุพพลภาพหรือผู้ที่มีข้อจำกัดทางด้านสภาพร่างกาย เช่น รถเข็น ทางลาด ที่จอดรถ ป้ายข้อมูลอักษรเบรลล์ ห้องน้ำสำหรับผู้ทุพพลภาพ
- ช) มีการสนับสนุนให้มีบริการด้านอาหารและเครื่องดื่มที่ถูกลักษณะ เช่น มีร้านอาหารและเครื่องดื่มในพื้นที่ท่องเที่ยว การบริการรับส่งอาหารและเครื่องดื่มจากนักท่องเที่ยว การให้ข้อมูลสถานที่จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มในกรณีที่ไม่สามารถจัดให้มีร้านอาหารในพื้นที่ท่องเที่ยวได้
- ซ) มีการสนับสนุนให้มีสถานที่จำหน่ายของที่ระลึกสำหรับนักท่องเที่ยวได้เลือกซื้อ ผลิตภัณฑ์ของชุมชน วัฒนธรรมของชุมชน เช่น ผ้าทอ เครื่องจักสาน เครื่องปั้นดินเผา ผลิตภัณฑ์ OTOP หรือสามารถให้ข้อมูลสถานที่จำหน่ายของที่ระลึกสำหรับนักท่องเที่ยวได้

ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ

(ตัวอย่าง)

ป้ายและแผนที่แนะนำเส้นทาง

(ตัวอย่าง)

ข้อปฏิบัติในการเข้าใช้พื้นที่ท่องเที่ยว

(ตัวอย่าง)
ป้ายเตือนต่างๆ

(ตัวอย่าง)

ถึงระยะที่สอดคล้องกับภูมิทัศน์ของพื้นที่ท่องเที่ยว

(ตัวอย่าง)

สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการ

(ตัวอย่าง)

การสนับสนุนให้มีบริการด้านอาหาร และเครื่องดื่ม ในพื้นที่ท่องเที่ยว

(ตัวอย่าง)

การสนับสนุนให้มีสถานที่จำหน่ายของที่ระลึกในพื้นที่ท่องเที่ยว

๔.๓.๖ การส่งเสริมการตลาด

องค์กรมีการส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยว ที่คำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว คำนึงถึงความถูกต้องในการให้ข้อมูลเพื่อส่งเสริมการตลาดเกี่ยวกับการท่องเที่ยว รวมทั้งผลิตภัณฑ์ บริการ และประเด็นอื่นที่เกี่ยวข้องด้วยข้อความที่เป็นจริงและเคารพต่อชุมชนท้องถิ่นและนักท่องเที่ยว โดย

- ๑) จัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสมกับนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย และกิจกรรมการท่องเที่ยวตามฤดูกาล
- ๒) สื่อสารการตลาดและประชาสัมพันธ์ข้อมูลการท่องเที่ยวและกิจกรรมส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยวด้วยช่องทางที่หลากหลาย โดยใช้ภาษาต่างๆ และสื่อที่เหมาะสมถูกต้อง เข้าใจได้ง่าย และไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งในสังคม
- ๓) เผยแพร่ข้อมูล เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ และตระหนักในการส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

แนวทางการปฏิบัติ

องค์กรต้องดำเนินการจัดให้มีกิจกรรม จัดทำเอกสาร และบันทึกพร้อมรวบรวมหลักฐานต่างๆ ในการส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยว เพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนด โดยมีแนวทางในการดำเนินการดังต่อไปนี้

- ๑) จัดให้มีกิจกรรมการส่งเสริมการตลาดด้านการท่องเที่ยวที่เหมาะสมตามฤดูกาลตลอดทั้งปี สำหรับนักท่องเที่ยวกลุ่มเป้าหมาย เช่น แพคเกจส่งเสริมการท่องเที่ยวในชุมชน ประกวดการถ่ายภาพแหล่งท่องเที่ยว แรลลี่ปั่นจักรยานในแหล่งท่องเที่ยว
- ๒) จัดให้มีการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวและกิจกรรมการส่งเสริมการตลาดผ่านช่องทางต่างๆ เพื่อให้นักท่องเที่ยวและประชาชนในพื้นที่ได้เห็นถึงความสำคัญของพื้นที่ท่องเที่ยว เช่น การสื่อสารผ่านเว็บไซต์ เครื่องขายสังคมออนไลน์ เอกสารสิ่งพิมพ์ วิทยุ โทรทัศน์ คู่มือนักท่องเที่ยวซึ่งคู่มือดังกล่าวจะประกอบด้วยข้อมูลพื้นที่ท่องเที่ยว การเดินทาง ข้อควรปฏิบัติเมื่อเข้าไปชมสถานที่ เช่น การแยกขยะ การไม่เดินออกนอกเส้นทางที่กำหนด
- ๓) ข้อมูลสำหรับประชาสัมพันธ์เผยแพร่และส่งเสริมการตลาดควรใช้ภาษาไทยและภาษาต่างประเทศ ในการสื่อสารประชาสัมพันธ์ หรือกรณีที่ใช้สัญลักษณ์รูปภาพ ต้องเป็นสัญลักษณ์ที่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าใจได้ง่ายตามมาตรฐานสากลและไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งในสังคม
- ๔) มีการเผยแพร่ข้อมูลเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เช่น การอนุรักษ์ธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ท่องเที่ยว ขนบธรรมเนียมประเพณีของคนในท้องถิ่น

ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ

(ตัวอย่าง)

การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

เชิญส่งคลิปสั้น
เงินรางวัลกว่า
๑๐๐,๐๐๐ บาท

รางวัลที่ ๑ เงินรางวัล ๕๐,๐๐๐ บาท
รางวัลที่ ๒ เงินรางวัล ๓๐,๐๐๐ บาท
รางวัลที่ ๓ เงินรางวัล ๒๐,๐๐๐ บาท
รางวัลชมเชย สมาชิกจิตอาสา ๑๐ รางวัล

ถ่ายทอดเรื่องราวการท่องเที่ยวในพื้นที่ อปต. **ยั้งฮั้ง** ผ่านคลิปวิดีโอ
ความยาวไม่เกิน ๑๐ นาที

นำเสนอเรื่องราวในพื้นที่ อปต. **ยั้งฮั้ง** ผ่านหัวข้อใดหัวข้อหนึ่งต่อไปนี้

- วิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น
- สถานที่ท่องเที่ยวใหม่ๆ ที่น่าสนใจ
- กิจกรรมการท่องเที่ยวที่สร้างความประทับใจ
- เส้นทางอาหารท้องถิ่นแสนอร่อย
- ของดี ของเด่น ประจำท้องถิ่น

ส่งผลงานเข้าประกวดได้ที่ อปต. **ยั้งฮั้ง**
ตั้งแต่วันที่ ๕ พฤษภาคม
ประกาศผลวันที่ ๒๐ พฤษภาคม

สนใจสอบถามรายละเอียดได้ที่ งานประชาสัมพันธ์ สำนักปลัด อปต. **ยั้งฮั้ง**
หมายเลขโทรศัพท์: ๐๘ ๘๘๘๘ ๑๒๓๔ อีเมล: yangyuen_pregmail.com

(ตัวอย่าง)

การเผยแพร่แนวคิดการคัดแยกขยะในแหล่งท่องเที่ยว

๔.๓.๗ การติดตามความเปลี่ยนแปลง

องค์กรมีการติดตามความเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ท่องเที่ยวโดยคำนึงถึงความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว และความยั่งยืนของการท่องเที่ยวนั้น องค์กรมีระบบการติดตาม ตรวจสอบ จัดทำรายงานต่อสาธารณชน และตอบสนองต่อประเด็นด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม มรดกวัฒนธรรม สุขภาพ ความปลอดภัย คุณภาพ และสิทธิมนุษยชน จัดทำรายการและการประเมินทรัพย์สินและสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยวในแต่ละพื้นที่ทั้งทางธรรมชาติและวัฒนธรรม โดยจัดทำรายการให้ทันสมัยและมีการเปิดเผยต่อสาธารณชน จัดทำรายงานการติดตาม ตรวจสอบ ผลการเปลี่ยนแปลงเป็นประจำทุกปี โดย

- ๑) ติดตาม ตรวจสอบผลสภาพความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นตามช่วงเวลาที่เหมาะสมทางด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สุขภาพ ความปลอดภัย คุณภาพ และสุนทรียภาพ
- ๒) กำหนดและปรับปรุงกฎระเบียบการเข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่ท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว และวิถีชีวิตชุมชนในพื้นที่ท่องเที่ยว และความยั่งยืนของการท่องเที่ยว โดยกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติอย่างถูกต้อง
- ๓) ติดตามและทบทวน แนวทาง กฎระเบียบ และ/หรือ นโยบายในการวางแผน โดยมีการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม รวมถึงการใช้ประโยชน์ที่ดิน การออกแบบ การก่อสร้าง และการรื้อถอนให้มีความยั่งยืน ดำเนินการตรวจสอบ และควบคุมกฎหมายและกฎระเบียบเกี่ยวกับการขาย การค้า การจัดแสดง หรือการมอบ ของโบราณวัตถุทางประวัติศาสตร์และโบราณคดี
- ๔) ประเมินความพึงพอใจ และรับฟังข้อเสนอแนะที่มีต่อการท่องเที่ยว และการบริหารจัดการการท่องเที่ยวทั้งจากนักท่องเที่ยวและชุมชนท้องถิ่น
- ๕) ติดตามรายได้ทางเศรษฐกิจทั้งทางตรงและทางอ้อมจากการท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงค่าใช้จ่ายด้านการท่องเที่ยว รายได้ต่อห้องพัก การจ้างงาน และข้อมูลการลงทุน รายได้ของทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว
- ๖) บันทึกจำนวนนักท่องเที่ยวต่อปี อัตราการเข้าพักต่อเดือนและค่าเฉลี่ยต่อปี โดยแบ่งตามประเภท ระยะเวลาการเข้าพักเฉลี่ยเป็นรายเดือน
- ๗) ปรับปรุงและแก้ไขประเด็นที่พบจากการติดตามและตรวจสอบ

แนวทางการปฏิบัติ

องค์กรต้องกำหนดวิธีการติดตามความเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ท่องเที่ยว รวมถึงดำเนินการประเมินความพึงพอใจของนักท่องเที่ยว เพื่อนำไปปรับปรุงให้สภาพของพื้นที่ท่องเที่ยวยังคงสภาพเดิมหรือมีผลกระทบต่อพื้นที่ท่องเที่ยวน้อยที่สุด และจะต้องจัดทำเอกสาร บันทึก และรวบรวมหลักฐานต่างๆ โดยมีรายละเอียดในการดำเนินการดังต่อไปนี้

๑) ดำเนินการติดตามความเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ท่องเที่ยวในด้านเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม และวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งด้านบวกและด้านลบ โดยปฏิบัติดังต่อไปนี้

- สำรวจข้อมูลด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ท่องเที่ยว เช่น จำนวนโรงแรมและที่พัก จำนวนร้านอาหาร จำนวนผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว จำนวน ประเภท ของกิจกรรมและแหล่งท่องเที่ยว จำนวนอุบัติเหตุและคดีอาชญากรรม ปริมาณขยะ พันธ์ไม้และพันธ์สัตว์หายาก แหล่งน้ำ
- ติดตามและทบทวน แนวทาง กฎระเบียบ และ/หรือ นโยบายในการวางแผน โดยสามารถติดตามผ่านช่องทางต่างๆ เช่น การประชุมติดตาม และทบทวนการประเมินผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อม เศรษฐกิจ และสังคม ตรวจสอบและทบทวนการใช้ประโยชน์ที่ดิน การออกแบบ การก่อสร้าง และการรื้อถอนให้มีความยั่งยืน และตรวจสอบและควบคุมกฎหมายและกฎระเบียบเกี่ยวกับการขาย การค้า การจัดแสดง หรือการมอบ ของโบราณวัตถุทางประวัติศาสตร์และโบราณคดี
- จัดเก็บ บันทึก และวิเคราะห์ข้อมูล ที่ทำให้ทราบถึงรายได้ทั้งทางตรงและทางอ้อมจากกิจกรรมและแหล่งท่องเที่ยว ได้แก่ ค่าใช้จ่ายด้านการท่องเที่ยว รายได้เฉลี่ยต่อห้องพัก การจ้างงาน ข้อมูลการลงทุน รายได้ภาคส่วนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว รวมทั้งข้อมูลที่ทำให้ทราบถึงแนวโน้มของนักท่องเที่ยว ได้แก่ ข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวต่อปี อัตราการเข้าพักต่อเดือนและค่าเฉลี่ยต่อปี โดยแบ่งตามประเภท ระยะเวลาการเข้าพัก เฉลี่ยเป็นรายเดือน

๒) กำหนดกฎระเบียบการเข้าใช้ประโยชน์ในพื้นที่ท่องเที่ยว โดยคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว วิถีชีวิตชุมชน และความยั่งยืนของการท่องเที่ยว และปรับปรุงให้มีความเหมาะสมอยู่เสมอ รวมถึงกำกับดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎระเบียบได้อย่างถูกต้อง ตัวอย่างกฎระเบียบ เช่น ไม่ส่งเสียงดัง ห้ามนำสัตว์เลี้ยงเข้าไปในเขตพื้นที่ ห้ามเก็บหรือนำออก หรือกระทำการใดๆ ที่เป็นอันตรายต่อพืชพรรณและสัตว์ป่า ห้ามทิ้งขยะ ห้ามบุกรุก ห้ามสูบบุหรี่ ห้ามนำอาหารและเครื่องดื่มเข้าไปในพื้นที่ ห้ามขีดเขียนหรือทำลายโบราณสถาน ห้ามรุกร้าพื้นที่สาธารณะ สำหรับการกำหนดขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว สามารถใช้แนวทางในการพิจารณา ดังต่อไปนี้

- ด้านกายภาพ องค์กรควรพิจารณาจากขนาดพื้นที่ท่องเที่ยวในการรองรับกิจกรรมการท่องเที่ยว จำนวนนักท่องเที่ยวที่พื้นที่รองรับได้ และไม่สร้างผลกระทบ
- ด้านสิ่งแวดล้อม องค์กรควรประเมินขนาดหรือความจุที่สามารถรองรับได้ของสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ท่องเที่ยว เช่น บ้านพัก ลานกางเต็นท์ พื้นที่นั่งทานอาหาร ลานจอดรถ ห้องสุขา ร้านค้า เส้นทางเดินป่าศึกษาธรรมชาติ การจัดการน้ำและการจัดการขยะ ซึ่งควรดำเนินการประเมินในช่วงเวลาที่มีนักท่องเที่ยวเข้ามาท่องเที่ยวในพื้นที่มากที่สุด

- ด้านนิเวศวิทยา องค์กรควรศึกษาความสามารถของระบบนิเวศในการรองรับการดำรงชีวิตของสิ่งมีชีวิตต่างๆ ในระบบโดยไม่เกิดอันตรายหรือผลเสียหาย เช่น ความหลากหลายของสายพันธุ์ ทั้งพืชและสัตว์ จำนวนประชากรหรือชนิดพันธุ์
 - ด้านสังคม และวัฒนธรรม องค์กรควรพิจารณาถึงจำนวนนักท่องเที่ยวและช่วงเวลาที่ไม่สร้างผลกระทบต่อด้านวัฒนธรรม สังคม และประเพณี
 - ด้านจิตวิทยา องค์กรควรพิจารณาจากความหนาแน่นของจำนวนคนต่อพื้นที่เพื่อประกอบการตัดสินใจว่าความหนาแน่นนั้นทำให้นักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกอึดอัดเกินไปหรือไม่
- ๓) จัดทำการสำรวจความพึงพอใจ และรับฟังความคิดเห็นจากชุมชนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับพื้นที่ท่องเที่ยวและการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวขององค์กร และนำมาสรุปประเมินผล
- ๔) นำประเด็นที่พบจากการติดตามและตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น การสำรวจความพึงพอใจ และรับฟังความคิดเห็น มาปรับปรุงและแก้ไขพื้นที่ท่องเที่ยวและการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวขององค์กร เช่น จัดทำแผนงานเพื่อดำเนินการแก้ไขและปรับปรุง พร้อมสรุปรายงานให้ผู้บริหารทราบ

ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ

(ตัวอย่าง)

ผลกระทบด้านต่างๆ ของพื้นที่ท่องเที่ยว

ด้าน	ผลกระทบเชิงบวก	ผลกระทบเชิงลบ
เศรษฐกิจ	<ul style="list-style-type: none"> ● รายได้เพิ่มขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> ● ค่าครองชีพสูงขึ้น
สังคม	<ul style="list-style-type: none"> ● ประชาชนเห็นถึงความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น ● คนในท้องถิ่นได้รับความสะดวกสบายมากขึ้นจากสาธารณูปโภคในพื้นที่ท่องเที่ยว ● ลดปัญหาการอพยพเข้าไปทำงานในเมืองหลวง 	<ul style="list-style-type: none"> ● ปัญหาอาชญากรรม ● มีค่านิยมผิดๆ จากการเลียนแบบนักท่องเที่ยว ● การเลือนหายของอาชีพดั้งเดิมในท้องถิ่น ● ปัญหาโสเภณี
วัฒนธรรมประเพณี	<ul style="list-style-type: none"> ● วัฒนธรรมได้รับการรื้อฟื้น ในเทศกาลเกี่ยวกับการท่องเที่ยว 	<ul style="list-style-type: none"> ● คนท้องถิ่นรับวัฒนธรรมใหม่ของนักท่องเที่ยว
สิ่งแวดล้อม	<ul style="list-style-type: none"> ● มีการปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์ ● มีโครงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ท่องเที่ยว ● เกิดความตระหนักในการกำจัดของเสีย 	<ul style="list-style-type: none"> ● พื้นที่ธรรมชาติบางส่วนถูกทำลาย ● กิจกรรมบางประเภทมีผลกระทบต่อธรรมชาติ เช่น การตั้งกองไฟ เป็นต้น ● เกิดขยะมูลฝอยมากขึ้น ● เกิดน้ำเน่าเสีย จากผู้ประกอบการ เช่น ร้านอาหาร ที่พัก เป็นต้น

(ตัวอย่าง)

ข้อมูลจำนวนนักท่องเที่ยวต่อปี

(ตัวอย่าง)

การประเมินขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยว

- จุดชมวิวทิวทัศน์บนยอดเขา มีพื้นที่ ๒๐ ตร.ม. สามารถรองรับนักท่องเที่ยวที่จะยืนชมทิวทัศน์สูงสุดในครั้งหนึ่งๆ ได้ ๑๐ คน โดยคำนวณจากขนาดพื้นที่ที่ใช้ยืนชมทิวทัศน์ ๒ ตร.ม. ต่อคน เป็นต้น
- ขีดความสามารถในการรองรับในแต่ละด้านจะถูกนำมาพิจารณาาร่วมกันเพื่อกำหนดขีดความสามารถสูงสุดที่พื้นที่นั้นๆ จะสามารถรองรับได้ เช่น
 - ขีดความสามารถด้านนิเวศวิทยาสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้สูงสุด ๒๕๐ คนต่อวัน
 - ขีดความสามารถด้านกายภาพ รองรับนักท่องเที่ยวได้สูงสุด ๓๒๐ คนต่อวัน
 - ขีดความสามารถด้านสิ่งแวดล้อมความสะอาด ๒๐๐ คนต่อวัน
 - ขีดความสามารถด้านจิตวิทยา ๓๕๐ คนต่อวัน
- พื้นที่ท่องเที่ยวแห่งนี้จะสามารถรองรับนักท่องเที่ยวได้ คือ ๒๐๐ คนต่อวัน โดยปัจจัยจำกัดอยู่ที่ขีดความสามารถในการรองรับด้านสิ่งแวดล้อม

หมายเหตุ : ตัวอย่างการประเมินขีดความสามารถในการรองรับนักท่องเที่ยวนี้ เป็นเพียงตัวอย่างเพื่อให้เกิดความเข้าใจอย่างง่าย ซึ่งการกำหนดขีดความสามารถในการรับนักท่องเที่ยวของพื้นที่ท่องเที่ยวจริงต้องมีการศึกษา เก็บรวบรวมข้อมูลในด้านต่างๆและมีการคำนวณทางคณิตศาสตร์

(ตัวอย่าง)

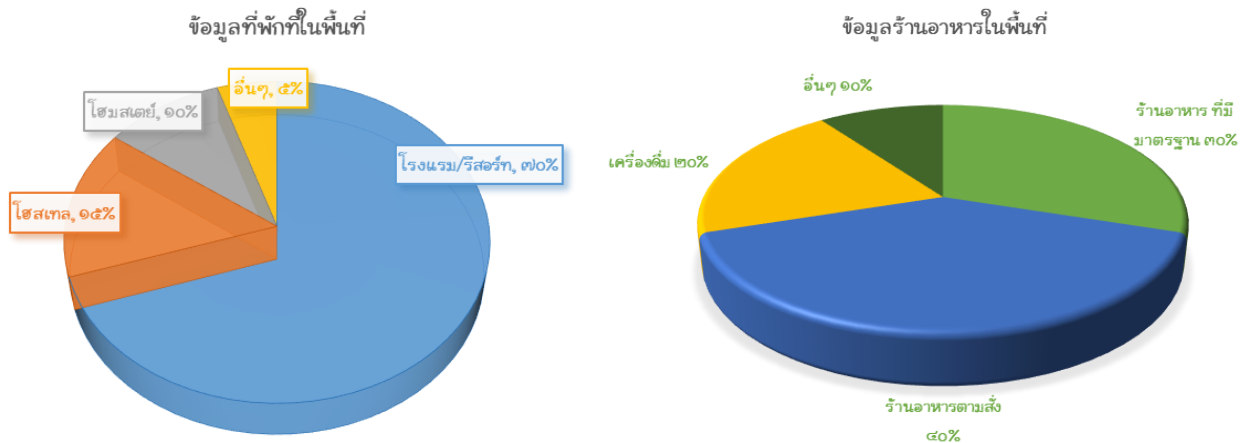
การกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวเข้าอุทยานแห่งชาติ

- อุทยานแห่งชาติห้วยน้ำดัง กำหนดให้นักท่องเที่ยวเข้าพักค้างคืนได้สูงสุด ๑,๑๓๔ คน ไปกลับ ๘๕๐ คน
- อุทยานแห่งชาติดอยผ้าห่มปก กำหนดให้นักท่องเที่ยวเข้าพักค้างคืนได้ ๑,๐๐๐ คน ไปกลับ ๑,๑๐๐ คน
- อุทยานแห่งชาติดอยอินทนนท์ กำหนดให้นักท่องเที่ยวเข้าพักค้างคืนได้ ๘๐๐ คน ไปกลับ ๒,๕๐๐ คน
- อุทยานแห่งชาติดอยสุเทพ-ปุย กำหนดให้นักท่องเที่ยวเข้าค้างคืนได้ ๘๕๐ คน ไปกลับ ๒,๙๐๐ คน
- อุทยานแห่งชาติภูกระดึง กำหนดให้นักท่องเที่ยวเข้าค้างคืนได้ ๕,๓๐๐ คน ไปกลับ ๓๐๐ คน
- อุทยานแห่งชาติเขาใหญ่ กำหนดให้นักท่องเที่ยวเข้าพักค้างคืนได้ ๒,๖๕๐ คน ไปกลับ ๓,๒๓๕ คน
- อุทยานแห่งชาติเอราวัณ กำหนดให้นักท่องเที่ยวเข้าค้างคืนได้ ๗๕๒ คน ไปกลับได้ ๒,๐๐๐ คน
- อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน กำหนดให้นักท่องเที่ยวเข้าค้างคืนได้ ๑,๕๐๐ คน ไปกลับ ๑,๕๐๐ คน
- อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสุรินทร์ กำหนดให้นักท่องเที่ยวเข้าค้างคืนได้ ๖๒๐ คน ไปกลับ ๖,๕๒๐ คน
- อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะสิมิลัน กำหนดให้นักท่องเที่ยวเข้าค้างคืนได้ ๑๘๐ คน ไปกลับ ๑,๕๑๐ คน

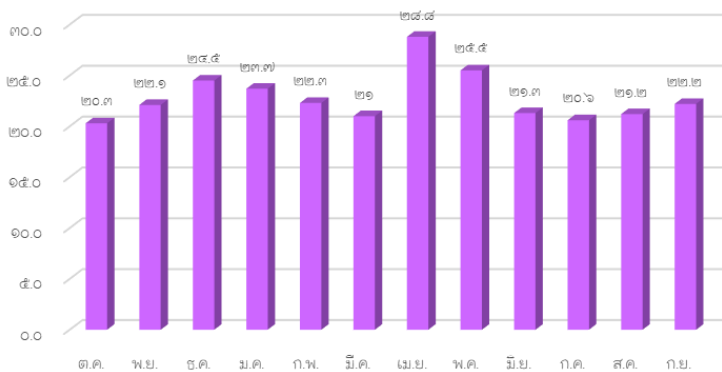
(ที่มา: ประกาศกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช เรื่อง การกำหนดจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้าไปในอุทยานแห่งชาติ ฉบับลงวันที่ ๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ.๒๕๕๐)

(ตัวอย่าง)

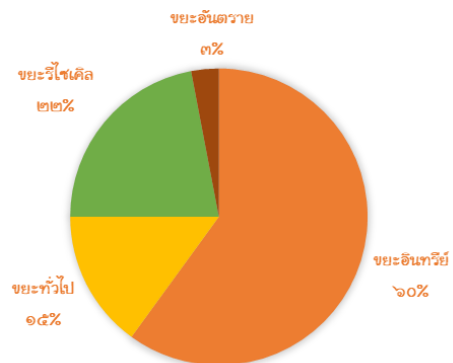
การติดตามข้อมูล จำนวนโรงแรม จำนวนร้านอาหาร อุบัติเหตุ และปริมาณขยะ

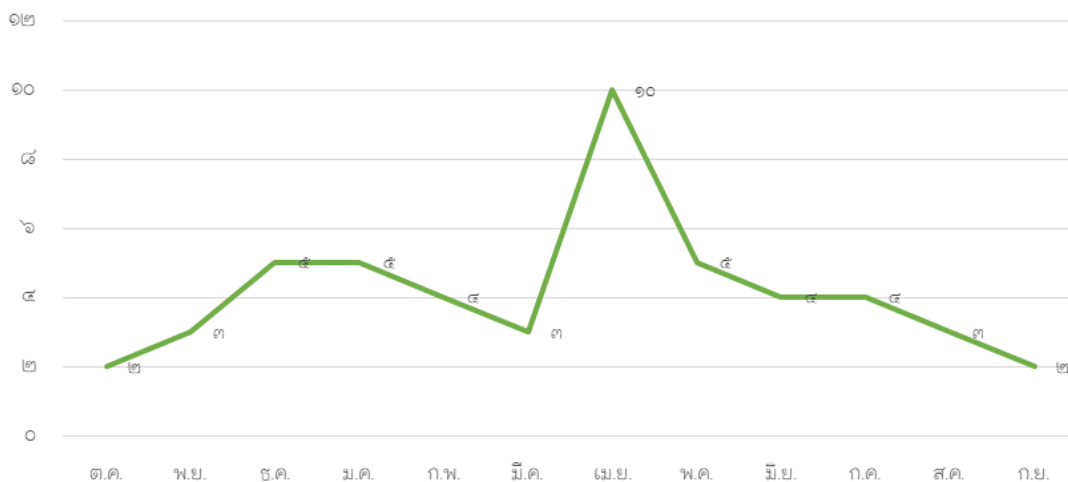
แสดงปริมาณขยะรายเดือนเฉลี่ย อบต. ยั่งยืน (ตัน/วัน)

ประเภทขยะที่พบในพื้นที่

สถิติจำนวนอุบัติเหตุในพื้นที่

(ตัวอย่าง)
แบบสอบถามความพึงพอใจ

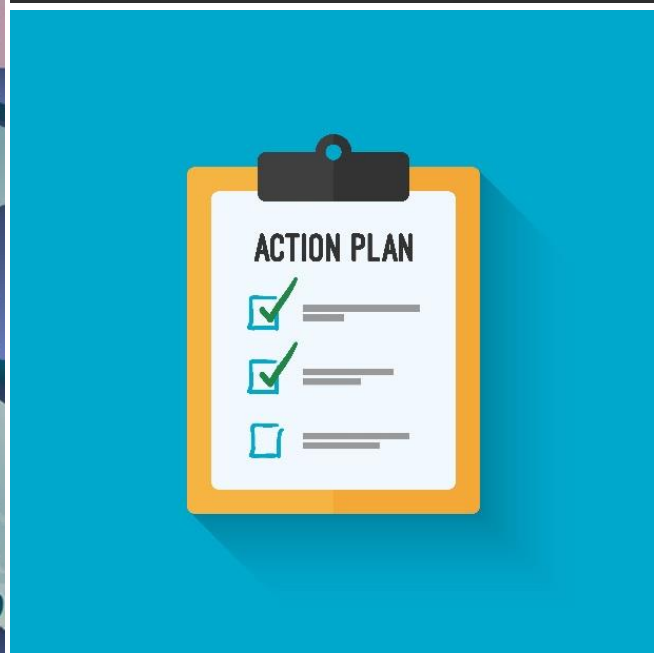
- เพศ ชาย หญิง
- อายุ ต่ำกว่า ๒๐ ปี ๒๐ – ๔๐ ปี
 ๔๑ – ๖๐ ปี ๖๑ ปีขึ้นไป
- ท่านเคยเดินทางมาท่องเที่ยวที่แห่งนี้มาก่อนหรือไม่
 เคย จำนวน ครั้ง (รวมครั้งนี้) ไม่เคย
- ปัจจัยของการเลือกมาท่องเที่ยว
 เพื่อนแนะนำ เห็นจากสื่อ/สิ่งพิมพ์
 มีสถานที่/กิจกรรมท่องเที่ยวที่น่าสนใจ อาหารอร่อย
 อื่นๆ (ระบุ).....
- ในการเดินทางมาเที่ยวครั้งนี้ ท่านพักค้างแรมในบริเวณพื้นที่ท่องเที่ยวหรือไม่
 พัก จำนวน คืน ไม่พัก
- ท่านมีความพึงพอใจต่อบริการที่ได้รับจากพื้นที่ท่องเที่ยวครั้งนี้มากน้อยเพียงใด

หัวข้อ	พอใจ มาก (๕)	พอใจ (๔)	เฉยๆ (๓)	ไม่ค่อย พอใจ (๒)	ไม่พอใจ (๑)
ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่/บุคลากร ที่ให้บริการ					
เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความสุภาพ เป็นมิตร					
เจ้าหน้าที่ให้บริการด้วยความสะดวก รวดเร็ว					
เจ้าหน้าที่ดูแลเอาใจใส่ กระตือรือร้น เต็มใจให้บริการ					
เจ้าหน้าที่ให้คำแนะนำ ให้ข้อมูล หรือตอบข้อซักถามได้เป็นอย่างดี					
มีช่องทางการรับข้อเสนอแนะ ข้อร้องเรียน ที่เหมาะสม					
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก					
การเดินทางสะดวก ปลอดภัย มีป้ายสัญลักษณ์บอกทางชัดเจน					
มีสถานที่จอดรถ เหมาะสม สะดวก ปลอดภัย					
มีห้องน้ำ ห้องสุขา ที่สะอาด เพียงพอ สะดวกต่อการใช้งาน					
สาธารณูปโภคพื้นฐาน (ไฟฟ้า น้ำดื่ม น้ำใช้) มีคุณภาพดี					
การให้ข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวที่ถูกต้อง ชัดเจน เช่น ป้าย สัญลักษณ์ เอกสารแผ่นพับ เป็นต้น ให้ข้อมูลที่ถูกต้อง ชัดเจน					
มีปริมาณถังขยะที่เพียงพอ ไม่มีขยะตกค้าง					
ด้านสภาพแวดล้อมในการท่องเที่ยว					
พื้นที่ท่องเที่ยวมีความสมบูรณ์ สวยงาม สะอาด					
ความสะดวก สะอาด ปลอดภัย ของสถานที่					
การจัดสถานที่ การตกแต่งภูมิทัศน์ที่เหมาะสม กลมกลืนกับธรรมชาติของพื้นที่ท่องเที่ยว					
ความพึงพอใจโดยรวมต่อการมาใช้บริการครั้งนี้					

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุง :

(ตัวอย่าง)

สรุปผลการติดตามและตรวจสอบเพื่อปรับปรุงแก้ไข

๔.๓.๘ การส่งเสริมแนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

องค์กรมีการสนับสนุนและเผยแพร่ให้องค์กรอื่นนำแนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนไปดำเนินงาน โดย

- ๑) พัฒนากิจกรรมเผยแพร่แนวคิดเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนไปยังหน่วยงานภาครัฐหรือผู้ประกอบการภาคเอกชนด้านการท่องเที่ยว
- ๒) สร้างเครือข่ายและเชิญชวนองค์กรอื่นให้มาเข้าร่วมกิจกรรมหรือโครงการที่สนับสนุนการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- ๓) กำหนดกิจกรรมเพื่อสร้างความตระหนักต่อการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนให้กับผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในพื้นที่ที่กำกับดูแล

แนวทางการปฏิบัติ

องค์กรต้องดำเนินการเผยแพร่และสื่อสารข้อมูลด้านแนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนให้กับหน่วยงานต่างๆ เพื่อส่งเสริมให้มีแนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนตามข้อกำหนดและจัดทำเอกสาร บันทึก พร้อมรวบรวมหลักฐานต่างๆ เพื่อแสดงความสอดคล้องตามข้อกำหนด โดยมีแนวปฏิบัติดังนี้

- ๑) จัดให้มีกิจกรรมเผยแพร่แนวทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนไปยังหน่วยงานภาครัฐหรือผู้ประกอบการเอกชนด้านการท่องเที่ยว ผ่านช่องทางต่างๆ เช่น เอกสารประชาสัมพันธ์ วารสาร แผ่นพับ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น รายงานผลการดำเนินงานประจำปี ป้ายประชาสัมพันธ์ วิทยุ/โทรทัศน์ เว็บไซต์/สังคมออนไลน์
- ๒) เปิดโอกาสให้องค์กรต่างๆ เข้าร่วมกิจกรรม โครงการ หรือมาศึกษาดูงานที่สนับสนุนให้เกิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เช่น งานประเพณี กิจกรรมการอนุรักษ์ธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยว การแสดงวัฒนธรรมชุมชน การขายสินค้าที่ผลิตโดยชุมชนและการสนับสนุนให้มีที่พักแบบพื้นบ้านที่เรียกว่า โฮมสเตย์
- ๓) มีการจัดกิจกรรมเพื่อสร้างความตระหนักด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน เช่น งานประเพณี กิจกรรมการอนุรักษ์ธรรมชาติในแหล่งท่องเที่ยว กับผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ผู้ประกอบการ นักวิชาการ ชุมชน

ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ

(ตัวอย่าง)

การส่งเสริมแนวคิดการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนให้กับนักท่องเที่ยว

เที่ยว “น้ำตาลไหลเย็น” แบบสู้ใจ ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม
รับของที่ระลึก

เพียงท่านร่วมสนุกกับเราดังนี้

1. ชื่นชม กลมกลืน กับธรรมชาติของ “น้ำตาลไหลเย็น”
2. เล่น “น้ำตาลไหลเย็น” ในพื้นที่ที่อนุญาตอย่างสนุกสนาน
3. ไม่เก็บอะไรไปจาก “น้ำตาลไหลเย็น” นอกจากความทรงจำ
4. ชยะของท่านมีค่าเก็บมาแลกของที่ระลึกได้ที่ทำการ “น้ำตาลไหลเย็น”

ปากกาช่วยโลก เทอร์โมมิเตอร์ ไปรษณีย์ พวงกุญแจคู่ใจ-เจ้าชายน้อย

สนใจสอบถามรายละเอียดได้ที่ งานประชาสัมพันธ์ สำนักปลัด อบต. ยั่งยืน
หมายเลขโทรศัพท์: ๐๘ ๘๘๘๘ ๑๒๓๔ อีเมล: yangyuen_pregmail.com

อย่าลืม!!

ปั่นไปปลูก...ลดโลกร้อน หกถุงผ้า ปิ่นโต แก้วน้ำแบบเติม มาด้วยนะ

ขอเชิญร่วมกิจกรรม **ปั่นไปปลูก...ลดโลกร้อนกับ อบต.ยั่งยืน**
พร้อมซ้อป ชม ชิม “ตลาดสีเขียว ปกอดพลาสติก”
ใน วันอาทิตย์ที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ นี้

๔.๔ การสนับสนุน

๔.๔.๑ การเสริมสร้างความรู้ ความสามารถ และความตระหนัก

องค์กรมีการเสริมสร้างความรู้ ความสามารถ และความตระหนักให้กับบุคลากรด้านการท่องเที่ยวขององค์กรในทุกๆระดับ รวมทั้งผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เพื่อให้มั่นใจได้ว่าบุคลากรเหล่านั้นมีความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพตามทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนที่กำหนดไว้ โดย

- ๑) จัดทำและดำเนินการตามแผนพัฒนาบุคลากรตามบทบาทหน้าที่ เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความสามารถ และความตระหนักให้กับบุคลากรด้านการท่องเที่ยวขององค์กรในทุกๆระดับ ดังนี้
 - ๑.๑) ทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนขององค์กร
 - ๑.๒) แผนการดำเนินงาน
 - ๑.๓) ทักษะที่จำเป็นในการดำเนินงานเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
 - ๑.๔) การฝึกอบรมประจำปีเพื่อตอบสนองต่อแผนรองรับสถานการณ์ฉุกเฉินและสภาวะวิกฤต
 - ๑.๕) อื่นๆ ที่จำเป็น
- ๒) พัฒนาระบบการถ่ายทอดความรู้ ความสามารถ และความตระหนักให้กับบุคลากรใหม่ เมื่อมีการสับเปลี่ยนตำแหน่งหรือบุคลากรใหม่

แนวทางการปฏิบัติ

องค์กรต้องจัดทำเอกสารวิธีการปฏิบัติงาน บันทึก และรวบรวมหลักฐานต่างๆ เพื่อแสดงความสอดคล้องตามข้อกำหนด สำหรับการดำเนินการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ตลอดจนการสร้างความตระหนัก โดยการสื่อสารข้อมูลต่างๆ ให้กับคณะทำงานการบริหารจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (ข้อกำหนด ๔.๑.๓) ทั้งที่เข้ารับตำแหน่งใหม่หรือเมื่อมีการสับเปลี่ยนตำแหน่งงาน และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลขององค์กรอื่นๆ เพื่อให้มีความรู้ ความเข้าใจ และมีความสามารถในการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพและสอดคล้องตามทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางในการปฏิบัติในรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ๑) จัดทำแผนพัฒนาบุคลากร ให้มีความรู้ ความเข้าใจและมีความสามารถในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ ความรับผิดชอบในแต่ละตำแหน่งงาน โดยใช้แนวทางปฏิบัติดังนี้
 - จัดให้มีการฝึกอบรมปฐมนิเทศ เพื่อให้บุคลากรทุกระดับ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลขององค์กรเข้าใจถึงทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนขององค์กร ตลอดจนเข้าใจในบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบในการทำงาน

- จัดให้มีการฝึกอบรมขณะปฏิบัติงาน (On the Job Training) เพื่อให้บุคลากรทุกระดับ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลขององค์กร เข้าใจในแผนการดำเนินงานและขั้นตอนการทำงาน ตลอดจนทักษะด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว เช่น ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ความรู้เชิงวัฒนธรรมและอัตลักษณ์ท้องถิ่น การให้บริการด้านการท่องเที่ยว และการประชาสัมพันธ์พื้นที่ท่องเที่ยว
 - จัดทำแผนการฝึกอบรมประจำปีและดำเนินการตามแผน เพื่อเสริมสร้างความรู้ ความสามารถ และทักษะให้กับบุคลากรทุกระดับ และผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลขององค์กร เช่น มัคคุเทศก์ท้องถิ่น การจัดการความปลอดภัยในพื้นที่ท่องเที่ยว การจัดการสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การปฐมพยาบาลเบื้องต้น การเตรียมความพร้อมและตอบสนองต่อสถานการณ์ฉุกเฉินและสภาวะวิกฤต การฝึกซ้อมแผนฉุกเฉิน
- ๒) เสริมสร้างความรู้ ความสามารถ และความตระหนักเกี่ยวกับทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน แผนการดำเนินงาน และข้อมูลที่สำคัญในการดำเนินงานเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยดำเนินการสื่อสารข้อมูลต่างๆ ให้กับบุคลากรภายในองค์กรและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวที่อยู่ภายใต้การกำกับดูแลขององค์กร ผ่านช่องทางต่างๆ เช่น การประชุมชี้แจง การสื่อสารผ่านบอร์ดประชาสัมพันธ์ และการส่งผ่านอีเมล
- ๓) จัดให้มีกระบวนการถ่ายทอดความรู้ หน้าที่ และความรับผิดชอบให้กับบุคลากรใหม่ กรณีที่มีการสับเปลี่ยนตำแหน่ง หรือ บุคลากรใหม่ เช่น ผ่านการปฐมนิเทศ การจัดทำบันทึกข้อความ เรื่อง ขอมอบงาน หรือจัดทำคำสั่ง การแบ่งงานและการมอบหมายหน้าที่ภายในหน่วยงาน

ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ

(ตัวอย่าง)

หลักสูตรฝึกอบรม

หลักสูตร	กลุ่มเป้าหมาย
วัฒนธรรมและเอกลักษณ์ท้องถิ่น	ชุมชน
มัคคุเทศก์ท้องถิ่น	นักเรียน
การจัดการความปลอดภัยในพื้นที่ท่องเที่ยว	บุคลากรองค์กร
การจัดการสิ่งแวดล้อมเบื้องต้น	บุคลากรองค์กร
การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ	บุคลากรองค์กร/ชุมชน
การปฐมพยาบาลเบื้องต้น	บุคลากรองค์กร
การเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับภาวะฉุกเฉินและการฝึกซ้อมแผนฉุกเฉิน	บุคลากรองค์กร/ชุมชน

(แผนพัฒนาบุคลากร)

๔.๔.๒ การสื่อสาร และการตอบสนองต่อข้อร้องเรียน

๔.๔.๒.๑ การสื่อสาร

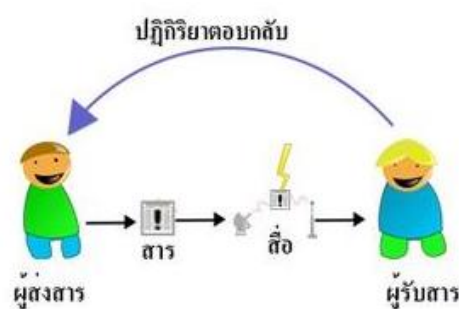
องค์กรมีการสื่อสารกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกองค์กรในเรื่องการท่องเที่ยว เพื่อให้มั่นใจได้ว่าผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเหล่านั้นได้รับข้อมูลและข่าวสารที่จำเป็น ถูกต้อง และเหมาะสม องค์กรมีระบบที่จะส่งเสริมมาตรฐานนี้เพื่อให้ผลการปฏิบัติเป็นไปตามมาตรฐานนี้ และควรจะมีการจัดทำรายชื่อผู้ประกอบการในพื้นที่กำกับดูแลที่มีการผนวกรวมเรื่องของคุณภาพที่ยั่งยืนให้เป็นส่วนหนึ่งในกิจกรรมการท่องเที่ยว โดย

- ๑) กำหนดช่องทางและวิธีการสื่อสารตามความเหมาะสมและความพร้อมของกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- ๒) จัดเตรียมข้อมูลและข่าวสารที่มีลักษณะที่เข้าใจง่าย ถูกต้อง เป็นกลาง ตรงต่อความต้องการ และทันต่อเหตุการณ์
- ๓) สนับสนุนความยั่งยืนและความสามารถในการปรับตัวและฟื้นตัวของพื้นที่ท่องเที่ยว ด้วยการให้ความรู้เรื่องของสภาพภูมิอากาศทั้งต่อชุมชนและนักท่องเที่ยว
- ๔) สื่อสารในประเด็นดังต่อไปนี้
 - ๔.๑) ทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนขององค์กร
 - ๔.๒) แผนการดำเนินงาน
 - ๔.๓) ข้อมูลขององค์กร
 - ๔.๔) ข่าวสารความเคลื่อนไหวขององค์กรด้านการท่องเที่ยว
 - ๔.๕) ผลที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวขององค์กรและผลการติดตามความเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ท่องเที่ยว
 - ๔.๖) ช่องทางในการติดต่อสื่อสาร
 - ๔.๗) กฎระเบียบ ข้อกำหนด หรือข้อบังคับในการเข้าใช้พื้นที่ท่องเที่ยวเพื่อรักษาพื้นที่ทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น
 - ๔.๘) กฎหมาย นโยบาย และ แนวปฏิบัติที่เป็นที่ยอมรับเพื่อป้องกันการค้าประเวณี การมีเพศสัมพันธ์ หรือการแสวงหาผลประโยชน์ และการล่วงละเมิดต่อผู้อื่น โดยเฉพาะ เด็ก วัยรุ่นสตรี และชนกลุ่มน้อย
 - ๔.๙) แผนรองรับสถานการณ์ฉุกเฉินและสภาวะวิกฤตที่รวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
 - ๔.๑๐) รายการทรัพย์สินและสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม
 - ๔.๑๑) อื่นๆ ที่จำเป็น

แนวทางการปฏิบัติ

องค์กรต้องดำเนินกิจกรรมและจัดทำเอกสาร บันทึก และรวบรวมหลักฐานต่างๆ รวมถึงการดำเนินการสื่อสารข้อมูลและข่าวสารต่างๆ ที่จำเป็น ให้กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียอย่างถูกต้อง เพื่อแสดงความสอดคล้องตามข้อกำหนด โดยมีแนวทางปฏิบัติดังต่อไปนี้

- ๑) จัดให้มีช่องทางและวิธีสื่อสารที่เหมาะสมกับองค์กรและกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เช่น บอร์ดประชาสัมพันธ์ การประชุมชี้แจง เสียงตามสาย เอกสารประชาสัมพันธ์ และสังคมออนไลน์ รวมทั้งคำนึงถึงการเข้าถึงของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่หลากหลาย เช่น ภาษา ข้อจำกัดทางสภาพร่างกาย
- ๒) จัดทำข้อมูลและข่าวสารที่มีลักษณะที่เข้าใจง่าย ถูกต้อง เป็นกลาง ตรงต่อความต้องการ และทันต่อเหตุการณ์ โดยจะต้องมีรายละเอียดครอบคลุม ประเด็นต่างๆ เช่น
 - ๒.๑) ทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนขององค์กร
 - ๒.๒) แผนการดำเนินงาน
 - ๒.๓) ข้อมูลขององค์กร
 - ๒.๔) ข่าวสารความเคลื่อนไหวขององค์กรด้านการท่องเที่ยว
 - ๒.๕) ผลที่เกิดจากการดำเนินงานด้านการท่องเที่ยวขององค์กรและผลการติดตามความเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ท่องเที่ยวทั้งด้านบวกและด้านลบ
 - ๒.๖) ช่องทางที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร
 - ๒.๗) กฎระเบียบ ข้อกำหนด หรือข้อบังคับในการเข้าใช้พื้นที่ท่องเที่ยว เพื่อรักษาพื้นที่ทางธรรมชาติและวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่น
 - ๒.๘) กฎหมาย นโยบาย และ แนวปฏิบัติที่เป็นที่ยอมรับเพื่อป้องกันการค้าประเวณี การมีเพศสัมพันธ์ หรือการแสวงหาผลประโยชน์และการล่วงละเมิดต่อผู้อื่น โดยเฉพาะ เด็กวัยรุ่นสตรี และชนกลุ่มน้อย
 - ๒.๙) แผนรองรับสถานการณ์ฉุกเฉินและสภาวะวิกฤตที่รวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
 - ๒.๑๐) รายการทรัพย์สินและสิ่งดึงดูดทางการท่องเที่ยวทางธรรมชาติและวัฒนธรรม
- ๓) ให้ความรู้ทั้งชุมชนและนักท่องเที่ยวเพื่อให้เกิดความยั่งยืนในท้องถิ่น เช่น การพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน การรักษาขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น การอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมท้องถิ่น การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ

(ตัวอย่าง)

ช่องทางและวิธีการสื่อสาร

ผู้ส่งสาร	สาร	ช่องทางการสื่อสาร	ผู้รับสาร
อบต./ทต.	<ul style="list-style-type: none"> ทิศทางการจัดการท่องเที่ยว แผนการดำเนินงาน ข้อมูลองค์กร/ข้อมูลพื้นที่ท่องเที่ยว ข่าวสารความเคลื่อนไหว เช่น กิจกรรมต่างๆ กฎระเบียบ ข้อกำหนด ข้อบังคับ การในพื้นที่ ผลกระทบจากการท่องเที่ยว/ การเปลี่ยนแปลงของพื้นที่ 	<ul style="list-style-type: none"> แผ่นพับ คู่มือ ป้ายประชาสัมพันธ์ วิทยุ เสียงตามสาย รายงาน 	<ul style="list-style-type: none"> นักท่องเที่ยว ผู้มาเยือน ชุมชนท้องถิ่น หน่วยงานราชการในพื้นที่ ผู้ประกอบการในพื้นที่

๔.๔.๒.๒

การตอบสนองต่อข้อร้องเรียน

องค์กรมีการตอบสนองต่อข้อร้องเรียนด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอกองค์กร เพื่อให้มั่นใจได้ว่ากระบวนการดังกล่าวมีความโปร่งใส สามารถเข้าถึงได้ง่าย มีกรอบเวลาในการดำเนินงานที่ชัดเจนและมีการรายงานผลการแก้ไขไปยังผู้เกี่ยวข้อง โดย

- ๑) กำหนดแนวทางตอบสนองต่อข้อร้องเรียนให้ครอบคลุมถึงการรับข้อร้องเรียน การค้นหาสาเหตุของข้อร้องเรียน การดำเนินการแก้ไขและป้องกันไม่ให้เกิดซ้ำ รวมทั้งการแจ้งผลการดำเนินการกลับไปยังผู้ร้องเรียน
- ๒) จัดเก็บผลการดำเนินการจัดการข้อร้องเรียนตามระยะเวลาที่เหมาะสม

แนวทางการปฏิบัติ

องค์กร ต้องจัดทำขั้นตอนการตอบสนองข้อร้องเรียนด้านการท่องเที่ยวที่ได้รับจากผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายใน คือ พนักงานภายในองค์กร และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียจากภายนอกองค์กร เช่น ประชาชนในท้องถิ่น ผู้ประกอบการ นักวิชาการและนักท่องเที่ยว รวมทั้งทำการบันทึก และรวบรวมหลักฐานต่างๆ ในการดำเนินการจัดการข้อร้องเรียนอย่างชัดเจน โดยมีแนวทางในการปฏิบัติดังนี้

- ๑) กำหนดขั้นตอนการตอบสนองข้อร้องเรียนที่สามารถตรวจสอบได้ในทุกขั้นตอน โดยรายละเอียดขั้นตอนควรครอบคลุมการรับข้อร้องเรียน การตรวจสอบข้อร้องเรียน การวิเคราะห์สาเหตุ การแก้ไขและป้องกัน รวมถึงการสื่อสารและแจ้งกลับผู้ร้องเรียน เป็นลายลักษณ์อักษร

- ๒) มีการกำหนดช่องทางการรับข้อร้องเรียนที่หลากหลายที่เหมาะสมกับผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทั้งภายในและภายนอก เช่น กล้องรับความคิดเห็น โทรศัพท์ เจ้าหน้าที่ และ อีเมล พร้อมสื่อสารให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภายใน และภายนอกองค์กรทราบ
- ๓) ผู้ร้องเรียนสามารถเข้าถึงข้อมูลข้อร้องเรียน และข้อมูลการแจ้งกลับในการแก้ไขข้อร้องเรียนได้ง่ายผ่านช่องทางต่างๆ เช่น ทางโทรศัพท์ ทางจดหมาย และ ทางอีเมล
- ๔) ข้อร้องเรียนจะต้องได้รับการตอบกลับไปยังผู้ร้องเรียนตามระยะเวลาที่องค์กรกำหนดไว้ พร้อมจัดทำสรุปผลการดำเนินการแก้ไขข้อร้องเรียนเป็นลายลักษณ์อักษร
- ๕) องค์กรต้องกำหนดระยะเวลาในการจัดเก็บบันทึก/หลักฐานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการข้อร้องเรียนให้ชัดเจน เช่น จัดเก็บอย่างน้อย ๑๐ ปี ตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ

ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ

สาเหตุ

.....
.....
.....

การดำเนินการแก้ไข

.....
.....
.....

ผู้ดำเนินการแก้ไข.....
(.....)

ตำแหน่ง.....

การดำเนินการป้องกัน

.....
.....
.....

ผู้ดำเนินการป้องกัน.....
(.....)

ตำแหน่ง.....

การแจ้งกลับผู้ร้องเรียน

๑. แจ้งให้ผู้ร้องเรียนทราบโดย

- โทรศัพท์ บุคคล จดหมาย E-mail อื่นๆ.....

๒. การยอมรับของผู้ร้องเรียน

- พอใจ / ยอมรับได้
 ไม่พึงพอใจ / ยอมรับไม่ได้

ผู้สรุป.....
(.....)

ตำแหน่ง.....

๔.๕ การติดตาม เฝ้าระวัง และวัดผลการดำเนินงาน

องค์กรมีการติดตาม เฝ้าระวัง และวัดผลการดำเนินงาน เพื่อให้มั่นใจได้ว่าองค์กรมีการดำเนินงานเป็นไปตามแผนการดำเนินงานที่กำหนดไว้อย่างจริงจัง โดย

- ๑) ติดตาม เฝ้าระวัง และวัดผลการดำเนินงานเป็นระยะ
- ๒) จัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงานเทียบกับวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้
- ๓) ตอบสนองต่อประเด็นปัญหาที่พบจากการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผล

แนวทางการปฏิบัติ

องค์กรต้องติดตาม เฝ้าระวังและวัดผลการดำเนินงานตามแผนการดำเนินงานที่องค์กรจัดทำขึ้น เพื่อให้มั่นใจว่าผลการดำเนินงานเป็นไปตามแผนการดำเนินงานที่กำหนด รวมถึงยังคงเป็นไปตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ และจะต้องบันทึกพร้อมรวบรวมหลักฐานต่างๆ เพื่อแสดงความสอดคล้องตามข้อกำหนด โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

- ๑) กำหนดผู้รับผิดชอบในการติดตามผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานต่างๆ ที่ได้จัดทำขึ้น
- ๒) กำหนดระยะเวลาในการติดตามผลการดำเนินงาน เช่น ติดตามผลการดำเนินงานทุก ๑ เดือน บันทึกผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติงานที่ได้กำหนดไว้ให้ครบถ้วน
- ๓) ในกรณีที่พบปัญหาให้ดำเนินการค้นหาสาเหตุ แก้ไข และเฝ้าระวังไม่ให้เกิดซ้ำ
- ๔) เมื่อดำเนินการครบตามระยะเวลาในแผนปฏิบัติงานแล้วให้ทำการเปรียบเทียบผลการดำเนินงานตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่กำหนด พร้อมจัดทำสรุปผลการดำเนินงาน

ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ

(ตัวอย่าง)

แผนปฏิบัติงานประจำปี ๒๕๖๓

โครงการปลูกต้นไม้ฟื้นคืนในพื้นที่ท่องเที่ยว

วัตถุประสงค์

- ๑) เพื่ออนุรักษ์พันธุ์ไม้พื้นถิ่น
- ๒) เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้กับพื้นที่ท่องเที่ยว

เป้าหมาย

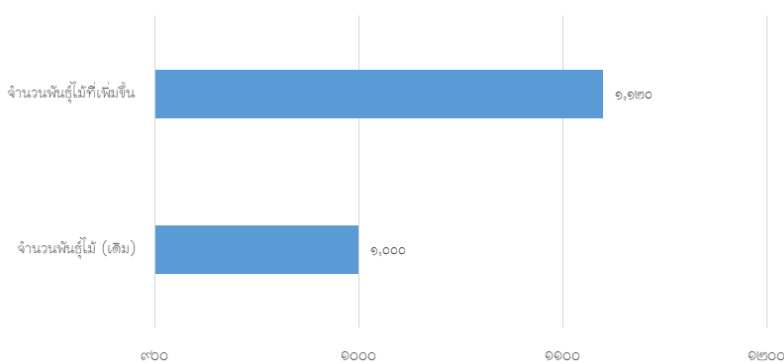
- ๑) มีจำนวนพันธุ์ไม้พื้นถิ่นเพิ่มขึ้นในพื้นที่ท่องเที่ยวอย่างน้อย ๑๐๐ ต้น
- ๒) พื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๑๐%

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๓												
		ปี ๒๕๖๓			ปี ๒๕๖๓									
		ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	
๑. ศึกษาและรวบรวมพันธุ์ไม้พื้นถิ่น	งานสิ่งแวดล้อม	↔												
	ผลการดำเนินการ	█												
๒. เพาะพันธุ์กล้าไม้	งานสิ่งแวดล้อม		←											
	ผลการดำเนินการ		█											
๓. สำรวจพื้นที่เพาะปลูกในพื้นที่ท่องเที่ยว	งานสิ่งแวดล้อม	↔												
	ผลการดำเนินการ	█												
๔. ประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนนักท่องเที่ยวและหน่วยงานในพื้นที่ร่วมกิจกรรม	งานประชาสัมพันธ์			←										
	ผลการดำเนินการ			█										
๕. เตรียมพื้นที่สำหรับการเพาะปลูกในพื้นที่ท่องเที่ยว	งานโยธา								↔					
	ผลการดำเนินการ								█					
๖. ดำเนินกิจกรรมเพาะปลูกกล้าไม้พันธุ์ท้องถิ่น	งานส่งเสริมการท่องเที่ยว													↔
	ผลการดำเนินการ													█
๗. ดูแลรักษาต้นไม้ที่ปลูกอย่างต่อเนื่อง	คนงานทั่วไป													←
	ผลการดำเนินการ													█
๘. สรุปผลโครงการและติดตามประเมินผลารอดของต้นไม้	งานสิ่งแวดล้อม													↔
	ผลการดำเนินการ													█

สรุปผลการดำเนินงานเทียบกับเป้าหมาย

	จำนวนทั้งหมด	เป้าหมาย	จำนวนที่ปลูก
จำนวนพันธุ์ไม้ (เดิม)	๑,๐๐๐	๑๐๐ ต้น	๑๒๐ ต้น
จำนวนพันธุ์ไม้ที่เพิ่มขึ้น	๑,๑๒๐	๑๐%	๑๒%

สรุปผลการดำเนินงานตามเป้าหมาย

สรุปผลโครงการ ทำการปลูกพันธุ์ไม้พื้นถิ่น ในบริเวณลานทางเดินเท้า และที่พักรับนักท่องเที่ยว จำนวน ๑๒๐ ต้น ทำให้เพิ่มพื้นที่สีเขียวของพื้นที่ท่องเที่ยวได้ ๑๒%

๔.๖ การทบทวนผลการดำเนินงาน

องค์กรมีการทบทวนผลการดำเนินงานตามช่วงระยะเวลาที่เหมาะสม รวมทั้งต้องมีการตัดสินใจแก้ไขการดำเนินงานที่ไม่มีประสิทธิผล เพื่อให้มั่นใจได้ว่าองค์กรมีการดำเนินงานเป็นไปตามทิศทางการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดย

- ๑) จัดประชุมคณะกรรมการกำกับดูแลอย่างน้อยทุก ๖ เดือน
- ๒) ทบทวนผลการดำเนินงานในประเด็นดังต่อไปนี้
 - ๒.๑) ผลการปฏิบัติตามแผนการดำเนินงาน
 - ๒.๒) ผลการตอบสนองต่อข้อร้องเรียน
 - ๒.๓) ผลการติดตาม เฝ้าระวัง และวัดผลการดำเนินงาน
 - ๒.๔) ความเหมาะสมของทรัพยากรที่จำเป็นในการดำเนินงาน
 - ๒.๕) การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำเนินงานตามแผนการดำเนินงาน
 - ๒.๖) ความเหมาะสมของแผนการดำเนินงาน
 - ๒.๗) การทบทวนผลการติดตามการดำเนินงานประจำปี
 - ๒.๘) อื่นๆ ที่จำเป็น

แนวทางการปฏิบัติ

องค์กรต้องทำการทบทวนผลการดำเนินงาน ทุก ๖ เดือน โดยคณะกรรมการกำกับดูแล และบันทึกพร้อมรวบรวมหลักฐานต่างๆ เพื่อแสดงความสอดคล้องตามข้อกำหนด โดยมีแนวทางในการปฏิบัติดังต่อไปนี้

- ๑) จัดประชุมคณะกรรมการกำกับดูแลเพื่อทบทวนผลการดำเนินงานตามแผนที่กำหนด อย่างน้อยทุก ๖ เดือน
- ๒) กำหนดวาระการประชุมโดยให้มีวาระการประชุมครอบคลุมหัวข้อดังต่อไปนี้
 - ผลการปฏิบัติงานตามแผนการดำเนินงาน
 - ผลการตอบสนองต่อข้อร้องเรียน
 - ผลการติดตาม เฝ้าระวัง และวัดผลการดำเนินงาน
 - ความเหมาะสมของทรัพยากรที่จำเป็นในการดำเนินงาน
 - การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการดำเนินงานตามแผนการดำเนินงาน

- ความเหมาะสมของแผนการดำเนินงาน
- การทบทวนผลการติดตามการดำเนินงานประจำปี
- อื่นๆ ที่จำเป็น

๓) จัดทำบันทึกรายงานการประชุมทบทวนผลการดำเนินงาน

ตัวอย่างแนวทางการปฏิบัติ

(ตัวอย่าง)

รายงานการประชุมทบทวนผลการดำเนินงาน

ครั้งที่ ๑/๒๕๖๓

วันที่ ๑๓ กรกฎาคม ๒๕๖๓

ผู้เข้าร่วมประชุม

๑. นายใจดี สมศักดิ์ศรี	นายกองค์การบริหารส่วนตำบลยั้งยืน	ประธานกรรมการ
๒. นายชื่อตรง สุขจิต	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลยั้งยืน	รองประธานกรรมการ
๓. นายรักบ้าน ชุมชนน้อย	ผู้แทนชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลยั้งยืน	กรรมการ
๔. นายช่วยเหลือ ภัคดี	ผู้แทนผู้ประกอบการที่พัก	กรรมการ
๕. นางสาวท่องเที่ยว ใจงาม	ผู้แทนสถาบันการศึกษา	กรรมการ
๖. นางสาวส่งเสริม รักบ้าน	นักพัฒนาการท่องเที่ยว	กรรมการและเลขานุการ

เริ่มประชุมเวลา ๑๐.๐๐ น.

วาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ไม่มี

วาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุมครั้งที่แล้ว

ไม่มี

วาระที่ ๓ เรื่องสืบเนื่องจากการประชุมครั้งที่แล้ว

ไม่มี

วาระที่ ๔ เรื่องเพื่อพิจารณา

๔.๑ ผลการปฏิบัติตามแผนการดำเนินงาน

ในปีงบประมาณ ๒๕๖๓ องค์การบริหารส่วนตำบลยั้งยืน มีการจัดทำโครงการ จำนวน ๑ โครงการ คือ โครงการปลูกต้นไม้พื้นที่ มีผลการดำเนินงานเป็นไปตามแผนงานที่กำหนด

แผนปฏิบัติการประจำปี ๒๕๖๓

โครงการปลูกต้นไม้พื้นถิ่นในพื้นที่ท่องเที่ยว

- วัตถุประสงค์**
- ๑) เพื่ออนุรักษ์พันธุ์ไม้พื้นถิ่น
 - ๒) เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวให้กับพื้นที่ท่องเที่ยว

- เป้าหมาย**
- ๑) มีจำนวนพันธุ์ไม้พื้นถิ่นเพิ่มขึ้นในพื้นที่ท่องเที่ยวอย่างน้อย ๑๐๐ ต้น
 - ๒) พื้นที่สีเขียวเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ๑๐%

สรุปผลโครงการ ทำการปลูกพันธุ์ไม้พื้นถิ่น ในบริเวณลานทางเดินเท้า และ ที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว จำนวน ๑๒๐ ต้น ทำให้เพิ่มพื้นที่สีเขียวของพื้นที่ท่องเที่ยวได้ ๑๒%

กิจกรรม	ผู้รับผิดชอบ	ปีงบประมาณ ๒๕๖๓													
		ปี ๒๕๖๒			ปี ๒๕๖๓										
		ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.		
๑. ศึกษาและรวบรวมพันธุ์ไม้พื้นถิ่น	งานสิ่งแวดล้อม	←→													
	ผลการดำเนินการ	█													
๒. เพาะพันธุ์กล้าไม้	งานสิ่งแวดล้อม	←→													
	ผลการดำเนินการ	█													
๓. สำรวจพื้นที่เพาะปลูกในพื้นที่ท่องเที่ยว	งานสิ่งแวดล้อม	←→													
	ผลการดำเนินการ	█													
๔. ประชาสัมพันธ์ให้ชุมชนนักท่องเที่ยวและหน่วยงานในพื้นที่ร่วมกิจกรรม	งานประชาสัมพันธ์		←→												
	ผลการดำเนินการ		█												
๕. เตรียมพื้นที่สำหรับการเพาะปลูกในพื้นที่ท่องเที่ยว	งานโยธา					←→									
	ผลการดำเนินการ				█										
๖. ดำเนินกิจกรรมเพาะปลูกกล้าไม้พันธุ์ท้องถิ่น	งานส่งเสริมการท่องเที่ยว							←→							
	ผลการดำเนินการ							█							
๗. ดูแลรักษาต้นไม้ที่ปลูกอย่างต่อเนื่อง	คนงานทั่วไป							←→							
	ผลการดำเนินการ							█							
๘. สรุปผลโครงการและติดตามประเมินผลการรอดของต้นไม้	งานสิ่งแวดล้อม													←→	
	ผลการดำเนินการ													█	

มติที่ประชุม รับทราบ

๔.๒ การตอบสนองต่อข้อร้องเรียน

ตั้งแต่เดือนตุลาคม ๒๕๖๒ ถึง เดือนมิถุนายน ๒๕๖๓ มีข้อร้องเรียนจากนักท่องเที่ยวจำนวน ๑ เรื่อง คือ มีนักท่องเที่ยวจำนวนมากมาเที่ยวที่น้ำตกไหลเย็นในช่วงสงกรานต์ ทำให้ทางเข้าน้ำตกไหลเย็นรถติดจำนวนมาก และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เช่น ที่จอดรถ ห้องน้ำ และที่พัก ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักท่องเที่ยว และนักท่องเที่ยวจำนวนมากเดินทางมาแล้วไม่สามารถเข้าไปถึงบริเวณน้ำตก เนื่องจากปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเดินทางมาเที่ยวที่องค์การบริหารส่วนตำบลยังยืนเพิ่มขึ้นจำนวนมาก ทางผู้บริหารจึงต้องการให้เร่งศึกษาการจำกัดจำนวนนักท่องเที่ยวที่ไปเที่ยวพื้นที่ท่องเที่ยวที่สำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบลยังยืน เพื่อป้องกันปัญหาพื้นที่ท่องเที่ยวเสื่อมโทรม

มติที่ประชุม รับทราบและนำไปปฏิบัติ

๔.๓ ผลการติดตาม เฝ้าระวัง และวัดผลการดำเนินงาน

ผลการดำเนินงานโครงการปลูกต้นไม้พื้นถิ่นในพื้นที่ท่องเที่ยว ยังคงเป็นไปตามแผนงานที่กำหนด ดังนี้

งานสิ่งแวดล้อม ได้ทำการศึกษาและรวบรวมพันธุ์ไม้พื้นถิ่นขององค์การบริหารส่วนตำบลยังยืน เช่น กำลังพญาเสือโคร่ง มะม่วงหาวแมงวัน เกิดแดง เกิดดำ รกฟ้า และ มะเฟืองช้าง เป็นต้น ซึ่งได้ทำการเพาะพันธุ์กล้าไม้ทั้งหมด ๒๐๐ ต้น นอกจากนี้ได้ทำการสำรวจพื้นที่เพาะปลูกในพื้นที่ท่องเที่ยวซึ่งงานสิ่งแวดล้อมได้ทำการสำรวจพื้นที่เพาะปลูกในพื้นที่ท่องเที่ยว น้ำตกไหลเย็น บริเวณลานกางเต็นท์ และที่พักสำหรับนักท่องเที่ยว

งานประชาสัมพันธ์ ได้ทำการประชาสัมพันธ์ให้กับนักท่องเที่ยวและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องผ่านทาง การติดบอร์ดประชาสัมพันธ์ที่องค์การบริหารส่วนตำบลยังยืน แพนพับประชาสัมพันธ์ website สื่อวิทยุท้องถิ่น และ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่น

งานโยธา ได้สำรวจและจัดเตรียมพื้นที่สำหรับการเพาะปลูกในพื้นที่ดังกล่าว

งานส่งเสริมการท่องเที่ยว ได้จัดกิจกรรมเพาะปลูกกล้าไม้พันธุ์ท้องถิ่นจำนวน ๑๒๐ ต้น ซึ่งมีนักท่องเที่ยวและเด็กนักเรียนโรงเรียนนงาม เข้าร่วมการปลูกต้นไม้ รวมจำนวน ๑๐๐ คน

งานสิ่งแวดล้อมได้จัดเจ้าหน้าที่ในการดูแลต้นไม้ที่ปลูกจำนวน ๑ คน โดยมีหน้าที่รดน้ำและให้ปุ๋ยช่วงแรก

มติที่ประชุม รับทราบ

๔.๔ ความเหมาะสมของทรัพยากรที่จำเป็นในการดำเนินงาน

ปัจจุบันองค์การบริหารส่วนตำบลยังยืนมีอัตรากำลังพลรวมจำนวน ๑๕ คน ซึ่งยังเพียงพอต่อการทำงาน แต่สำหรับโครงการปลูกต้นไม้พื้นถิ่นในพื้นที่ท่องเที่ยว ในกิจกรรมดูแลรักษาต้นไม้ที่ปลูก เนื่องจากในช่วงกลางปีจะมีการจัดงานท่องเที่ยวทำให้มีเจ้าหน้าที่ไปดูแลต้นไม้ที่ปลูกไม่เพียงพอจึงอยากให้งานโยธาส่งเจ้าหน้าที่มาช่วยดูแลต้นไม้ในช่วงเดือนสิงหาคม ๒๕๖๓

มติที่ประชุม เห็นชอบตามที่เสนอ

๔.๕ การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการทำงานตามแผนการดำเนินงาน

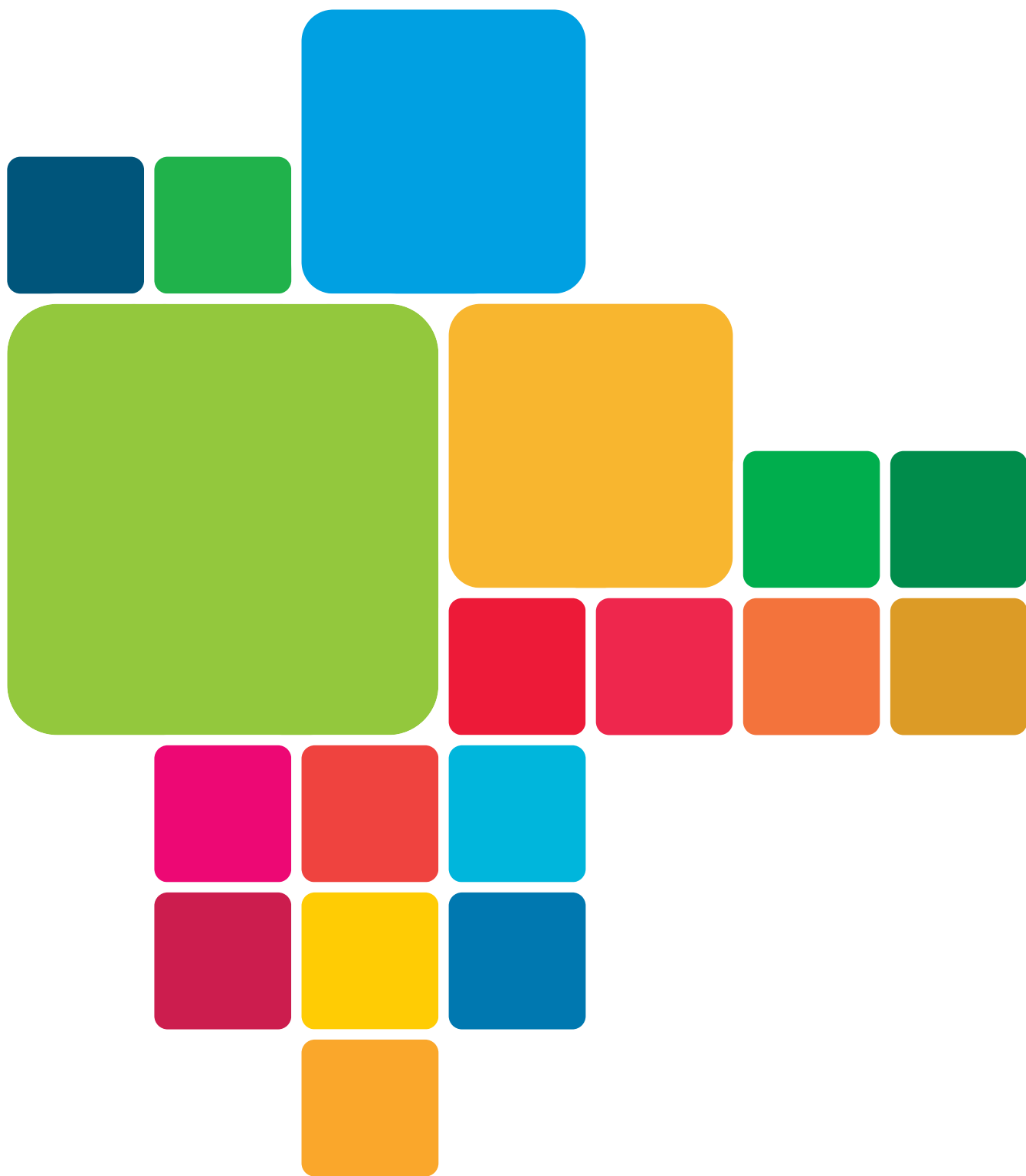
ไม่มีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อการทำงานตามแผนการดำเนินงาน

มติที่ประชุม รับทราบ

๔.๖ ความเหมาะสมของแผนการดำเนินงาน

แผนการดำเนินงานโครงการปลูกต้นไม้พื้นถิ่นในพื้นที่ท่องเที่ยว ยังคงมีความเหมาะสม

มติที่ประชุม รับทราบ

องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การมหาชน)

๑๑๘/๑ อาคารทีปโก้ ชั้น ๓๑ ถนนพระรามที่ ๖ แขวงพญาไท เขตพญาไท กรุงเทพฯ ๑๐๕๐๐

โทรศัพท์ ๐ ๒๓๕๗ ๓๕๘๐ โทรสาร ๐ ๒๓๕๗ ๓๕๙๙

<http://www.dasta.or.th>